

Biblioteka

ANTOLOGIJA

ZBORNİK SAVREMENE POEZIJE

Grupa autora

Izdavač:

Kreativna radionica Balkan

Za izdavača:

Stevan Krstec

Redakcijski kolegijum:

Marina Đenadić, Dragana Popović, Tijana Krstec,

Snežana Samčević Cvetkoski, Stevan Krstec

Lektor:

Dr Stevan Jakšić

Dizajn korice:

Zvonimir Stanković

Dizajn teksta:

Vesna Petrinović

Marketing:

www.krbalkan.rs

Štampa:

SZGR Jovan

Tiraž:

300

ISBN 978-86-6403-078-6

Zbornik
savremene poezije

Beograd
2018.

Zbornik
savremene poezije

ЗРНО СЛОБОДЕ

Небројено пута се будила зора,
оронуле душе као и куће,
стежем невидљиве решетке са прозора.
Дуго гледам окопнеле њиве,
засузе очи немо, дошао укус исти,
кајсије или шљиве.

Лаж у истини,
истина у лажи, јуриш у издаји,
издаја у јуришу, слобода у ропству,
ропство у слободи...
Живот се свео на рате,
неправду гриземо и ћутимо,
надајући се да ће некадаза све
злотвори да плате.

Парастосе и захвалност
прецима заменисмо пијанством и песмом
почасти људској блуди.
Док клечим у ропству
поретка њиховог, клица предака се буди,
као зора неостено.
Као у рано пролеће, враћају се ласте,
надолази у мени, то зрно слободе расте.

KIKICE

Dve kikice nemirnice,
njihalice, mahalice,
smejalice, brbljivice,
od meseca dve kiflice.

Dve kikice nestašnice,
dve mazice, dve mašnice,
dva repića od zečića,
dva roščića od jarića.

Dve kikice pametnice,
dve grudvice od vunice,
dva venčića od cvetića,
dva vetrića lahorića.

Dve kikice radosnice,
dve ptičice, dve dugice,
od sunašca dva dugmića,
dva medena kolačića.

Dve kikice, dve umnice,
dve bajkice pričalice,
za dečake sanjalice
dve brigice smutljivice.

ČERGARSKA

Čergarim pod sjajnom zvezdom nebesnicom.
Ona me vodi, zavodi i gubi.
U modrom okrilju usnim ili bdijem.
Kad tama izbledi, plavi zrak me budi.

Ruke vetrenjače, zene pune dima.
Živima noć plamti, mrtvima dan gori.
Svom svetu oseka, za mene je plima;
iz duše skitnice razum srcem zbori.

Reči posestrime, mile radosnice,
u pesmi što teče, blatna, grozničava;
ili udovice, crne milosnice,
na počinak prate strašnim molitvama.

Čergarim pod grešnom zvezdom padalicom,
trepere mi želje, a spokojne oči.
Porugom vremena, kao tankim štitom,
od vedrine branim opor ukus noći.

KIŠA

Kiša sam.
Nema me kada sam sveprisutna
i ima me kada sam nigde.

Samo sam kiša.
Vole me dok me žele
i mrze me čim stignem.

Tek malo kiše sam.
Sigurna samo u pljusku,
a čista, jedino kad sam kap.

Obična tiha, svakodnevna kiša.
Nikome stvarno potrebna
i sasvim izlišno, samoj sebi dovoljna.

Dosadna, ružna kiša.
Katkad sam korisna gošća,
tek suvoj zemlji istinski dobrodošla,

dok me i ona,
za koji dan suvišnu,
uz uzdah olakšanja,
ponovo u nigdinu
bezzvoljno samu ne isprati.

ZAVEŠTANJE

Svoju sam radost zaveštala grobu,
kraj kojeg samo moje vreme kleči,
žalnom traganju, stavljenom na probu
i nadi, sluđenoj od varljivih reči.

Svoje sam svetlo zaveštala tami,
u šumi neznanoj, zatrpanoj jami,
ugaslim očima u hladnoj osami
i suvom bršljanu u crnoj marami.

Svoje sam stope zaveštala stazi,
posutoj kostima koje snuju drugi;
skrenem li sa nje, mahovinu gazim,
a tvoje ostavljam drači i ostrugi.

Svoja sam jutra zaveštala noći
nad poljem otetim, na južnom nebu,
kobi usnulih, samih, bez pomoći
naizgled živih, što od strepnje zebu

pred zaboravom i novim pogromom,
vekovnim usudom-mrtvi prepušteni
milosti Božjoj, na mestu bezgrobnom –
- da dok nas bude, pohode nas seni.

Gordana Radovanović

Plać pruženog dlana.
Blago onom ko ima
i ume da dâ.

...

Čokori potok.
Beluci na obali
nema publika.

...

Suze otkosi.
Strnjika sitno broji
do prve kiše.

...

Loše komšije.
Stalno novi izumi
nesputanog zla.

ZABORAVLJENA MISIJA

Ako mi je život
naiskap ispijen
odavno me nema.

Ako sam bila
prijatna prilika
samo sam toga sena.

Intonacija tona
davno obezvređena
u ušima zamrznuta.

I nagon za opstankom
u jednom trenutku
misija zaboravljena.

Igra strpljenja
na pravo mesto postavljena
srcem obodrena.

ISPOD POVRŠINE

Srećom, još seosku komšijsku brigu
neman gradska nije sustigla,
još mladi za staroga mari
i ne gleda samo svoje stvari.

Još se u mobu gdegod ide,
žuljeva se zadobijenih ne stide,
još pod suncem snevaju nove sne,
još dedovina para vredi, bre.

Zdrava žita, heljdopita, sveži kajmak,
od šapurine napravljen za decu zamak,
ko kaže da je život na selu tanak
taj osetio nije srećin vredan ogranak.

Neman samoće polako se širi,
istini u oči kad čovek zaviri
i prošlo i buduće u sebi pomiri,
usahnuće dotadašnji nemiri.

OSLUŠKIVANJE

Pozivam golubove da hrabro visoko polete,
da ih u različitim delovima sveta jasno vide,
da im se više dive nego čude, kao dete
što mu vetar kapu sa glave skine i pusti u visine.

Neka ih, neka slobodno klepeću raskošnim krilima,
kao svaki stanovnik Zemlje što ne mora jezik da drži
za zubima,
neka pokažu šta znaju i mogu, dobro osmisle svoju
mirovnu ulogu, radi sreće veće, zbog koje se
na put kreće.

Sa njima, neka poletno radost življenja uzleće,
a utihnu nezadovoljstva i nemiri koje smo
sami stvorili;
neka svi vojnici odu u penziju, neka novorođeni
ne naslede tenziju, sadašnjosti načine inverziju.

Neka nam predstoji verbalna komunikacija
koja tela u ljubav savija i budi u oku sjaj,
tegobama kraj; nadvijeni oblaci sukoba
neka postanu davno prošlo doba. Osluškujem.

Depresivno neka bude zasvagda zamenjeno,
prosuću nebrojeno mnogo zrelih semena
da golubove mira suzom radosnicom dočekam,
dobro nahranim i u krilo, sagnuta,
spremno primim.

Za to živim!

OPROŠTAJ

Tražim oprostaj za grehe
koje nisam počinila.
Za sve teške uvrede
koje sam ipak izrekla.

Oprostite, gospodo,
što sam u besu govorila.
I time vašu malenkost
bar na kratko ponizila.

Kaznili ste me prejako,
dovoljno, prema nekima.
Propatila sam i više,
ciljajući vas rečima.

Nazire li se kraj
vašoj oholosti i ljutnji?
Sažalite se prema meni,
ne durite se u ćutnji.

Vaša poruka je jasna,
ne reci nikada – istinu
Biraj reči koje koristiš,
i istakni nam vrlinu!

PRELJUBA (I RASKID)

Zbunjenost, strah, snaga, odluka,
dodatne odluke da osiguraju prethodnu.
Nepažnja, trzaj,
uzaludan potez.
Slepo sakrivena opomena
Silina, ubod,
krv, prepuštanje,
užitak i očaj.
Poslednji talas pred utapanje.
Želja za ranom – crnom, gnojavom,
želja za ugrizom,
besna zenica.
Mraz, nežnost,
potraga, jecaj.
Zauvek nedodirljivo
u miru laži.

NEMAM DEČKA

Stojim u mestu, ne radujem se više
brojim željno dane do proleća
setno gledam kroz zatvoren prozor
pao je sneg i gori mirisna sveća

Nemam dečka, a obišla sam barove
znam da ga nemam ni ove večeri
nisam ga pronašla hodajući dugo
možda on ne postoji po mojoj meri

Dokle da ga tražim, osećam se staro
da li je problem u ovom gradu
jedem čokoladu koja silno goji
previše pušim, gušim se u smradu

Šta da mu kažem kad najzad dođe
plašim se otići će na drugu stranu
ne poštujem sebe, otkrivam tajne
tuđa ogovaranja produbljuju ranu

AVANTURA

Koliko si reči rekao
u tih pola sata ?
Prvo sam brojala,
dalje nisam imala daha.

Moje srce je zaigralo,
košmar si odagnao.
Trebalo bi te upozoriti
sigurna sam sada.

Sedela sam pred tobom
zagrcnuta od suza.
Rekao si da ti je dobro,
da sam tvoja muza.

Nije ti smetalo
što sam bucfasta bila
i bez šminke na licu.
Baš tako sam usnila.

I znam da je nemoguće
da te ljubim i sanjam.
Našoj vezi je kraj,
ne smem da te ganjam.

OSEĆAM

Osećam bol, kao na kostima bez kože
Ne diraj me, možeš se i ti povrediti
Ne mogu da hodam bosa po hladnom kamenju

Osećam bes, koji raseca moju dušu na pola
Ne preostaje mi mnogo vremena
da popravim štetu koju si ti naneo

Osećam se usamljeno, to je kao ocena jedan
Ne mogu da plačem mada želim
Prazna sam, ali opasna kao vatreno oružje

Osećam se ljubomornom, to izjeda moje srce
Sam pogled na druge parove sa decom
čini moj život pomalo glupim i propalim

Osećam želju, nije kao prava ljubav
Pričaju da on pripada drugoj ženi
uzaludno se nadam bar za sada

NAŠ DOM JE DALEKO

Zavičaj u srcu, izbeglička vreće u ruci.
Grad plače, miri se sa sudbinom.
Niko ne može tamo gde bi hteo.
Majka plače za izgubljenim ognjištem.
Sve je manje onih koji će za nama plakati.

Ne mogu da spavam. Zurim u noć.
Hteo bih negde daleko.
U meni je strah,
ne toliko od rata koliko od tišine.
Nadam se, stalno se nadam, a rat i dalje besni.

Stigla je i zima. Božić je.
Ne čujem majku da se smeje,
a nekad je njen smeh nadjačavao gromove.
U očima njenim nestalo je sjaja.
Mi u tuđoj kući, a vesti i dalje iste.
Drugi to kao i da ne čuju.
Putevi su zavejani, a naš dom je daleko.

MOJ LET SA VAMA

Gledam laste kako lete
Ka jugu u krajeve tople
Sve u jatu svome
A duša mi puna sjete
Dok je bol u srcu mome.

Željela bih i ja s njima
Da raširim svoja krila
Pa opustim dušu ovu
Koja ovdje nije moja.

Previše je topla
Za krajeve ove
Jug me traži, jug me voli,
Jug me sebi zove.

A letjet ću, znam da hoću
Dolje mi je mati,
Ovu ovdje ostavit ću
Drugom ću je zvati.

TEBI MAJKO

Znaš nosim tugu u duši
Oko mene sve se ruši
Gledam zvijezde noću
Ne mogu ono što želim
I hoću.

Pratim otkucaj zidnog sata
A steže me nešto oko vrata
Znam da nije ruka tvoja
Znam da nisi tu majčice moja.

Davno si otišla od mene
Ostavila bol i tugu
Ostavila svoje sjene
Ostavila ova duša da uvene.

Živim ja tako
Usamljena i sama
Živim i ako nisi tu sa nama
Noćima s mjesecom drugujem
Živim a za tobom tugujem

U ovom životu hladnom
Budim se u rukama njegovim
Hladan je postao majko
A ja u mislima plovim.

Znaš duša me boli
Znaj kucnut će čas
Da dođem gore ka tebi
Da vječno budem kraj vas.

TRAŽILA SAM TE

Tražila sam te u snenim svitanjima
u vrevi velegrada i šapatu kapelica
tražila sam te u prozirnim jezerima
u treptaju breza i snovima lotalica.

Tražila sam te po kraškim špiljama
u melodiji svemira i školjci bisernici
tražila sam te u pustinjским oazama
prostranim stepama i kišnoj kapljici.

Tražila sam te u zlatnom klasju žita
na vreloom pijesku pustinjskog vala
tražila sam te u carstvu stalaktita
i lomu svjetlosti kristalnih minerala.

Nisam te pronašla u plesu pahuljica
ni bura te na oblacima otpuhala nije
nisam te pronašla u mirisu pivnica
lik se tvoj u mojim rimama ne krije.

Jedino svoje srce nisam pregledala
gdje te proljetna bujica zaboravila
na putu nade ljubav je procvjetala
i nepovjerenje s maglom raspršila.

PROLJEĆE U NAMA

Pruži mi ruku
poletjet ćemo zajedno
do zvijezda
da probudimo
 proljeće u nama.
Da osjetimo
opojni miris zumbula
da ispijemo nektar
s uzavrelih usana.
Procvjetat će
usnule ruže čežnje
rastopiti zaleđene
vodopade žudnje.
Uronit ćemo
u zvjezdanu prašinu
izgarati s meteoritima
u plamenu.
U kapima znoja
svjetlost prelamati
ponoćnim dugama
svemir prekriti.
U slobodnom padu
tijelo odmoriti.
na oblak ljubavi sletjeti.

SANJAR

Nisam zraka sunca što raspršuje tugu
nit` nažigač koji noćima pali zvijezde
nisam artist što nebom oslikava dugu
nit` vrtlar koji srce usađuje u brazde.

Nisam vjetar što moru poklanja snagu
nit` pjesnik što potoku čaroliju daje
nisam oblak što poljima prosipa vlagu
nit` lopov koji stihovima ljubav krade.

Ja sam sanjar što mašti otvara vrata
lualica svemirskim putovima pirata
vjera posrnuloj duši.

Ja sam tragač istine u morima blata
izgubljeni siromah u rudnicima zlata
svjetlo što mrak guši.

KAD TIŠINA GOVORI

Tog se dana i nebo
u crne oblake zavilo
a južni je vjetar tužno
u visokim krošnjama cvilio

Nijema je bol
majčino srce lomila
dok je posljednjom suzom u oku
za sinovim kovčegom nesigurno koračala

A kad je svoju bijelu beživotnu ruku
na bijeli lijes položila
galeb je u letu kriknuo
val se od bijesa po stijeni na tisuće kapi raspršio
ruža je u mračnu raku svoje bijele latice prosula
ranjeno se sunce na zapadu u more ulijevalo
pogrebna se povorka skamenila

Jedino se tišina obazirala nije

Ona je i dalje govorila

НАИВНО БУДАЛАСТА

Моје биће је разорено,
мрак га изједа као црв зелени.

Моје су ране невидљиве,
грч на лицу њихов бол одаје.

Моје су ноћи зајецане,
зацењене и без ваздуха
у (сопственом) умору се гуше.

Моји су дани помешани
и о њима не одлучујем више.

Моја је љубав закопана, помешана
са трулежи, сједињена и огрезла
у туђим никлим сплеткама.

Моја је доброта наивно будаласта
и ништа добро ми донела није.
А ипак, ње се држим као пијан плота,
другачије нећу, нити умем другачије.

КАО ВЕТАР

Мали Петар, прави ветар док се мота око коша
лети лопта према мрежи, ето коша.

Мали Петар, као ветар, док гитару гласно свира
комшијама не да мира.
Сама рука жице дира, то је песма, Петар свира.

Мали Петар, гања лопту као ветар.
Бацака се без страха по трави и голман
би мог`о бити прави.

Мали Петар, као ветар способности истражује.
Све игре су њему знане, лети Петар као лане
на све стране.

Свашта нешто могао би ветар мали да понесе.
Мала радост са њим расте ка великом пољу маште.

Полетеће и Петар, чим полете прве ласте.

Знаће Петар, лаки ветар у ком правцу игра води.
Чим порасте и чим схвати да све може што пожели
с доста труда, доста воље и пут љубави опробаће.

СЛИКА СЕЛА

Када јутром сунце
обасја природу,
душа се радује
таквоме поводу.

Посматрам брежуљке
воће и дрвеће,
у свакоме дворишту
засађено цвеће.

Призора као некада
у селу све мање,
многи напуштају
сопствено имање.

Власт одавно ништа
неће да учини,
да они остану
на својој дедовини.

Зато се у граду
ствара пуно гужве,
а слике нам села
постале су тужне.

ФИГУРА

Срце ми је стално
било пуно жеља,
а душа је зато
храбра и весела.

Задовољства желим
која живот нуди,
души радост чиним
када волим и љубим.

Одрећи се тога
ја умео не бих,
јер без осећања
човек и не вреди.

Постојати само
као нека фигура,
стварно не бих могао
да живим без чула.

ИСХОД

За љубав је изгледала дивно
име њено знано мени није,
да осетим како љуби слатко
душа хоће, срце жеље крије.

Рекао бих јој али њене жеље
ако буду можда другачије,
дал бол који тада ми настане
моја душа моћи ће да сакрије.

Ако жеље наше се поклопе
и споје се усне у пољупцу,
неизмерно тада задовољство
приреди ће та жена мом срцу.

Волећу је тајно из прикрајка
надајући се повољном исходу,
да једнога дана моја биће
пољупце јој пићу као воду.

ТЕБЕ ХОЋУ

Немир душе моје си постала
и заиста жена си предивна,
не знам шта је на теби лепше ми и драже
у срцу ми за те љубав силна.

Изгубљен сам увек при сусрету
и не могу рећи ти све жеље,
а руке су желеле одавно
да истражим тела ти пределе.

И на сваком његовом превоју
са радошћу би пољубац ставио,
нема вина да тако Наташа опија
сваки сусрет драг ми је и мио.

Ти учини један корак мали
усрећи ме на тренутак барем,
да осетим пољубац твој слатки
тебе хоћу, да волим те не знам да престанем.

PROLJETNI PROGRAM

Čim sunce uzme povratnu kartu,
pali grijače negdje u martu,
zracima šalje poruku vrelu,
brdima svlači košulju bijelu,
prosipa mehlem za zimske rane,
kači po granju cvijetne đerdane.
Zimske okove pokida mart,
život se budi za novi start.

Šuma navlači tepih lisnati,
cvijeće kreira proljetnu modu,
zanosno bruji orkestar krilati,
rode češljaju barsku vodu.
Lahor raznosi cvijetne parfeme,
kobac dvogledom motri sa neba.
U gnijezdu mehkom, hrabro bez treme,
rađa se kljunata, golišava beba.

JESEN

Jesenji slikar prošarao šumu
i žute čipke poklonio lipi.
Dave se točkovi po blatnom drumu,
iz guste magle sitna kiši sipi.

Ispod mutnih nebeskih svodova,
čuje se pisak ptičijih vozova,
kad jesen servira magle i tugu,
pruža se krilata kolona ka jugu.

Kad sunce pogasi svoje grijače,
pomračeno nebo danima plače,
oluje češljaju šumu sve jače,
dok joj poderu žute ogrtače.

Brda se kupaju u moru magle,
vjetrova truba ne umije da stane,
vrijeme režira obrte nagle,
jutros bare ledom okovane.

GRADSKE MAKAZE

Kradu ocu jedinog sina,
vjernog soldata slijepih brigada,
omću mu stežu: droga, limuzina,
baciše ga na smetljište grada!

Potonu mamina kćerka vila,
noćna gošća Adamovog krila!
Bivša dama sa naslovne strane,
bere plodove sa suhe grane!

Mladi jure kao kamikaze
ka dnu ponora niz kobne staze!
Život im kroje gradske makaze,
gradom se množe – bolesne nakaze!

Kad golubici potonu snovi,
iz jata je brišu golubovi!
U crno jato tone k'o čavka
i vene kao iščupana travka!

HIMNA ZAVIČAJU

Rodni kraj je carstvo slobode,
tu ni snjegovi nisu hladni,
magičnom snagom dozove i rode,
u tuđini –i siti su gladni.

Kad odletiš iz rodnog sela,
gledaš tuđa hladna nebesa!
Dušu zovu zavičajna vrela,
tamo je njena vječna adresa!

Kad ti tuđina dušu skrha,
zavičaj nudi lijek čarobnjaka,
sa dna te diže opet do vrha,
i starca premetne u dječaka!

Tuđina piše crnu bajku -
nudi maćehu umjesto majku!
Svijeća lovi leptire sjajem,
duša se vjenčala sa zavičajem!

SINE, PODIGNI RUČNU

Hoću da vozim brže od metka -
izabrao sam najbrži motor!
Savjetuju me majka i tetka:
- Brže ćeš stići pješke u Kotor!

Šalje mi babo poruku žučnu:
- Što prije, sinko, podigni ručnu!
Tvoje su, sine, opasne želje -
suze poplave tvoje veselje!

Dok je babova sjenka kod kuće,
motor ne smije ni da šapuće!
Dok babo mami ribe na krmi,
dječakov motor leti i grmi!

Motordžija pretiče raketu,
motorom crta nebesku stazu!
Ugleda s neba užas u letu -
vide svoju sutrašnju dženazu!
Zašto sam vozio brzi motor?
Zašto ne odoh pješke u Kotor?

PISMO DOKTORU

Spašavaj, doktore, bezbroj puta
stare i mlade i žutokljunce!
Bolest hoće da nas proguta -
ne daj da nam ugasi sunce!

Nikad ne skidaj doktorsku bluzu,
obriši majci iz oka suzu!
Zatvaraj kapiju i sva vrata
da smrt ne hara dvore Hipokrata!

Precrtaj san i kahvu na stolu -
bitka za život predaha nema!
Smrt često igra lopovsku rolu -
prikrada se kad doktor drijema!

Ne mjeri po svecu bolesnika
i ne čačkaj iz kojeg je jata!
Sva ta bića ljudskoga lika
u tebi traže i Boga i brata!

Potpiši srcem časnu zakletvu
slavnog doktora Hipokrata!
Smrt ni noću ne prekida žnjetvu -
spašavaj svakog kao svog brata!

I KADA ĆUTIM

I kada ćutim govorim,
tišina je glasnija od reči.

I kada me gledaš u oči
videćeš da
kroz njih duša vrišti,

bolno srce plače od rana teških.

Pogledaj me u oči
one će ti u tišini reći...
ne leči vreme sve rane...
ono suši suze i istroši reči.

Zato ne pitaj za me
suviše su reči.

REVOLUCIJA

Smrt zgrabi jednu
parolu,
od nje napravi i reči
i pesnika,
zatim maše zastavom
naše unutrašnjosti
isto kao krv i naše kosti.

Život uze jedan
transparent,
Njime klepi sve konvencionalne
reči i pesme,
tražeći da budu
revolucionarnije,
usput raskomada pesnika
na par reči, na primer krv, osećanja, bes
koje ga još uvek
traže.

Revolucija se zatim
oseti jednako važna
kao smrt i život,
i strovali se u
pesnika i reči,
odatle planira
šta će dalje...

U SNU

Trčali smo poljima lavande bosu,
spuštao se purpurni suton oko nas,
topli su nam vetrovi, plesali u kosi,
dok se tišina opijala, uz tvoj nežni glas.

Padale su zvezde, te noći kao kiša,
i tonule u mračna bespuća pusta,
nema nas tišina, ljubomorno slušala,
dok su me grlila nedra i ljubila tvoja usta.

Zaspao sam tako u zagrljaju tvom,
i ne beše mi nikad lepše nego tad,
probudih se srećan, al' zaplakah,
kad videh da te nema i da nisam mlad.

ВИРНА

Неретва вирна престала је тећи
Кад у њу је бачен прстен и поглед
А неречених болни грч речи
Зачарао је сунце, клесао лед.

Над судбином се руке згрчиле;
Одјек кише добује у загрљају
А срси од урлика душе миле;
По телу тамног ока муње рију.

Ледене руке још осећам, мрве
А љута немост разговетна силна
Немилосно урличе, речи врве;
Модра ми од еха мисô болна

И плави ме из ока слана свила;
Укроћена сам у јулском дану
А покорна ћуд ми у гар скупила
Прах љубави, судбину неписану.

На уснама од пољупца згариште!
Жудим да знам да ли дишем у теби?
Како ти душа пије капље маште?
Да ли сам већ избледела у теби?

PROLEĆE JEDNE ZIME

Zima je bila. Studen svud,
al' neke su nežne gorele vatre.
Nismo osetili nikakvu stud.

Smeh neznanih ljudi
u poznatoj zemlji,
u kojoj se ne sudi.

Vreli dodiri
promrzlih ruku
i sreća koja tiho prolazi...

Izašli smo nevini iz mraka,
ali kao krivci ušli u zoru.

Na dvoboj nas praskozorja
pozvala, a onda ustuknula.

ČUVARI

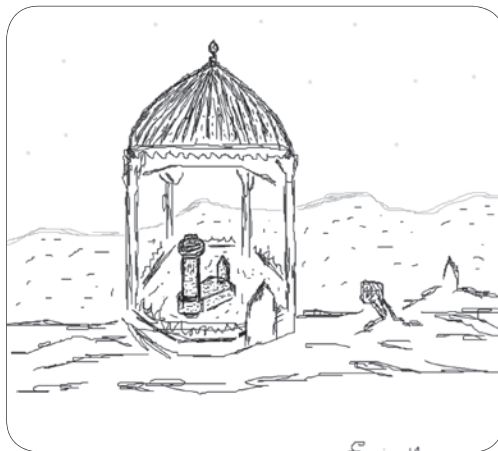
Naša ljuštura naša je tvrđava
sazidana od strahova, zabluda
Naš kavez naše je zvono od vitraža
oslabljeno, izbledelo, okrnjeno
od udaranja naših osedlanih želja,
ukroćenih snova, postavljenih straža

Odbacimo ljušture
Napustimo kaveze
Čuvajmo svoja nadanja
Sačuvajmo ih od stradanja

Emir Bajrović

Greblje

Turbe

SVJEDOCI

One noći pune nemira
nedam nikom da mi dira,
krvave oči pune svemira
i violina što mi tužno svira.
Kazaljke na satu što kvare muk
čujem ko da sada skakuću i biju,
Vjetar na prozoru i prodoran huk
moji su svjedoci koji tajne kriju.

Krvava ruka i polomljena čaša,
posljednja cigara i sva briga naša,
to su samo duhovi koji plaše -
jahač apokalipse koji jaše,
prema nama izgubljenima,
s lobanjom u zaraženoj ruci.
Kroz oblake dima,
Violino sviraj, ti kazaljko tuci?!

Noć i ove beznačajne stvari
nek ostanu čuvari
koji sačuvat će tajne i sramote,
beskrajne globe i grehote.
A kada umrem i ja
nek ostane melodija,
neka pomre sve al' nek pjesma živi,
neka priča svima da mi nismo krivi.

NEVINI DJEČAK

Posle mnogo godina na um si mi pao,
ne znam gdje i kada sam te izgubio,
ja sam te ponajbolje znao
i ja sam te zato i ubio.
Nevini dječaće s' strahom od svega
nisi takav mogao ostati kraj njega,
tvojeg alter ega...

On je htio odrasti i probati sebe,
htio je da živi na sve čet'ri strane,
morao je zato da ubije tebe
i da liječi svoje strahove i rane.
Ti si bio smetnja na tom putu slave,
strahovi su tvoji najzad došli ti i glave,
te utvare nisu lažne već su bile prave...

Nevini dječaće sjećam te se slabo
al' i dalje nosim sve ožiljke naše,
negdje si se smotan na stopalo nabô
a ja sam se tako na srču od flaše...

Oprosti mi, evo molim sada,
ja sad shvatam, molim te izvini,
ti si bio ta prokleta nada
koju sada tražim, dječaće moj fini...

MATI

Kad se brala
Biljka nana
Rodila me
Julijana.

Svitak mali
Tad sam bila
Pa me mati
Podojila.

Čuvala me
Zatim ona
Poput starog
Medaljona.

Na noge
Podizala
Uspesima
Nanizala.

U škole me
Ona slala
Kad za drugo
Nisam znala.

Sada stare
Dane broji
I s ponosom
Uz mene stoji.

BANATSKE BULKE

Zagrljene žitu oko vrata,
male, sitne Bulke iz Banata.
Kroz pšenicu, to Panonsko more,
veselo talasaju, pesmu zbore.
Crveni cvet mali,
da li bi' znali,
u prirodi prepoznali?
Nežan, nije jak,
ima lekoviti znak,
zovu ga i Turčinjak,
u stvari je divlji Mak!
Lepršave latice njene,
vetrićem levo, desno krene,
to su Bulke, Banatske, crvene!

ZVUK SLOBODE

Iz naroda glas se čuje,
domovinom pesma putuje.
Kroz selo se svirka čula,
svirac duva, svira frula!
Kolo plete grupa fina,
uz frulu gudi violina.
svi igraju 'ajde hajde,
sviraju i stare gajde!
I u gradu ista slika,
svira truba i harmunika.
Tambure se vešto čuju,
Pesme ulicama putuju.
Kolo plete staro i mlado,
narod peva slavno, rado.
Instrumenti sviraju, ne prestaju,
kao slobodne ptice u svom' raju!
Pesma ori, svako je sluša,
vesela je narodna duša,
zvuk slobode svako poslušā!
Veselje se domovinom čuje,
to sloboda vešto diriguje!

ШЕМА

Најпре иде стисак прста,
поверења то је знак.
Затим осмех бајни, сјајни,
јес безуби, али осећајни.
Гугутање потом следи,
можда чак и најпре деди.
Трен кад кажеш - мама, тата,
велики је као врата.
Први корак цену нема,
јер га прати страшна трема.
Да постанеш човек прави
ово ти је важна шема.

КИТИЋИ

Фамилија Китића
имала је тату Кита,
имала је маму Кита
и дечака исто Кита.
Све у свему, фина је то била свита,
само никад сасвим сита.
Дан за даном, фамилија ова
морем плавим броди
тражећи храну, цео живот на то јој се своди.
Једног дана рече дечак звани Кит:
„У животу има других важних ствари
осим - шта ће мој стомак да свари.”
Кренуо је он морем да плови,
веровао - нису све то пусти снови.
Сада морем плови и сам лови.

ПЕСНИК

Написаћу песму најлепшу,
не знам о чему,
мада бих могао о свему.
Написаћу песму најлепшу,
иако још увек не знам тему.
Стихови ове песме
потећиће као са чесме.
Написаћу је, само да се ослободим треме,
а убрајаће се у најлепше поеме.
Написаћу песму још једну,
па нек читају људи кад седну.
И ко зна још колико ћу таквих написати,
могао бих и више, само морам мало и дисати.

НЕ ВЕРУЈ

Не веруј кад кажу, ма ти си краљ
осетићеш тада ти, судбине маљ
Не веруј кад говоре да велики си сада
о глави ти раде, сигурно је, тада
Не веруј кад кажу, ако мене лажу...
поразу твом, чуваће стражу
Не веруј онима што немају воље
на путу твоме постављаће коље
Не веруј кад са лица осмех не скидају
они твоје ране никад не видају
Не веруј ни онима што хвалишу себе
ти никада неће подржати тебе
Не веруј кад ћуте, тада нешто слуте
Не веруј ни онима што држе говоре
нити кад желе да се додворе
Не веруј када поглед на страну скрећу
тада се сигурно против тебе окрећу
Веруј ономе што истину ти говори
па и онда када те заболи, знај тај уме да воли
Веруј ономе што руку своју на раме ти стави
па каже: тешко је, али се исправи
Веруј ономе што уме да чује, и када ћутиш
и када те насмеје а ти се љутиш
Веруј у оног што је ту за тебе и
не мисли да је тиме ускратио себе.

НЕКОМ

Неком сам у животу била све,
а неком за гажење тло.
Неком сам срушила сне,
са неким дотакла дно.
Неком сам била ветар у леђа
и одскачна даска за скакање,
а неком утеха и раме за плакање.

Неком сам била и од злата вреднија,
а неком само јефтина бижутерија.
Неком сам сладила хлеб са седам кора,
а неко је купио горке мрвице,
што падају са мога стола.
Неком сам дала срце и није га хтео,
а неко је узео мога бола део.

Тако је то у животу,
одреће се коло среће.
Некога волиш, а он те боли,
некога нећеш, а он те искрено воли.
А неком дајеш све и није му стало
и све што си дао,
било је... било је мало.

МЕРЕ И ДУЖИНЕ

Колика је даљина
између две руке?
Онолика колико
топлина додира траје.

Колика је ширина видика
у војвођанској равници?
Равна је дужини погледа.

Која је висина на којој
облаци плове?
То је дужина сенке,
коју не могу да
прескочим.

БУЂЕЊЕ СВИТАЦА

Летимични додир,
стисак руке у поздраву,
у трену опет си део мене,
осмехујемо се обоје,
продужио си своје
дланове у моје.

Откуцаји срца тишину су
у џеповима скрили.
Засветлело је у дну баште,
свици су се пробудили.

Песма њихова и дамари у грудима
у једну су се мелодију слили.
У ваздуху је само нежност
да светли остала
и ми смо у њој били.

НЕ ДАМ ЈУТРУ

Ја сам човек што те воли.
Поред мене мирно спаваш.
Лепе снове са мном сањаш.
Своје туге заборављаш.

Када јутарње сунце заруди
из шумарка запевају птице,
мио уздах из твојих груди
продире дубоко у моје срце.

У душу си чврсто уклесана.
Мибином ми тело снажиш.
Не дам зори да прекине снове,
ни јутру да угаси жеље нове.

Више од мириса љубичице,
и од песме коју славуј пева,
више него излазеће сунце
сјај мога ока тебе обасјава.

Мио осмех са усана твојих
јасно каже да си само моја.
Не дам сванућу да те буди.
Не дам никоме да те љуби.

BUDNA SAM

Sahranila bih sebe u uspomenama,
sa izgubljenom snagom u ljubavi
udavljena, krvavih stopala od puteva
pregaženih, nemoćna od glasova koji prate.

Oglašavaju silinom zvona svetinja,
ogolelu istinama podrivana bolom
isplakanim, tako ranjiva pod pogledima
oholim, neproživljenim istinama životnim.

Lako je zagrliti nemoć ne braniti se,
nestala bih u napuštenoj pustoj ulici,
uplašena vama bezočnim, davno
ugašenim, na vama se rađam, dižem sebe.

Sa strahovima u sukobu, srećna
što ne vidim sebe, spašena, rane vidam,
kraj puta ruka topla budi, plaćam
cenu bezumlja smehom i suzama
radujem se, budna sam, budna još uvek.

СЛОМ

Сломљена су свака надања у боље,
на срчане бити притиснуле силе,
залегле суштине на душевно стоље,
и животне стазе магле обавиле.

Нестали су гласи, пољубци замукли,
под плаштима лажи уздижемо себе,
згажено је цвеће, ножи се исукли,
у болесном гневу душа празна зебе.

Спалили смо шуме, затровали врела,
опили смо главе паролом и новцем,
напунили градове, опустели села,
господара свога називасмо оцем.

Исмејасмо мајке а хвалисмо дроље,
усадисмо у се разврате и блуди,
место гране лисне, ми постасмо коље,
и онај што тужи, и онај што суди.

Себи дасмо права равна само Богу,
сазидасмо нове Вавилонске куле,
научисмо децу, још од малих ногу
да играју на звуке ђаволове фруле.

Залегле суштине, повратка нам нема,
престоље смо давно дали најгорима,
чекајући смрт с главом испод шлема,
на последњи јуриш за славу режима.

МАЈЦИ

Загрли ме чврсто, штити ме од ала,
ја се плашим мрака зато што сам мала.
Не иди од мене, тебе требама мајко,
у мрклој си ноћи једно Сунце јарко.

Шапатом ми причај бајке срећна краја,
нек` нас љубав веже, нек нас радост спаја.
Остани крај мене да те слушам мила,
сигурна ћу бити испод твојих крила.

А док санку пловим ти ми ветар пружи,
својом руком нежном моју крхку држи,
дај да сањам само снове пуне мира,
дај да пловим морем таласавих лира.

Приви ме уз себе, заувек смо једно,
све су ствари ситне, ништа није вредно,
ни тебе, ни мене, ни тате, ни брата,
ми стојимо мимо свих куцања сата.

Јер љубав је вечна, најјачи смо скупа,
наше срце мати, истим ритмом лупа.
Још пољубац један и у сан ћу пасти,
у загрљају твоме најлепше је расти.

ФАНТОМ

Сви суперхероји плакати су стали,
У ноћи се изненада, баш у Савамали,
Појавио јунак, Фантом правдољубив,
Па преузео на се посао узбудљив.

Да промени ружну слику Бела града,
Порушиће објекте без дозволе рада.
Јер на месту томе треба да се роди
Капитални пројекат - Београд на води.

Под окриљем таме, у јуначком чину,
Полицијске патроле много га не брину,
За подухват његов свакако већ знаде
Председник лично и бар пола владе.

Ипак, идентитет под велом је тајне,
Још спреман је чинити захвате сјајне,
Нека плачу стари хероји у муци,
Београд је дом једног с палицом у руци.

НЕИЗБЕЖНОСТ

Додирнуо си ту
где је вољена небо само,
макар у мислима.
Зар мало је то?
Открио истину,
без плашта времена -
скоро побожно.
Спознао вештину,
срцем господарења,
достојанства тло...
Чак и кад чини се,
посебно да није -
непроцењиво је...
незауостављиво.
У дилеме си дирн'о,
да све распреме се,
дан кратак за то.
Ал' засигурно, ниједно питање
драге твоје, доскора жељене -
није сувишно.
Чекаће стрпљиво неко свитање,
ал' прави одговор,
опор ил' нежан -
биће неизбежан.

SVEDOČANSTVO RAJA I PAKLA

Pre nego što greh prostrem, bestidna,
podam se zovu Faunovih madrigala, čedna,
kikotima probudim usnule sove...
uselim nedosanjane želje, snove, u svitanja -
pitanja mi se neka nameću,
neću da ih ostavim bez odgovora:
Mora li ljubav zadnja da plaća ceh,
smeh probuđenog smisla dok zamenjuje plač?

Postoji li mač da saseče tkivo kajanja,
spajanja sa odbeglim iluzijama sreće?
Neće li sastavljane pobrkanih mozaika
biti prilika za samooptuživanje, pravdanja...
davanja odgovora na nepostavljena pitanja
što samo ih savest istražuje, hrani?
Čuje li vladar svih naših postupaka
vuka stepskog što se od samoće brani?

ЗАБРАЊЕНО ВОЋЕ

Јесам ли уклет кад ме распламса
та твоја младост у трену сасвим,
па се утапам у хуку таласа,
желећи само да се сквасим?

Очај и спас су ми медитације,
душевни смирај помамног сопства...
Користим моћне афирмације
у борби против љубавног ропства...

Вољена моја, зашто су кључем
спутали твоју контуру танку?
Ах, како чезнем да те свучем
и да ти певам успаванку!

А кад се вреле жеље побуде
у мђру блудних сирена расних,
прелепа нимфо моје пожуде,
откриј ми чари љубави страсних!

Настојим увек да будем искрен
док се прикривам иза симбола...
Из мене жарке врцају искре,
одраз похоте, патње и бђла...

Ако другима љубав изделиш
и ако икад чежња ми спласне,
можда ми тада срце исцелиш
од ове силне нездржи страсне!

OTVORENO SRCE

Od kad si mi ti otvorila srce
mene greje najljepše sunce,
život moj sa tobom je lep,
lep i drag kô najljepši cvet.

I zvezde nežno svetle noću,
smeju se slatko, glasno kikoću,
postaše lepše, draže, milije,
jer tvoja ljubav i njih sad grije.

Tvoja je ljubav nešto posebno,
meni, suncu, svemiru potrebno,
gde ima ljubavi, tu je života,
ljubav je sreća, najveća dobrota.

Kad se voli sve je prekrasno,
i nikad za ljubav nije kasno,
za ljubav nisu važne godine,
mladost, starost, sve brzo mine.

PUT KROZ ŽIVOT

Jednom se živi i voli,
kažu da je život kratak,
sve jedno je kako prija,
da li je gorak ili sladak.

I meni su govorili:
- Život, dete, brzo ide,
uči, radi, stvaraj, voli,
da od tebe čovek bude.

Ja to nisam k srcu primo
dok sam dete, dečak bio,
dok sam trčao za curama
i čuperke im mrsio.

A sad vidim i osećam
da sve ima svoje vreme,
zamiriše ljubav, život,
bljesne, svetli i utrne.

MAJKA

Majka je majka,
mila je svaka,
ona te rodi, hrani i doji,
ona te čuva, uči i voli.

Niko ti ne može
sigurnost dati
kao što može
voljena mati.

Ona se brine
za tebe, kćeri, sine,
ona radi, nikad ne stoji,
da tebi bolji život stvori.

Voli majku, poštuj, pomogni,
daj joj snagu da bude jaka,
jer nema na svetu prijatelja
kao što je draga majka.

U KRILU LASTE

Ljubim promrzle prste.
Slepost kojom ti dodirnem kosu,
ispod dlanova u raprskujućem svetlu.

Miriše bujnost cvetova na tvojim prstima,
izraslih posle snovnih milovanja.
Na horizontu se stapa plaveti u plaveti.

Oko zaranja u modru dubinu.
Telo uz tvoje piruetno vrtloži.
Posejdonove ljutnje milošću ginu.

Zenom miluješ gole bokove.
Od zvezde krađeš sjaj za moje haljine.
Krila Anđelu da me donese.
Prašinu kosmosa da reči ljubavi raznesu.

Lišće mirnoćom dodiruje.
Tvoj dah žudnju podpaljuje.
Razvatre odsjaj, hrle lepoti.
Zametni korak svoje snovidi.

Tirkizi lete, azuri zovu.
Kao da naš brod izgnanstva plovi.
Na plahoj pučini dva vida stala.
U plamu oreol zara nad svodom ostala.

Tajnom te kitim u plesnom kriku.
Volim u žuboru, raskošnom sliku.
Niz dušni venac katren poraste.
Ti moje sve u krilu laste...

ZRENJE

(waka)

Slapovi krenu
uz moj obraz, misao tek
prođe vijugu,
mig, i bez truna žala
daje dugu, paletu zrenja...

MOJ PESNIK

Toliko se priča i piše o njemu,
pa reših i ja da napišem pesmu
o našem velikom boemu.

Bio je svestran umetnik,
radio je kao novinar,
bio je veliki sanjar,
poznati slikar i pesnik.
Živeo je život boema,
voleo je kafane.

U njegovim pesmama
za svakog po nešto ima,
pisao je i za decu i za odrasle.
I moje su pesme
poput njegovih.
Iskrene i nežne,
rodoljubive i ljubavne,
i svakome je posvećen
bar po neki stih.

Mnogima je idol,
jedan je od najvećih pesnika.
I meni je uzor, naš veliki boem,
Miroslav Antić - Mika.

PRATNJA

Na putu za vrtić
Tomo pratnju ima
Belu, žutu mačku,
I dva mačora siva.

U korak sa njim su
Posustati neće
Prateći putanju
Kojom Tomo kreće.

I baka je sa njima
Te mačkama zbori;
“Nemate vi šta
Tražiti u školi!”

Pogleda je maca
Počne da mijauče,
Nama je bez Tome
Dosadno kod kuće.

Za rep on nas vuče,
S nama zanoveta,
pratićemo njega
s kraja na kraj sveta.

BAKA I DEKA

On deka, ona baka,
Kosa im seda,
Puni su ljubavi
Bez imalo jeda.

Imaju priče
Života svoga,
A hteli su zajedno
Mnogo toga.

Život im drugačiju
Sudbinu dodeli.
Ne ostvariše ono
Što su hteli.

Sada mirno žive
Živote svoje
Razmišljajući šta to
Razdvoji njih dvoje.

RIJEČI

Ja volim riječi
koje toplinom zrače,
riječi koje mogu
ljubavi da označe.
Volim riječi koje mogu
poruke mira slati,
umiju srce da zagriju,
volim riječi koje
istinu u sebi kriju.
Volim riječi koje znaju
svakome osmijeh
da izmame,
volim kad riječi
stih ispletu same.
Volim riječi koje miluju
kò ljetnji vjetrići kad pire,
riječi koje mogu
zavađene misli da izmire.
Volim riječi koje mogu
razbiti mutnu misao u vazduhu,
riječi koje ptice nose u kljunu,
pa zvijezde zatrepere
i galaksije se zakunu
da se neće sudarati.
Neka nas uvijek
lijepa riječ prati.

ZMIJA

Ležerno sklopčano
Natopljeno starinskim bolom
Koloritno kolo

Nevidljivi vladar
Svih naroda svijeta
Možda trbuhozborac

Osluškuje
Sumorno proticanje vremena
U čijim kandžama umire svijet

Prividno skamenjen neposluh
U slatkom iščekivanju
Bičuje prazninu

OPSTOJNOST BAJKE

Kraljević Žabac
Uronjen
U sumorno tkivo
Svakidašnjice
Lišen
Opstojnosti bajke
Kao
Vremenska protivteža
Sazviježđu Velikog Bika
On imitira
Trajanje

UČMALOST

Učmalostima se odupirem,
bosonoga oblacima gazim,
stakla što promaju puštaju,
silinom zatvaram.

Neću ti pokleknuti,
niti uboga starina postati,
neću ni reč molitve izustiti,
neću ni ruke tvojoj olovnoj,
ljubavi pružiti.

Jad je nadvila, čemer je donela,
a, ja poslednju zraku svetlosti čuvam,
grčevitom rukom joj zaklon darivam.

АТЛАС У КОЖНОМ ПОВЕЗУ

Бити песник
Немати времена за свакодневну досаду
Ухрањену путну торбу
Зло ће поставити за свој први циљ

Бити песник
Скривање себе
А страх још нико није ухватио
Кад наступе опијени дани
Тражим знанце погубљене

Чекам да полетим
Да скратим вечност чекања
Најгоре је што сам овде добровољно
У атласу кожног повеза
Од сопствене коже
Препуштен себи и Богу

MALECKA

I ako sam mala, sebi vredim.
Iz malog zrna izraste prelepa biljka.

I ako sam majušna, postojim.

Niko neće zabraniti da kao
trunčica kroz vetar letim,
da očima veličine čiode
posmatram prelepi svet
na svetlu trepćući,
na kiši plaćući.

Niko.

I ako sam mala i to je moja najveća
veličina ja rastem.

Nevidljivo rastem pred očima sveta,
velika iznutra.

Kosmos u meni u meni maleckoj.

IGRA

Malo smo se igrali
pa zaigrali.
Mnogo smo se voleli
pa nestali.
Uvek smo se tražili
pa izgubili.
Zajedno smo disali
ko jedno.
Često smo jedno drugo sanjali
budni.

TIŠINA

Zažmuri, zamisli melodiju,
zamisli da je za tebe.

Oteraj tišinu
od nje ne čuješ ništa,
zažmuri.

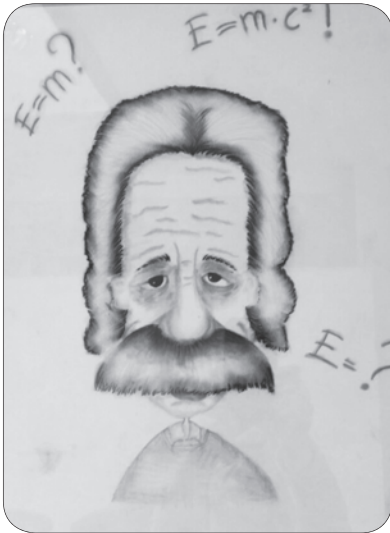
Da li osećaš terce i moderato?

Pokušaj da se setiš ritma,
pokušaj da se krećeš.

Zamisli melodiju i oteraj tišinu,
oteraj.

Zaigraj, zapevaj, živi
gledajući.

Jelisaveta Popović

AJNŠTAJN - Prvo mesto
u opštini Stari Grad na
takmičenju MALI PJER 2017

MUZIČAR - Prvo mesto
u opštini Stari Grad na
takmičenju MALI PJER 2018

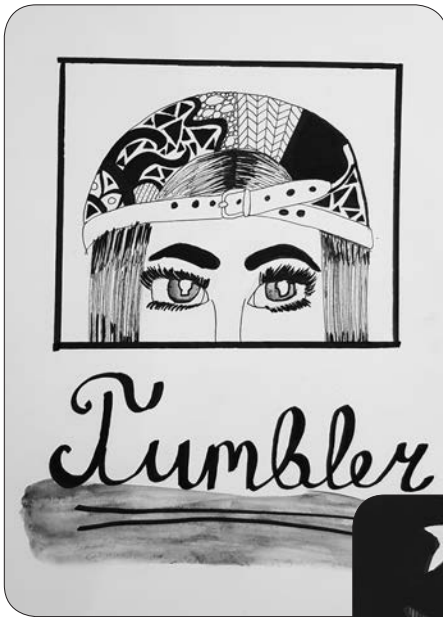
Jelisaveta Popović

Jesen
2017

Prvo
mesto na
konkursu
DEČJA
NEDELJA
2017

Mobilni svet

SOVA - drugo mesto na
konkursu
ZAŠTITIMO PTICE
U BEOGRADU

PERSEFONA

posvećeno pesniku Raši Livadi

Oblačiš se u meku svilu
Jutro te seče kao žilet
Kroz prozor vidiš jutarnje babe
Kako igraju svoju predstavu

I sama sebe i sama sebe
Miluješ dodiruješ

Na ulicu od stakla ništa ti ne fali
Izlaziš bosonoga samo glava ruka i noga

Ljude ne zanima vidiš samo crne rupe
Tvoja usamljenost i sudbine neizbežnost

Odguruju te dojučerašnji prijatelji
U prolazu zabadaju noževe dugačkih sečiva
u tvoja leđa...

O, pad zna da vređa

izgubljeno poverenje
Boli ko truo zub vreme i poštenje
I boli, boli ko truo zub ne-realno htenje...

Gde sada naći ugaoni kamen
Pribežište kamen temeljac

Ti si mlada hitaš sitnim koracima
Persefona U svoju Noć.

KAMENOREZAC

Kamen i slovo
Slovo i kamen
Šta ostane na kraju od čoveka...
Zapis...
Ime i prezime
Godina rođenja i smrti
I uobičajena krilatica
Koliko pokojnik nedostaje.

Dok duša usamljeno luta
Tražeći večno boravište
Zemlja guta tromost tela
Udove i strasti,
A
On u polumraku svoje radnje
Odmereno
Bez žurbe radi
Svoj posao.

Udarci čekića muklo
Odzvanjaju u nedeljno prepodne
I mešaju se sa zvonjavom zvona
Sa grobljanske crkve...

Šta na kraju ostane?
Zapis u kamenu,
Daća...
Naricanje...

MOŽDA JE MJESEC KRIV

Po nebu, skoro teget boje
mali, bijeli oblaci plove
i prave po koji oblik.
Vjeruj mi,
u jednom sam vidjela tvoj lik.
Bio je isti, samo malo bljeđi.
Srce mi zalupa,
mjesec stade između nas,
tad me zagrlj,
pomilova kosu i ramena moja.
Možda je i one noći
on bio kriv.

ŽENA I IGRAČKA

Oči su ti boje moje haljine,
Ne smeta im ni mrkoća noći,
Gladan si onog ispod nje
Zato si se i sjetio doći.
Uzalud ti ruke pokušavaju plesati
Po onom što je nekad tvoje bilo
I dalje ću hladna ostati,
Ne osjeća te više moje tijelo.
Pucao si u radost mojim noćima,
Ubio si u meni stihove i rime.
Kako možeš tražiti nešto u njima?
Molim te, idi i zaboravi me.
Kako očekuješ nešto živo
Kad smrt si donio svemu?
Ja sam sad samo od žene tkivo
I pokušavam živjeti u njemu.
Idi, učini to molim te za mene
I onako ti je sve svejedno.
Lažno posvijetli noći njene,
Za tebe su žena i igračka jedno.

USPORI MALO

Pisala sam jednu priču,
al' moradoh veš da peglam.
Morala sam u Dom bratu
pa prestadoh to da spremam.
Kad se vratih suđa mnogo,
sve ih moram prati.
Pas me čeka, liska nogu,
želi malo vani prohodati.
A večera za pola sata,
baš moram potrčati.
Šetam tako žurna takta,
idem vala malo stati.
Sjedoh tako i rukama
zatvorih svoje oči,
kad li čuda velikoga,
sami Bog mi se predoči.
Pa mi kaže: "Koliko ti dadoh
dana,
a ti stalno samo trčiš,
tvoje vrijeme je tvoja rana,
mora da je izliječiš.
Ništa dušo ti ne moraš,
osim meni doći.
Uspori malo, tvoji dani
su u tvojoj moći".

MOJA SAMOĆA

Sjedimo za stolom ona i ja
Ona kao uvijek potpuno nijema,
Čim neko na vrata bane
Nje više uopšte nema.

Skloni se vješto negdje
Pa čeka uporno mene
Da mirno provodimo
Naše noći tihe, vilene.

A čim taj neko iz kuće ode,
Blaga i meka ona se pojavi
I eto naše divne slobode
Pa uživamo u mirnoj javi.

Tako ja i moja samoća,
Uvijek čekamo da se dan snoća.

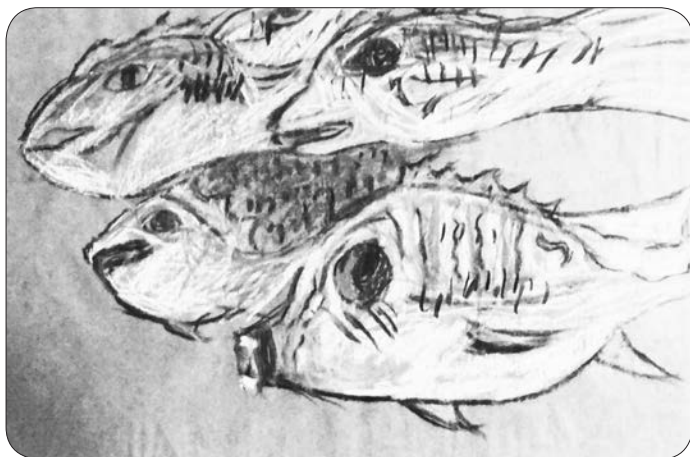
Dušan Kostadinov

Orao, kreda

Papagaj, kreda
i tempera

Ribe, kreda

Sova, kreda

КАДА СПАВАМ

Ја не желим да ме видиш
каква сам када спавам.
Можда ми је коса рашчупана,
Можда су ми усне полуотворене,
можда нећу бити лепа када усним.
Бојим се оскрнавићу драгуљасту огрлицу
Којом си ме окитио.
Једино да усниш крај мене
И да поделимо пурпурни сан.
Али, да, ти журиш.
Чекају те нови градови,
Нова имена,
Нове постеље.
Чему онда једна ноћ гледања мога сна?
Играмо се детињарија,
А одрасли смо људи.
Немој бојити пурпуром опсену,
Јасно је да нећеш дуго боравити
Крај мог узглавља.
Нека друга Марија наставиће мој сан,
Тамо у оном великом граду.
И окитићеш је истим драгуљима као и мене.
Зато не желим да видиш
Кваква сам када спавам.

AKO POKLEKNEM...

Ako pokleknem,
neće videti pravo lice
svoga ništavila.

Ako pokleknem,
pratiće me doveka
nečiji podmukli osmeh.

Ako pokleknem,
vidaću svoje rane
u nekom ćošku nepostojanja.

Ako pokleknem,
ne prihvatom istinu da
život je pad i ustajanje.

Ako pokleknem,
staviću tačku
gde joj mesto nije.

Ako pokleknem,
neću saznati šta je
između početka i kraja...

AMFORA

Iznenadi me,
Prolećem koje kasni.
Iznenadi me, smehom
svojim glasnim.
Iznenadi me,
poljupcem boje duge,
posle ove zime duge;
u večeri nedorečene tuge.
Iznenadi me,
nagoveštajima cvetnih
polja maja; bulki u žitu,
prepeličijeg zavičaja.
Svom lepotom premaleća.
Pesmom tišina,
strminom urvina,
pa ću osvanuti jedne zore,
na dlanu tvome, poput amfore.

IZGOVOR

Od dana kada si otišao,
jutra nisu bila ista.
Mokar pločnik kiša pere,
u očima prolaznika.
Sve kiše ovog sveta
neće sprati one tuge,
Kada se izgubi nešto,
čarobno poput duge.
Ostaje praznina...
Ostaje praznina bolna
i neizreciva.
I traje dugo... ta praznina.
Pa se počne popunjavati,
kao čaša do pola prazna,
ili čaša do pola puna.
Smeše se nova jutra;
bezglasne daljine zovu,
u novu životnu priču,
naizgled manje bolnu.
Čaša do pola prazna,
ili čaša do pola puna,
kao da daje smisao
tom izgovoru.

LAHOR

Lahor se poigrava listovima breza.
Na zrele breskve leto miriše.
Ti, tamo negde, pojma nemaš,
da ja zbog tebe stihove pišem.
Dok ti se trepavica suzom orošava,
a noć k'o pamuk meka il' svila,
po dubokoj vodi reke života gaziš,
a znaš dobro da sve, varka je bila.
Oštrica mača poseče te, sunce izgubi
svoj sjaj; nedostaje ti zagrljaj nežni,
i tihi uzdisaj. Leto prolazi, jesen već
slutiš, izmiču ti dani i godine; ne haješ
za to, jer svi oni nose, moje ime...
Dok ti se trepavica suzom orošava,
a noć k'o pamuk meka il' svila,
po dubokoj vodi reke života gaziš,
a obala daleko... Nedohvatljiva.

NAR

Pokaži mi, svoje lice ljubavi.
U danima tonjenja i uspinjanja,
dok levitiram, samoj sebi strana.
Pokaži mi, svoje lice ljubavi.

U plavetnilima neba, kada zemlja
i vazduh simbiozu grade,
i lomi se vetar u naramku.
Pokaži mi, svoje lice ljubavi.

Onda kad' umorna klonem, kao
pokošena u otkosima trava, i
onda kad' procvetam, kao prva
bulka, rumenilom raspuklog nara.

Pokaži mi, svoje lice ljubavi.

ODA PROLEĆU

Evo, već sazrevaju trešnje;
vetrić im peteljke njiše u
ovom majskom danu svak'
živ, svojim dahom diše.
I bez pića opija ova lepota
sunčanog, majskog, dana.
Kako da zabranim srcu da
kuca ritmom sna, kako da
sapletem misao da ne leprša?
Radost ružinih pupoljaka,
žalfijin cvet plavi, i neveni
rascvetali, blagoslov su pravi.
O, proleće u kome su sva
naša proleća prošla; uz
muziku vetra u krošnjama
breza i škripu hrastova
stoletnih; neraskidivih veza.
O, proleće, trešnja zrela;
višnja zrela, i šta još reći
neću, obuzdajte me, ne dajte
mi, na vašu i moju sreću.

ORHIDEJE

Da li to tišina svira,
najlepšu melodiju što
zna, ili se to vetar igra,
mojim nespokojima?
Preko plavetnog neba,
sunce polako klizi
ka zalasku svom.
Moj nezaborav i tvoj zaborav,
čvrsto su vezani u spoj.
A kada veče polako padne
i sve utihne, ugasi se dan;
moj zaborav će tvom
nezaboravu, postati talisman.
Onda, kada noć poodmakne,
i polako utonem u svoje sne,
sanjaću bele orhideje
što si mi darovao jeseni te.
Da li to tišina svira,
najlepšu melodiju što
zna, ili se to vetar igra,
mojim nespokojima?

OSTANI

Ostani dalek, kao muzika
setna, negde u daljini;
kao nepročitana knjiga, iako
na dohvat ruke, nestašni
lahor u tišini jesenjih
predvečerja. Još čujem tvoj
smeh u ulici sada pustoj i
stranoj, a tako poznatoj,
kojoj se vraćam uvek.

Ostani dalek, utkan u rana
proleća kada sve još miriše
na zimu, a i kada prve vrbe
procvetaju i potoci zažubore
svoju himnu. Ostani dalek,
kao nebo i zemlja, ostani
dalek, kao ljubav i čežnja.
Ostani, jer sada tako treba,
za mir i spokoj ispod ovog,
čarobnog neba.

ПРОЗОР

Растали смо се давно.
Није било ни лаких ни тешких речи.
Само је један град
остао уписан на мојој емотивној мапи.
Њен град...
Када ме пут и судбина одведу тамо
или када на екрану прикажу слику града
не гледам оно што га издваја од других.
Тражим њену зграду
један прозор
и трагове наших прстију на њему.

МИНУТ ЋУТАЊА

Свађа је завршена.
На поду су остаци вечере
уместо твоје хаљине.
Небо је ведро
у нашим очима су муње
тек рођене мржње.
У ваздуху траје минут ћутања
у част једне умрле љубави

КАД ПРОЛЕЋЕ КАСНИ

Кад пролеће касни
са неба падају метеори суза
и терају реке из корита
да окупају грешне и безгрешне
поруше прошлост и дозову памет.
Звезде се скривају и стидљиво чекају
да краљ Сунце крене у поход
и освоји своје наследство
из ког су га прогнали ледени принчеви.

А ти пловиш на некој својој барци
далеко од мог погледа
док чекам на молу усамљених
неки глас од тебе, разгледницу
коју је поштар украо због марке са грешком
а једина је грешка што не умире нада
јер и пролеће које касни
неповратно ће проћи.

ЖАЛОСНИ ДУД

У авлији мога деде
може свашта да се једе.
Најслађи оброк мрсни и посни
даје један дуд жалосни.

Знају сви да сам здрав
када сам цео плав
не идем никуда
без пуних шака зрелог дуда.

Прљамо судове
једемо дудове
плаве руке плаве усне
дудиње су баш укусне.

Брине ме једно само
што ми деца још не знамо
одрасли нек дају суд
зашто су деца весела
а зашто је жалостан дуд?

ДЕЧАК И МОРЕ

Један дечак из великог града
Дошао је у земљу не много далеку
Видео је светлост која пада
И велику плаву реку.

Дивио се великим таласима
Купао се преко целог дана
И рекао пресрећан пред свима:
„Гле чуда ова је вода слана“.

Озари се дечаков лик
Од смеха се оцу појавише боре
Кад рече сину да светлост баца светионик
А плаву реку сви зовемо море.

Irena Vučković

Zima 1

Zima 2

JER

I evo,
sada stojim pred ogledalom ovim,
dok bore brojim, telom vid plovi,
sve to mogu pokriti pogledom tvojim,
sve što vreme učini, popravlja ljubav tvoja.

U očima tim ja sam ona ista od prvog susreta,
uvek ona ista, voljena,
i nije me briga šta ogledalo kaže,
jer,
važna je samo ljubavi četkica,
koja slika svumato kroz svoje trajanje.

RANA

Nebo je ujutru kao otvorena rana,
iz koje beže snovi;
kada okrenem glavu ka jugu,
tamo još uvek stoje tvoje oči.

Pesniku je uvek teško ujutru,
da podnese svetlost istine;
u podne je čovek bez senke,
niko.

Popodne ga proganja nada,
veče ne donosi zaborav;
noć,
noć je najgora,
čeka ga sve iz početka.

Kada bi mogla preskočiti taj zid,
koji sam podigla da me vetar ne šiba;
možda bih mogla i do tebe doći.

U KAPIMA KIŠE

U kapima kiše, mudrosti nema više,
mač nebom seva, puno je gneva,
tvoja voda, moja zemlja.

Kruni se strast, zrelog žita klas,
svet razmazan po staklu okna,
po telu mom kliziš u nepovrat.

Uzimam darove, dajem poslednji ključ,
ramena tvoja, celo obzorje,
u kapima kiše, mudrosti nema više.

SVE MOJE JUČE I SVE MOJE SUTRA

Ženo,
bedara belih
i očiju snenih,
nepregledna kao more.

Plovim tvojim telom
dok se vuče bela brazda,
za čunom mojim.

Tu se smenjuje noć u dan,
vladaš utrobom svojom
mojim životom celim.

Sav moj bol nalazi leka
na izvoru tvom,
u tebe uranjam na čudo spreman,
iz tebe izranjam sa novom čežnjom.

Sve moje juče,
i sve moje sutra,
tada u dlan bi stalo.

MORE

Od tirkiza pa do modre, duboke si slane vode;
ka tebi me misli vode, u tebe bacit' ću želju,
sa dva kamička stavljenu u butelju;
da na dnu mora prebiva, zapečaćena,
školjkama zagrljena,
želja pusta,
ne izgovorena s usta.

Za sva vremena željo moja pusta,
ne izgovorena s usta;
ostaćeš za sva vremena,
kad mene i mora više ne bude,
kad vasiona preko svega prebaci suknje žute,
samo ti,
uhvaćena za njene skute.

KAKAV JE OVO DAN

Kakav je ovo dan,
hvala ti Bože - konačno i moji klikeri da se slože,
veruj mi na reč,
neće biti potrebe da mi visiš na vratima,
i zvoniš tri puta, nisam ja tako glupa.

Moja je ljubav kao Troja družo moj,
mora tu neka dobra žvaka,
da ni izdelaka ne miriše kao kaka,
i mora da bude sasvim nova,
neispričana,
jer sve priče već sam čula,
a o šupljem konju još kao mala,
dok istoriju ljubavnih podvala nisam ni znala.

Ne ratuj, ne trguj, ne donosi mi darove,
ne pravi velika čuda,
toliki vernik nisam ni ja,
samo se skini go golcat i priđi polako do postelje,
videću sve što treba,
nekad je za gladnu ljubav,
dovoljna i kora hleba.

BEŠE SE DESILO

Beše se desilo...
nenadano, između dve suze,
da se za rasipanim željama,
udahnutim u stihovima žudi,
između dva koraka, na makadamskom putu,
negde između gustog drveća, do zemlje nagnutog grmlja,
između blagog, toplog zraka u rastućem cvetnom vrtu.

Beše se desilo...
osećaj čežnjivog dodira,
osećajući toplinu daha kako pada preko očiju
okružen slatkim mirisom,
između otkucaja srca, radost sreće, beše, jedva čujno,
tiho pucketanje tišine,
nežno lomljenje pupoljka divlje ruže, crvenkastog cveta.

Beše se desilo...
volja ljubavi, molitva srcu, jedna želja,
da sneni pogledi u prolazu se nađu,
u prolećnom buđenju
da koračaju zajedno,
beše se desilo...
između stihova jedne pesme.

POBEĐENI

Ne takmiči se sa mojim srcem.
Ono oseća da ne znaš kuda ćeš dalje.
I ovako zgaženo ono ostavlja trag
na tvojim tabanima.

Ne takmiči se s mojim mislima.
One žele da te povedu tamo
gde se tuga topi na tvoja pleća
i sliva u korpu punu zabranjenog voća.

Ne takmiči se sa sobom,
jer tvoja slabost skrivena
maskom kovrdžavog dečaka
sija odrazom u mojim očima.

Pokupiću sve rasute trenutke
koje nisi delio sa mnom
da bol umesto tebe bude večan.

ŽIVOT

Život juri kao voda koja ispari,
kao vrijeme koje leti i šuti,
samo svijetlih starih dana
sjećajmo se mi.

Život je vjetar koji kao oluja
nas probudi iz ovih sivih dana,
zraka sunca koja nam novu nadu donosi
i voda koja miriše na slobodu.

Ali vjerujte,
nije život to
u što vjeruješ, ni za što živiš,
nego tren kojem se sada diviš!

Ptica leti, bježi iz sivih
u svijetle dane,
a nas uhvatit će sivina ovog svijeta
i povući nas do dna...

TRAŽENJE

Ptica je dijete neba,
čuva ga kao more pustinja.
Pitam se tko sam, zašto sam,
je li itko na mene ponosan?

Svi smo se izgubili u vremenu,
sunce je ostalo na sjeveru.
Postoji li još uvijek smisao,
zašto smo si svi tako daleko?

Riječi su se nekamo izgubile,
jesen dobila je nove boje,
a ljudi su kao stare masline,
ne prepuste se toku što se zove traženje.

Snijeg briše tragove,
a pjesma moja zauvijek ostaje
i kada me više bilo ne bude,
zapjevaj je, samo za mene.

U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM VREMENOM

Kako je lijepo kada novi život se probudi!
Priroda nestašnost mi donosi,
istražujem poput leptira,
naivno vjerujem drugima.

A ljetno uzbuđenje mi poklanja,
ja sam samo dijete koje traži nova pravila,
čak i pijesak na suncu izgori,
danas je sve, sutra ne postoji.

Biljka jesenskog jutra kapi rose skuplja,
moje srce sjećanja kroz mirise okuplja,
još razvijam svoje vizije,
sitnicama proglašavam svoje uspjehe.

Kao vrba pokraj rijeke i ja čekam
da bijelina nestane, sve zaboravljam,
a duboko u sebi čujem glasove
da dolazi novi život, novo proljeće.

BLAGOSLOV NOĆI

Kad Mesec žut sa neba proviri i kad
Danica zvezda počne lenjo da žmiri,
e tad počinje misterija noći.

Zauzdam oblak,skočim na bela krila vetra
i odjezdim galopom u tamnu noć.

O,kako je lepa tišina noći,
zašto i ti ne možeš sa mnom poći?!

Povetarac u kosi,sreća na licu,
a zvezdice male obasjan put mi prave.

Obletim tako oko sveta jedan krug ili dva,
siđem sa belih krila,otпустim oblak,
legnem u postelju i predam se
carstvu mirnog sna.

ČOVEK

Hiljade godina svetlosti
nad ponorima mraka
slupano jato vekova
otpreteno zapriće
zapreteno otpriće
Gomilice ljudske ludosti
među zupčanicima
na lancu bez karika
a između pesak sipi vremenom
dok od istoka do zapada
od severa do juga
tumara zamišljen
širokim svojim stopalima
Čovek

PALAC NA KALENDARU

Palac na kalendaru
list bez zabeleške
euforija u orbiti
sjaj prelazi na drugu stranu
da se nikada ne vrati
i svaki dan unapred
konfete u mozaiku
mehurovi radosti
Ili tuga
što nutrinu svoju zagleda
samoću bi da pridavi
Svejedno
to vreme korača

PESMA BEZ REČI

Ispod kolonada
patina narasla
u mirisnom ruhu
karusel raspevani
skupljene u bokoru sene
što prisnosti svijaju gnezdo
Nemoj ljubavi
da bez sna zanoćuješ
uzdahom bi vode potopio
da ne nose reči u virove

Marijana Maja Jotić

Alice is leaving –
kolaž

Keep going
- kolaž

People are
strange -
kolaž

The trial - kolaž

ZVEZDA MALA

Sad znam
samo sam zvezda mala...
Dugo sam samo slutila,
al' sad znam
i to je istina,
ja nikad nisam ni bila žena...
Moja je priča drugačija...
A tolike sam noći probdela,
o prozor pun zvezda oslonjena,
nemirna, nemirna...
Jutrom, sunce, bolesna dočekivala.
Uzalud, samo sam uzalud brinula,
jer ja... samo sam zvezda mala,
i nikada, nikada, nisam ni bila žena...

Moja je priča drugačija...

VUK

Vuk sam postala.
Rod svoj tražim.
Rod svoj dozivam.
Po glasu me neće poznati više...
ja sad urličem.

Vuk sam postala...
samo svoj rod tražim.
Ne umem više ni da zalajem,
ni da zacvilim...
ulične kerove i ne čujem.

Vuk sam... od sad i zauvek.
Kad mesec progovori,
kad me mami,
ja tad svoju braću dozivam... tad urličem.
A onda se vučjem snu predam...
i ćutim.

Vuk sam postala.
Više ne lajem...
više ne cvilim.

Milica Opačić

PLAMEN KAMINA

Sedim pored kamina i dragog čekam,
škripa vrata se čuje,
naviru sećanja, balade, on i ja:

*Pogledi govore sve,
vreli poljupci i nežni dodiri,
izazivaju na greh.*

Svanulo je, sama sam!
Plamen kamina i dalje gori.
A ja? I dalje čekam ga...

Milica Opačić

МОЈА РЕКА

Прекорачих моју реку,
Прелетех шуму,
Носећи свилу сунца
У витице уплетену,
Нађох се на друму.

Свега би доста,
Ни лево ни десно,
Ни горе ни доле,
Само горчина оста
И сета нека пуста.

Река ми пије сећања,
Раздањује ноћи,
Сасвим сам далеко,
Хоћу тамо
Поново доћи.

Небеско око модро
Довешће ме
Смарагду реке,
Оживеће тада у мени
Светле дубине неке.

MJESEC I JA

Mjesec
Dukat srebreni
Oko neba u tami
Misao koja tješi
Napuštene, očajni
Nikada nismo sami.

Odane pratilje
Trepću u noći
Ljubav je to
Mostovi trajni
Nebo sve zna
Ono granice nema
I nema laži
I nema tajni.

Upijam dušom
tu čaroliju neba
Mjesečina mi
srebri lice
Suza kristalna
Blista u oku
Komadić zvijezde
padalice.

Mjesec i ja
Ljubav je to
Mostovi trajni
Tu nema granica
I nema tajni.

STARI NOVČIĆ

Evo me ispod lišća
Prljavog, bezvrijednog,
svi me gaze.
Ostavljen, bačen,
Živim u njedrima
prašnjave staze.
Star sam, ali još trajem.
Prkosim zimi i mrazu,
od sjećanja živim
kad svi odu
a mjesec posrebri stazu.
Ali, još se nadam
kad se sve utiša,
da će me suzama
oprati kiša,
da ću opet sjati
Da će mi neko
izgubljen kao ja
toplu ruku dati.

LEK

U tiho decembarsko veče,
Jedan čovek ženi nežno reče:
Da li znaš ljubljena moja
Kolika je sreća neizmerna tvoja
Što te voli i želi ljubav moja.

I ako prođe toliko godina i dana
Još uvek si moja duševna hrana,
A ima dana, sa mnogo naših mana,
I kada sam ljut, ponekad prek,
Ti za mene uvek imaš lek.
A taj lek smo stvorili mi
U našoj zajedničkoj ljubavi.

Iz ljubavi naše rodi se nežna ruža,
što svojim mirisom zadovoljstvo pruža,
sreća naša je velika sada,
jer nežna ruža dobi cvetak svoj,
iz korena promeni život moj,
i postade najdraži lek,
Ljubavi mojoj na pretek.

ZAGRLJAJ NO.16

Prvi zagrljaj tvoj i moj
Jeste najlepší ljubavni spoj
Koji ostvarismo mi
U našoj ljubavi.

U trenu čarobnom tom
Kao da udari me grom,
I krv poče silno da vri,
A ja ne svatih šta to bi.

Bejah to munja što srce mi para,
A telo moje prepuno žara,
Leptiri mali što u stomaku se roje,
Dokaz su velike ljubavi moje,

To što ti ne mogu rečima izreći
Vidi se u mojoj neizmernoj sreći.
Koja će još duže da traje,
Dok negujemo naše zagrljaje.

TRI REČI

Čežnja, ljubav, nada,
šta da vam kažem sada,
to su osećanja moja,
kojima nema broja.

Čežnja za lepim nečim,
Recite kako da je sprečim,
ima li leka da je lečim?
Jedini lek, mislim ti ja,
jeste ljubav neizmerna.

A ljubav, ljubav, to vam je sreća,
od moga srca mnogo veća.
Ona me drži, ona me nosi,
i danom svakim ona prkosi.
Nekad je bolna, nekad je silna,
hiljadu lica ona ima.

A nada, kako da vam kažem sada?
Kad ljubav i čežnja u zaborav odu,
nada vam osta jedina u rodu,
da vam hrabrost i volju daje,
da vaše srce nikad ne posustaje.

Haris Bukarić

STOTI STIH

Ali ne treba tebi to!
Ne želiš da rijeka niz obraze ti teče,
Niti da osmijeh na licu tvom
Pokazuje pregršt sreće
Koju bih ti pružio.
Onako, nesebično...

Ne treba ti rame na koje bi spustila glavu..
Niz koje bi tekla suza po suza; kiša jesenja.
Niz koje bi kosa boje kestenja
Pružala se tiho...

Ne želiš da se u zagrljaju gubiš;
Nisi ti za robije takve.
Moje te ruke nisu ni takle
A već su te gurnule daleko niz cestu

I nema te više tu u blizini..
Čini mi se, čini
Da ti ni stih ne treba više.

A u inat, evo, stoti pišem!

DA SU DJECI KRILA

Da su djeci ptičja krila
sva bi tada srećna bila.
Letjela bi svakog dana
sve do Kine i Japana.

Ne bi više mali Vasa
derao se iz sveg glasa,
što ne može da se vine
kao ptica, u visine.

Da su djeci ptičja krila
premala bi Zemlja bila,
i možda bi sva ta djeca
skoknula i do Mjeseca.

A bucmasta Alma mala
na Mjesec bi pohitala.
“Gore ima”, kaže ona,
“Mont Everest od bombona”.

MOJ SVIJET

Sastavljen od mjehurova sapunice
unakažen godinama.
Prepun suludih jahača
sa dugim oštrim kopljima
i dugih cvjetnih polja
sa azurnim nebesima.

Savršeno jednostavan
i prosto komplikovan.
Istkan žutim bojama
smrtno posvađane braće.
Sakriven ispod crnih nokata
i nevidljivih ruku umjetnika.

Polurazoren morem brojeva
oživljen okeanom slova
uljepšan kugom prošlosti
i zbunjen pred putokazom.
Prosut kao život na Zemlji
ili kao voda, u čaši sputana;
- moj Svijet.

MOJA PESMA

Ostavljen sat na polici,
od starog hrasta kovan.
Ptica što peva pesmu na oknu prozora.
Od kredenca, vrata, police
tvrđe je tvoje srce.

Na pragu zaboravljen cvet,
uveli.
Ta ruža je čekala svog Malog princa,
čekala satima, danima.
Shvatila, uvenula kao srce tvoje.

A stari, polomljeni sat
otkucavao je, neumorno.
Znam, i spore sveće dogore,
vreme ne leči ništa!

Zvuk koji čuješ iznad ljudskih tuga,
to je pesma
Pesma od starih:
slova,
reči,
nota,
pesma od starih drva.
Moja pesma!

SADE SATI

Sedam godina bremenitih.
Sedam svilenih gajtana na svečarskoj haljini.
I sedam dana, sedam cvetova srmom izvezenih.
Niskom od sedam dukata nedra zastru,
za svaki od sedam grehova da imaš da platiš.
Sedam teskobnih krugova.
Vid mi se obrušava u tamu.
Suze u dlanovima krune.
Od svakog dana otrgni zalogaj.
Da mi dah povратиš.
Da dišem, ne da uzdišem.
Do petog kruga ću izdržati.
Do sedmog ću bauljati, uz pomoć inata, možda
puzati?
Ne grli se sa strahom!
Al` jaka sam ja, kad prestanem režati i bežati,
kad u slabine me grune spoznaja da sam slaba,
da neću
izdržati...
Ali sada shvatam. I razumem.
Sedam puta me zavodio vrug i ostavljao da trunem.
Sada znam da mu prozrem plašt,
kad se iznad mene cereći zakune.
Sada znam da u mrak ne treba slati oči budne,
ljubavi gladne, a ljubavi pune.

DANAS TE NE VOLIM II

Kosu mi ladolež zaposeo.
Scoliki listovi misli mi grebu.
I modri nektar kaplje mi na čelo.
Prste u čvorove alevim koncem uvezujem.
Da te ne dotaknu.
Da ti korak ne spotaknu.
I dahom vijam vetrove da ti utru bezbedan put.
Od tuge mi trnu zubi.
Ali te ne volim.
U cipele sam ti nasula so, da ne nagaziš na tuđe zlo.
A mene pod levu pazuhu stavi.
Ti, ponesi moj osmeh, ako usput zagubiš svoj.
A ti, ponesi moj pogled, ako se nekad zamagli tvoj.
I strepim... Da li ti stopala zebu?
I skrhana senka klonuće na pod s` ove strane vrata.
Dugo osluškivaće ti hod.
Ruke ti preslabe da zauvek odu.
Naprsli kofer težak.
Sve jetke reči smo u njega nabacali.
Zavežljaji ljubavi na pragu ostali...
Moraš jednom po njih da se vratiš.
Ali te ne volim.
Danas te ne volim.

NENAPISANA PESMA

Ulovi vetar.
Ganjaj ga kroz sasušene krošnje.
Hirovit lomi jalovo!
Od munje mu bronzane mamuze načini.
Na rep mu ih zakači.
Zauzdaj ga pod moj prozor...
Ovako oporoj, da mi k`o fenjer sjaji.

Pokupi pamuk s` nebeske postelje.
Uzglavlje mi zastrji.
Da kada gorka spustim glavu,
ne legnem na levu stranu...
Tad samo vrag uz mene sni.

Osedlaj beskraj.
Ukroti tišinu kao divljeg konja.
U ugljenu grivu uzde joj upleti od pesme.
Ove nenapisane...
I šake pune zvezda, vini u naručje neba...
Da modriilo zauvek osvetliš...
Da mi nađeš lik.

ISTINA

U detinjstvu osećaj teskobe. U meni.
Reči što ne znaju da se slože. Čekaju.
Širina duše, sloboda duha. Nedostaje.
Hodam. A htela sam k'o ptica da poletim.

Hrabrost. Došla je vremenom.

Shvatih. Pesma istinu traži.

Istinu bez straha i zebnje ko će je čitati.
Kako prihvatiti i razumeti.
Trenutak. U meni sazreo.
Moju bol. Ljubav. Nadu i očaj.
Hrabrost olovke i srca. Potrebna je.
Da zapara.
Beli papir što upija. Reči i suze.
I duša.
Lepota njena. Širina.
Zavoli moju dušu.

Dok kao reka kroz pesmu teče. Drhti.

Budi more. Obala budi. Korito kojim tečem.

TREN

Ja sam tek tren i nisam stvarna
Za treptaj oka, nestaću pred tvojim očima
Čim pomisliš da sam tu, beskraj želja se otvara
Poželiš, da ti kao med niz nepce padnem
Dok haljina svilena klizi, gazi se...

Ja sam tek tren što brzo proći će
Poput dana što u noć odlazi, nestaću
A ti si ptica što ka plenu hrli
Zubima do koske, da zaboli
Kako se lako krila slome i prekine let...

Ja sam tek tren i nemam dane pred sobom
U koracima što odlaze, radosti se moje tope
Nestaje sve i nema nazad, uzalud je
Gledam u senku sebe same u tami
Liči na mene tek u obrisima...

Весна Ђукановић

Љутићи – слика на свили

NEĆU DA TE POKLANJAM

Držaću te čvrstim dahom.
Zvezde će mi osvetliti noćne staze
Kojima ću tajno hodati.
Sunce će mi darivati dan.
Vetrovi će mi davati snagu.

Tvoju dobrotu ću zadržati.
Tvoje godine će rasti.
Tvoja svetlost će se širiti.
Tvoj glas će zvonom zvoniti.

Trajaće vreme.
Pesnici će pisati pesme.
Pespom će kosovi darivati jutro.
Lavež će terati uljeza tvojih dlanova.

Nosiće gradovi svoje ulice.
Sela će putovati kolskim putem.
Srna će kradom čupkati zelenu pšenicu.
Lovac će spustiti cev svoje puške.
Čvrsto ću držati život u ruci.

Neću da te poklanjam

ПЕСМА О РАШИ ПОПОВУ

Када неке чике носе
Дуге браде, дуге косе,
Од таквих се свако плаши,
Осим кад је реч о Раши,
Познатом у свету књига,
да је писац – прва лига!

Кад нам дође Попов Раша,
велика је радост наша.
То је сусрет с правом лијом,
јер се бави и магијом.
Он је део дечјег сна,
носи шешир, ал' без дна!

KIČ

Odrasla si
govorili su maloju Mejri
postideno je gledala kako joj
grudi rastu.
Jednog jesenjega jutra
na gradskom stepeništu,
ugledah Mejru.
Plakala je, dok je kiša padala
Nisam je pitala zašto je sama
Ni zašto plače
Flekice na belim pantalonama govore su;
 Mejra nije dete
 Mejra je žrtva.

ČOVJEK

Kada bih bio životinja neka,
bio bih mačor, što miša čeka.
Znam da je sa moje strane ružno,
al' ne bih bio insekt, 'sem ako je nužno.

Bio bih životinja, pažnje vrijedna,
a ne neka živuljka, jadona i bijedna.
Lav, majmun, slon, kit ili ptica?
Izbor mi je pun nedoumica.

Ne mogu više da lupam glavu,
dobio sam na loto-u sedmicu pravu...
Čovjek sam, a od kad je svijeta i vijeka,
nema savršenije ži votinje od čovjeka!

DA TE PITAM

Kako sam na svijet došao?
Zbog čega sam u školu pošao?
Zašto se mora slušati tata?
Ko je naručio moga brata?
Zbog čega su dijeca, žrtve rata?
Dal' Vas od pitanja muka hvata?

Da mi je znati ko je bio,
taj što je prvo pitanje postavio?
E, ne bih ga na miru ostavio,
dok mu ne bih pitanje postavio!
O čemu je on uopšte mislio...
Kad je prvo pitanje smislio???

ELEKTRIČNA ENERGIJA

Tatu sam pitao,
kako sam postao?
A on je na tren...
Bez teksta, ostao!

Minut il' dva...
I šutnja je prestala;
"Rodio si se zato...
Što je struja nestala!"

Nije mi jasan odgovor dao!
Na šta je mislio?
Ko bi ga znao!

JEDINICA

Proljeće se rasulo po svemu,
pismeni je baš na istu temu.
A u meni, sve odavno pupa!
Zar ne vidiš, nisi valjda glupa?

Sunce baca sve toplije zrake,
a ja puštam te ljubavne krake.
Da te zgrabim i torbu ti nosim,
šetam sa tobom i Janku prkosim.

Tako, maštam... proljeće i ona,
razbudi me glasno dranje zvona.
Moj pismeni... prazan list papira,
jedinica... proljeća istina!

NAREDBA

Možda se ratovi vode često,
da bi na zemlji imali mjesto!
Ili je lakše stalno se mlatiti,
nego pokušati jedni druge shvatiti!

U svemu ovome bitno je znati,
svaki čovjek ima nešto lijepo dati!
Da li je on Srbin, il' afrikanac,
Francuz, Italijan, il' Meksikanac!

Ljudi vjeruju u razna čuda...
Pravoslavac, katolik, il' možda Buda?
Možda nam koža nije iste boje,
crna, žuta, crvene...to bogovi kroje!

Al' svima nam, srca s' iste strane biju,
majčine suze jednako se kriju!
Zato moraju, svi ratovi prestati,
jer ćemo jednom zauvijek nestati!

PALAC

Iz moje čarape ispao je prst,
ne bilo koji, već palac čvrst.
Na mojoj čarapi bila je rupa,
a on je pošao da se kupa!

Bio je skitara i dosta krupan,
od svih prstiju najveći glupan.
Smrtni je neprijatelj njegov bila,
igla što je čarapu ušila,

Tako je ostao meni da služi,
i sa drugim prstima da se druži!

TO JE ZATO ŠTO SI MALI

Kad zažmuriš, a vile ti čačkaju po glavi,
budi srećan, to je zato što si mali!

Kada nisi dobar, a svi te ludo vole,
to je zato što si mali, ne... što te se boje!

Kada pričaš gluposti, a svi ti se dive,
samo dotle dok si mali, te se stvari čine!

Zato trebaš uživati, dok ti se još može,
kad porasteš, htjet' ćeš nekad, iskočit' iz kože!

Al' i tad ćeš imat' nešto, osmjeh da ti mami...
Pomislit' ćeš: "Dobro biješe, kad sam bio mali!"

ZNAŠ TO JE ONO...

Kad si beba, plačeš, niko ne zna šta ti fali,
svi trče oko tebe, nose te, sve bi ti dali!
Onda dođe ona, svaka muka prestane da mori,
znaš to je ono... kad te mama voli!

Malo porasteš... škola, prve ljubavi i drugovi,
vreme ide, problemi se šire, k'o navodi krugovi!
Al' i onda dođe ona i ljubi sve gdje boli,
znaš to je ono... kad te mama voli!

A skroz kad porasteš i brige te mnoge muče,
dobro i loše, sve nas u životu tuče!
Al' i onda dođe ona, nekada pričom te smori,
znaš to je ono... kad te mama voli!

Zato uživaj dok je živa... jer do tada si dijete,
pomoći će ti da popraviš, sve muke i štete!
Onda jednom... ne dođe ona... to strašno boli...
Al' znaš to je ono... i kad je nema mama te voli!

TRAG U STOPAMA

Saplićem se o tvoje stope
utisnute u trag nestajanja
prateći ti hod bivam zanesen.
U svakoj stopi hiljade koraka
brojim ih i bilježim na pijesku
pored puta gdje vjetar igra se
čavrljajući vragolasto i bezbrižno.
Pripijen uz tvoj zalutali pogled
počinjem se zabrojavati
nedostaje mi zadnja cifa
u pocijepanom iskoraku.
Ne koračaj više jer sam umoran
prateći ti stope
hoću da se vratiš odakle si pošla
jer neću moći patiti ti odlazak
i nestanak iz mog života,
a hoću ponovo da brojim

PROLJEĆNA SNOHVATICA

Silaziš kradom među moje kapke.
osmjeh ti sunčevi vulkani.
Okom pališ kandila noćna
mjesecu zrake da nas razveseli.
Tvoj hod po mojim željama
daje mi snagu život da volim
da rukama sakupljam pale žeravice
ko smaragde da ti oreol pravim
i divim ti se u zanosu svom.
Svici tvojih želja neka ti pale nur.
Na čelu ti osmjeh a na grudima dan.
Veseli poj ptica iz mojega djetinjstva,
na rame mi slijeću da pjesmom miluju.
Slušaj tu muziku uz uzdahe vjetra
kad treperi sumrak a čeka me noć.
Ritam tvoga srca migolji mi dušom.

PTICE KOJE KRUŽE

Nad prividnim mirom
maloga grada
i zelenilom
zaogrnutim smogom
u nedeljno jutro
bledo i sanjivo
na nebu plavičastom
još ranjivom
ptice

ptice moćnih krila
predane letenju
ptice gladnih očiju
zanesene u traganju
ptice koje kruže
kričeći prodorno
ptice koje kruže
uporno uporno
kao život
ispod
njih

ПРОДАВНИЦА СНОВА

Под велом тајне,
иза месечеве куће-
смештена је продавница снова.
Хиљаде дивних прича
написано је о њој.
Лутка из излога
се пробудила те ноћи.
Као да је спавала годинама,
посматрао сам продавницу
у коју су сакрили мој сан.
Време је да одем док још
нисам постао сена.
Некад је била моја-
не знам чија је сада та жена.
Коме сад припада продавница снова.

Никола Драгаш

Јарац, карикатура

PREKASNO IZGOVORENO SLOVO

Urla mećava po drumovima
baca na sve strane smetove bele,
da pokrije i zatrpa nadanja,
da izbriše snove prerano danu iznešene.
U zbegovima braneći plamen,
još jednom suzom za pokoj duše.
Parole, govornici, prostakuše,
prekasno vam izgovoreno slovo pravde.
I gde da se pobegne odavde?
Koje to mesto na svetu može
da sakrije toliku tugu,
za ljubavima, za pomen drugu
za prerano pokošeno sutra?
Dokle ćemo pevati pesmu
gde će sve promeniti nova jutra?
To više nisu bele laži,
to je prokletstvo,
koje novo prokletstvo traži,
sve dok se ne zatre poslednji.
Tužan je ovaj januar, najžalosniji
evo se i nebo na zemlju spušta,
u čast upokojenih duša,
i onih što sahranjuju svoje snove.
Urla mećava po drumovima,
urlamo i mi za njima,
a niko da se pameti dozove...

ZVEZDO SJAJNA

Na kraj sveta pošao sam, da te nađem draga,
skitao sam, pitao sam, al' od tebe ni traga.
Prodao bih konje vrane suvo zlato dao,
kad bih tebe dušo moja opet pronašao.

Prođe život, prođe mladost, shvatio sam sada,
samo jednom ljubav bude i više nikada.
Zalud srebro zalud zlato i sva blaga sveta
kad sokakom i avlijom, niko mi ne šeta...

Zvezdo sjajna što sa neba
svetom obasjavaš
kaži meni, pokaži mi,
gde mi draga spava.

Pa da prođem, drumom dođem,
pod prozore njene tamo,
poljupcima da probudim je...
Poljupcima da probudim je...
Pa da dođem, drumom prođem,
da joj kažem jedno samo
koliko ja volim je...

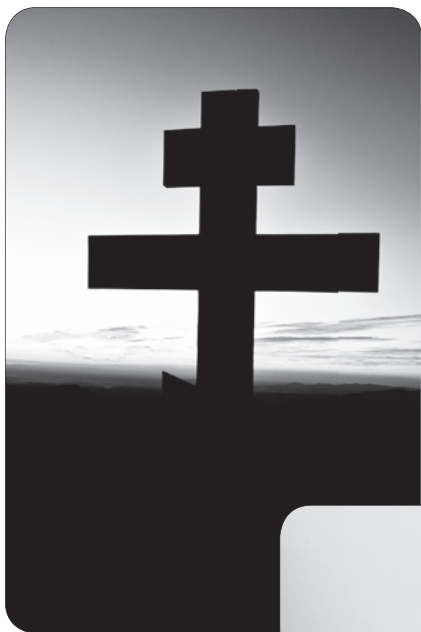
ЧИТАЧИ СНОВА

Остаре се,
не због бора, или седе косе,
Остаре се, никад нисмо били млади,
Чак мишљасмо- певаћемо вечно.

Трчали смо пребрзо одувек,
сањали смо преко океана
Пркосили челичним птицама
Проходили никад нисмо сами.

Душа која са Сиона сиђе
Старија је од времена, студи
Слепилом се брани, зид удара
Камењем бремена проговара:
Да је Љубав река без корита
Да је Образ жито што не трули,
а тешко је крилима ходати.

Остаре се, причаћемо магли,
Изборани, духом вечно млади.
Остаћемо да певамо гладни
на њивама које други сади...

Крст

Немања

Египат

Рим

Гордана М Јовановић

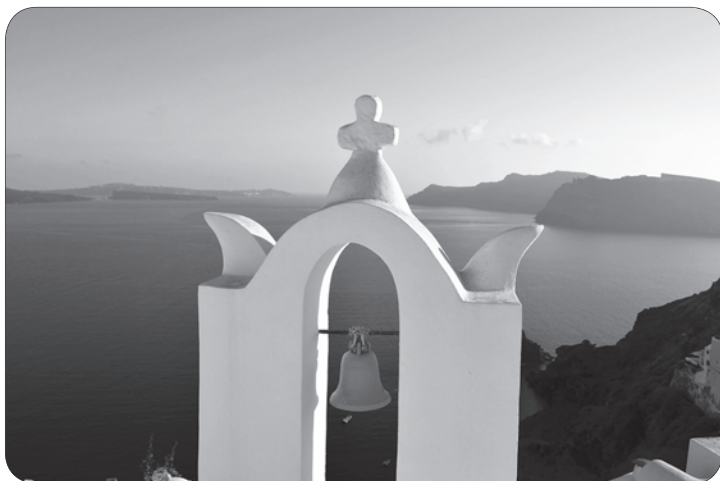

Призрен

Призрен 2

Гордана М Јовановић

Поглед у вечност

Ртањско свитање

Гордана М Јовановић

Стара планина

Урошевац

ВИСОКИ ДЕЧАНИ

На манастирском прозору
Кроз време посматрам речи
Низ Проклетије лијем сузе
Туђа за свет, небу сестра.

Само у светлости је спокој,
Тишина рађа људе,
Ко у огњу не сагори-одрасте,
Роса на трпељиве пада.

У голготи је нада,
Страдање одгаја хероје,
Светом Краљу да служим,
у отаџбину коначно стигнем.

Међу фрескама душа одмара,
Патња се посебнима даје
Покајање милује душу,
Слободан човек сања.

KRAJ BAJRAKLI DŽAMIJE

U svetu zabranjenih snova
Da l' smeš se nazvati mojim,
Smem li biti tvoja?

Kad mujezin petkom na molitvu pozove,
Ko veći je grešnik,
Ja koja sanjam, ili ti dok piješ do zore?

U svetu pokrivenih želja
Da l' izbora zapravo ima,
Nečista krv bez milosti ključa
U društvu gde dozvoljena je zima.

Kad strasti na bitku pozovu
Ko svetac je veći,
Ja koja priznajem pad,
Ili ti koji ćeš od vatre pobeći?

A život se bez nas kotrlja
Vremena više biti neće,
Da l' iko pomenuće ljubav
Kad za nas dvoje zapale sveće?

KAD BUDEMO STARI

Kad budemo stari,
sećaćemo se, kako su prolećne večeri
mirisale na koh,
i kako su majke brižljivo širile čaršafe,
kao da su presvlačile nebo, u belje,
Ali, da li ćemo imati snage da se setimo,
onog psa što je u nama lajao, na krv i koske,
i jedne ciganke, što je bila u srodstvu sa letom.
Kad budemo stari,
sećaćemo se, da nam je krv mirisala na rakiju,
i da su nam oči bile rascvetane bombe,
koje smo nosili, kao najljuće oružje.
Ali, da li ćemo imati snage da kroz sećanje,
sve ono jednom oćutano,
oćutimo po drugi put.

GLAD

Koliko mi je malo trebalo da utolim glad
Glad koja je mogla da opustoši sve
 vojničke kazane
Siročad su se navečer molitvom hranila
Kad ne bi ništa za jelo dobila zbog kazne
A ja sam u svoja četiri zida
Kô u ćeliji monaha
Krckao večnost
Umesto oraha
Koliko mi je malo trebalo da utolim glad
Sama pomisao da postoji revolucionar bez krvi
Il' drvo koje posečeš da i dalje ima hlad
Apetit sam utolio u ljubavnoj mrvi
Eto toliko mi je trebalo da utolim glad.

NOĆNOM PEŠAKU

I posle duge noći za kafanskim stolom
Bili su pijani, samo trezni bolom
U društvu glavni sa pićem rvači
Krenuli su svako svojoj lomači
I kô oprani uličnim mlazom
Hodali su svojom stazom
To se treznio bol u njima
Ujedani uličnim psima
To u njima lomi i razdire grudi
Samoća što se pre svih budi
A u zoru plaču
pa se sa prepuklim nebom stapa
Suza, što kô krv kapa.

POEZIJA

Napiši celu zbirku pesama pa je baci u vatru,
Napij se domaće rakije,
Pobegni sa pesničke večeri i vodi ljubav
u javnom toaletu,
Podigni revoluciju, pogini u ratu,
Oduzi ružu Branku Miljkoviću na grob,
Zamonaši se i ovekoveči dušu svoju Bogu
kô najlepší kolač,
Napusti fakultet i pobegni u Francusku,
Recituj svoju poemu prosjaku,
Zaveštaj svoje organe i napiši epitaf na grobu,
Nauči žene da lome čaše
I da ne plaču,
Sedi bar dva sata u potpunom mraku,
Pusti svoju krv na knjizi kô posvetu,
Čudi se neprestano svemu,
Divi se odronu, divi se plamenu.
Tada ćeš znati, da poezije ima najmanje
na papiru.

MIRIS LIPE

Zatvaram oči
Da u zjenama sačuvam blještavu svjetlost
Što bijeli grad obasjava
Postajem Boginja proljeća
Koja čarobnim štapićem
U rajski vrt ovaj kraj pretvara

Udišem duboko teški, opojni miris
Božanskog drveta
Miris lipe kao nježno leptirovo krilo
Miluje obraz plavokose djevojčice
Dotiče srce zaljubljene studentkinje
Budi čula tek sazrele žene

Svakoga juna čudesni miris lipe
Iznova vraća sjećanja
Rasplamsava ljubav i novi život stvara
I gdje god da si, u kojoj god zemlji
Na bilo kom moru i meridijanu
Osjetićeš u mjesecu lipnju
Miris lipe što cvate negdje
Na našem Balkanu

DA SAM JA

Da sam ja riba
Zaronila bih u dubine morske
Tražila bih sprudove od korala
I tu gnijezdo od morske trave
I viline kosice svila
Da sam ja slavuj
Pjevala bih dok se ne rodi sunce
Iako znam da će svjetlost zore
Raspršiti sve moje snove
Da sam golubica
Vinula bih se put istoka
Letjela bih i letjela, makar mi vrelina sunca
Spržila nježna krila
Ali ja sam žena
Utkana u kamen Balkana
Lancima tradicije okovana
Kažnjena da živim život
Koji mi je Sudba odabrala
Tek u noćima gluhim
Pjesmom tužbalicom proplače duša
No njen vapaj izbriše
Svjetlost tek rođenog jutra

DALJINA

Često
i danju i noću
zazviždi mi u ušima TA daljina...

Slušam...

Raspevava svoje tužne gajde
i kastanjete uvelog jesenjeg Peštorskog lišća,
mrsi zbrkane uspomene i misli...

Krvare stare rane zarobljene u srži života,
a duša ne miruje,
drhti i pati...

A htela bi radosna da poleti
na kišnom oblaku sa jedinom željom,
još samo jednom
TOJ daljini da se vrati...

Ramona Žugić

IGRA ZAVOĐENJA

Tu negde između očaja i nade da menjam te,
dok neumoljive kazaljke u inat opominju me da kasnim,
shvatam da mrzim sve ono čega sam od tebe žedna.

Dok čežnjom prikrivam sreću kad pogledaš me nehotice,
osmehom između ponosa i ljubavi dajem ti znak,
odaju te uzdržanost i pogledi na leđima mojim.

Osećam toplinu i ljubav koja se krije dok igra treptaja čeka nas,
odajem prsa skrivajući pogledom u njima šta je, ti
zgrčenom vilicom skrivaš žudnju koja raste.

Stopljeni umovi nesazrele ljubavi bore se da skriju
strah od samoće, zamišljajući iste predstave
zbog kojih se umire od srama, dok vreme je protiv nas.

Zvucima knedli što paraju ti grlo odaješ nemoć ledenog srca,
vlažnim dlanovima prihvataš mi drhtave, bele ruke,
dok sat i dalje neumoljivo kuca.

RAĐANJE VENERE

Jesam li ti ikada rekla kako se tog dana
rodilo sunce,
što kad sija ne zaslepljuje bljeskom, što
u mesto senke pravi oblake nade,
nalikuje čoveku, ali mu svet nije dorastao?.

Ono ima oči u koje gledam da se setim da postojim.
Dok se krijem upijajući pogledima tu lepotu
iz pristojnosti prema sebi samoj, samo kad - kad trepnem.

Dan kada se rodilo posebno je važan,
toliko da je vreme prestalo da meri, prepustivši se
otkucajima crvenih žila što tek počеше.

Zavoleh bol kojim ga iznesoh na početak
iščekivanja kraja, snagom udisaja koji ga ožive,
da voli i živi mir koji mi je podarilo.

Ne pitaj koliko mi je srce tada bilo,
nisam marila ni da pukne kad videh dva cveta iza beline
sunčevog brega, u crvenoj postelji zaljubivši se u život zauvek.

ВИОЛИНСКИ КЉУЧЕВИ

Ми постајемо играчи у игри
Ти свираш и постајеш одговоран
За хармоничне и дисхармоничне вибрације
Које стварају тонови
Мој први сусрет са звуком
Био је додир звучне виљушке
Очево потезање гудала по виолини
Плех музика на једној сахрани
Звуци хармонике на весељу
Ударање добшара по добошу
Или там-там у неком филму
И звук звечке млађа сестре
Мој први наступ на приредби
На ксилофону изводим мелодију
Прављење свирале од зове
Покушај да се звиждуком дозове
И усна хармоника дотакла се мог слуха
Неко може само да слуша
Зажмуривши блажено ужива
Музика вива ла музика
Диригент усклађује симфоније
Да не дође до какофоније

KAPLJICA KIŠE

Zamišljam da sam kapljica kiše
u tvojoj kosi,
skrila sam se na
srebrnoj vlasi i ti me tako nosiš.
Bila bih polenov prah na tvom ramenu,
da me rukom otreseš i na tren dodirneš.
Toplinu bih tvog dlana upila kao pahulja,
a onda se sretna na njemu istopila.
Sanjam da me držiš za ruku na
livadi punoj maslačaka.
Pušeš mi ih u lice,
ja se smijem i od njih kišem.
Zatvorim često oči da te bolje vidim.
Prilaziš sa ljubičastom orhidejom u ruci,
ne govoriš ništa,
samo me pogledom
kao svilom obavijaš,
a ja ti ljubav sa usana čitam.

MAIL

Ti si taj!
Jesam li ja ta?
Danas sam konfuzna.
Ne volim biti razumna.
Bolje plivam u kupaćem kostimu osjećaja.
Od tebe mi dolazi inspiracija.
A želja se kao grudva niz padinu kotrlja.
Postaje sve veća.
Vidiš li?
Od maila tebi
nastade pjesma.

Ti si ta!
Danas je sreća
da ne može biti veća.
Bolje plivam u osjećaju sa tobom,
nego u očaju tvog kupaćeg kostima.
Kome to štima?
Meni ne.
Više volim grudvu
da se niz padinu kotrlja gola,
meni ravno u njedra,
do bola.

MALO

Meni tako malo treba,
komadić plavog neba,
tvoje oko zaljubljeno da me
jutrom sa jastuka gleda.

Meni tako malo treba,
tračak sunca iz visina,
sreća da se tijelom
Kao tinta razliva.

Meni tako malo treba,
tvoju ljubav da osjećam,
ruku tvoju oko struka,
tvoj glas koji govori:
„Srećice, volim te do neba!“

NIŠTA TE NEĆU PITATI

Ništa te neću pitati,
samo ću te osjećati i voljeti.
Voliš li više ljeto ili zimu,
čitaš li Lorku ili Prevera,
slušaš li *Rolingstonse* ili nešto domaće,
koja žena ti je savršena,
spavaš li na leđima, stomaku ili boku.
Ja ću te samo slušati
i poljubiti tu suzu u oku.
Neću te pitati koliko si puta pao,
koliko puta volio pa izgubio,
pratiš li politiku,
voliš li gledati pahulje kroz prozor
i patke na jezeru,
čuješ li cvrkut ptica u proljeće.
Ništa te ja neću pitati,
tako su me naučili.
Ja ću strpljivo čekati
da mi se kao školjka lagano otvoriš,
a onda znam što me čeka unutra-
-biser nastao iz mog strpljenja.
Ništa te neću pitati.
Samo ću te osjećati i voljeti.

PLIMA

Nadolaziš kao plima,
prodireš u svaki milimetar
moga tijela.
Glumim da bježim,
ali mi ne uspijeva.
Iznova me sjetiš na sebe,
Poput sunca
kad jutrom ispraća
mjesečev posljednji trag.
I onda smjena i opet oseka.
Ostaviš svog dodira
na mojoj koži
nevidljiv trag.
Probude me tvoji poljupci iz sna.
Sreća što sam željena,
iscrta na licu
osmijeh iz ljubavnih filmova.
Oči moje boje kestena,
zasjaju kao svjetiljke
i svijetle samo tebi,
ljubavi moja,
tajna i daleka.

MJESTO JEDNO ČUVAM ZA TE

Međ' grudima mojim
mjesto jedno čuvam za te.
Izuj obuću svoju pa pređi
preko ćilima šarenih,
prostranih.

Tu ima jedna kuća,
koju gradih od sabura
i bašča jedna puna kabura
umrlih snova
i nadanja.

Prouči molitvu jednu,
pa zalij bašču svojim suzama.
I leži na travu, pa zaspí.
Spavaj vječno
u mojim grudima.

NAJLJEPŠA MISAO

Najljepša misao moja,
dušo to si ti.

Ne zaklanjaj oči divne
trepušama gustim,
pogled uzvrati mi.

Najljepši stih
u grudima tebi krojim,
oblake ću crne sa neba
samo za te da sklonim.

Ruke svoje dušo,
pruži na tren meni,
daj da budem voljeni
barem tvojoj sjeni.

Otkrij samo za me
svoje čiste grudi,
nek' me pogled tvoj
mjesto sunca
ranom zorom budi.

RIJEČ O NAMJERI

Možda ništa
grudi nije stislo.
Možda samo
besplatnog mjesta
nije više ostalo.
Svemu za čim vapiš
cijenu ne slutiš.
Kao nekakav medžnun
sunca sjenu progoniš,
al' stat' ćeš,
ili past' ćeš!
Pitanje je
jedino o ovome,
a u ruke kome,
u ruke kome?
Možda to nisu ruke one.
Odgovara.
Pogledaj jednom
vidi drugi put.
Možda su rupe!
Možda su rupe.

DRUGAČIJA ISTINA

Obični neki,
kad tom ti mu nekom
jedan prvi dođe, reče
„Danas Boga mi moga,
sunce nešta zahladnilo!“
Ovaj moj obični, široko raskolači oči.
Drugi pak dođe, reče
„Jučer dobar snijeg sam naložio!“
Ovaj moj obični, iznenadi se pravo.
Treći naiđe, reče
„U pustari ja svakojako žito uzgajao!“
Ovaj moj ti mu se namršti, naljuti.
Ja ustadoh, rekoh ovom mom
eto došlo mi tad bilo
Volim te!
Volim te!
Moj.
On se okrenu, ode.
Ne povjerova.
Napokon.
Rekoh i sjedoh.

Ružica Golubović

ON

Ako je ona vetar,
ja biću dah

Ako je ona zemlja,
ja biću prah,

Ako je ona sunce,
ja biću zrak,

Ako je ona kiša,
ja biću kap,

Ako je ona reka,
ja biću slap,

Ako je ona trava,
ja biću vlat,

Ako je ona cvet,
biću joj ceo svet...

ONA

Ako je on vetar,
ja biću dah

Ako je on zemlja,
ja biću prah,

Ako je on sunce,
ja biću zrak,

Ako je on kiša,
ja biću kap,

Ako je on reka,
ja biću slap,

Ako je on trava,
ja biću vlat,

Ako je on svet,
biću u njemu cvet...

ПИТАМ СЕ

Осећаш ли мисли моје
које милују лице твоје?
Чујеш ли како усне се мичу,
док име твоје и у сну сричу?
Да ли ти прија пољубац лак
који у снове долута чак?
Може ли један смешак благ
да ти открије колк'о си драг?
Видиш ли да је одраз твог лика
у мојим очима једина слика?
Знаш ли да сам срце своје
предала лако у руке твоје?
Хоће ли моћи на длан да стане
и ту малено заувек остане?

НОЋАС И ЗАУВЕК

Ноћас бих ти пољупцима
насликао најлепшу слику на телу.
Ноћас бих те стихом
из погледа опчинио целу.
Ноћас и заувек...

Ноћас бих уснама
по теби чаробне стихове писала.
Ноћас бих ти осмехом
најлепше приче причала.
Ноћас и заувек.

Ноћас би наши додири
предивну музику стварали.
Ноћас би наши уздаси
снагом облаке парали.
Ноћас и заувек.

ЦРВЕНА КОЧИЈА

Фијакер Новосадским улицама лута,
док је моја душа, очима упија и гута,
грејала је руке испод мог капута,
грлила ме нежно и гледала голубове
....покрај пута.

Возила су нас два коња врана,
тог прелепог сунчаног дана,
фијакер лепе црвене боје,
све је било чаробно кô и она што је.

У вожњи је уживала,
путем би ме љубила и осмехивала,
као да то није очекивала,
била је срећна, као да је нешто лепо
снимала.

РАМЕНА

Била си крута и стамена...
Љубио сам твоја рамена!
Од тебе, ни ватре, ни пламена?!
Љубио сам твоја рамена...

Љубио сам твоја рамена!
Као да ти... Не постоји замена?!
К'о да ми је то једина намена?!
Остала си хладна, попут камена...
Љубио сам твоја рамена!
Ниси била... Налик других жена?!
Љубио сам твоја рамена...
А, ти била дух, сена?!

PREDSKAZANJE

Nastupi trenutak
koji se pamti...
Rajska vrata zatvori..,
mirno pred ikonom stani...
Vatra se širi, tugu mi budi,
nova stranica suzom je zapisana!
Hiljadu devetsto i neke..
-Stop...
-Nema toga više!
Počinje predskazanje...
Molim sve ljude, pravdom zapišite,
da ćutanje jednog vremena zlo donosi!!!
Još danas traje,
u nedelju dvehiljade i neke..,
glad i pustoš,
mozgovi bolesnih umova...
Svi potoci, reke i mora
sjediniće se izgorelo da operu
da potope i sve da nestane.
I biće tako...
Zašto zapisah?
Ne znam!
Oseća se dim i čuje huk vode..
Zadnji je trenutak u trenutku.
Brate daj ruku!!!

TI SI NEKA DRUGA

Slika iz platna u korito curi
I kroz krovorede provlači se dan,
tebi iz košulje srednje oko zuri
u vašu klupu, na kojoj si sam.

Još jedna noć bez svedoka
Nemo ti život prolazi kroz zbilju
I to što kapa iz srednjeg ti oka
Umre na putu do njenih očiju.

Voliš je, kažeš
Al' joj ne znaš reći
Ljubavna su čula za legure skupe.
Ti imaš samo parče ovog neba
I u njenom gradu sve su tvoje klupe.

Svestan si njenih tački u poruci
I svakog progutanog odgovora,
Pravdaš joj odsustva sa sastanka vašeg
Tiho maštaš da to tako mora.

Tvoje srednje oko vidi da je gubiš
da ti iz ruke klizi njena ruka,
zatvara oči dok je nežno ljubiš,
sa osmehom pita, postoji li druga?

Postoji, kažeš:
Ti si neka druga.

EGO

Ti, hodajući parametru egoizma,
iskorišćavam te dnevno najmanje tri put, kao loš primer.
Ti, osobo koja gaziš u moj personalni prostor, sa stavom “evo
ga ja”.
Ti, koji prođeš gledajući kroz mene, zato što se bojiš da me
primetiš.
Ti, koji znaš da sam oblik ljubavi kakav si zamislio.
Ti, koji se bojiš da priznaš da postojim takva u tvom gradu, na
tvojim planeti, pod tvojim nebom.
Ti, koji želiš bolji svet a u svet učestvuješ tek kao statistički
podatak.
Ti, skupino lepo raspoređenih tkiva, što nosiš ta dva globusa u
pogledu, ne vidiš da se zemlja kotrlja i kad tvoja malenkost
spava, mada često sumnjam u tvoje spavanje...
takvi su uvek na jedno oko budni, dive se svom načinu
spavanja.
Ti, željo prigradskih usedelica, da te nisam upoznala ne bih
nikad saznala kako izgleda kompleks više vrednosti.
Ti, zbog kojeg znam kakve je boje prezir.
Činjenica da postojiš mi kviri dan čak i kad ustanem na obe
noge.
Zbog tebe sam izdajnik poezije i prvi pesnik kojeg inspiriše
mržnja,
ta teška reč zbog koje se zagrcnem kad te vidim.

LAŽ

Jednom sam ti obećala
Da neću..
Ispunila sam ga
Skrivajući laž od same sebe
Netremice gledajući pod
Ispod oka stidljiv pogled
Sakrila sam
Da ne mirišem nikad na tebe

Danas sam progutala laž
Obećanu samu..
Gledajući nerođeno lice
Ispod kože ubila sam stih
Zbog laži omrzla obećanja
Kao magla blagog postojanja
Pojela sam sebe u snovima
U kojim ostao si bled i tih

Rodiću cvet belih latica
Zbog grube laži..
Mirisaće na mene meku i krotku
I sakriću ga od drugih da ne vene
Tebi ću urezati svoju laž
Da grebe te, trza, boli
Dok šetam ti delovima tela
U kojima drhte obrisi moje sene

ИМЕНА МИРА

Миломир, Миомир, Драгомир,
Десимир, Радомир, Ратомир,
Желимир, Чедомир, Јездимир,
Градимир, Тихомир, Љубомир,
Велимир, Владимир, Витомир.

Војимир, Звонимир, Златомир,
Светомир, Славомир, Сретомир,
Светимир, Славимир, Сретимир,
Станимир, Стојимир, Будимир,
Бранимир, Трпимир, Крстимир.

Све су то српска имена мира,
Све су то српска имена наде,
Све су то српска имена жеља,
Све су то српска имена снова,
Све су то имена народа мога,

Којег' вековима освајаше силни,
Кривећи нас унапред,
Без кривице, за све кривим.
Тајна опстанка су имена наша
У којим' симбол мира (је) живи.

АУТОРИ/AUTORI

НЕБОЈША ЂУРЂЕВИЋ

Рођен 22.07.1977.године у Владимирцима код Шапца где и живи. Завршио средњу школу унутрашњих послова, студирао на Дефектолошком факултету у Београду. Пише поезију од 1999 године, а 2007. године издао своју збирку поезије „Небески трагови“. Члан је Креативне радионице Балкан.

GORDANA RADOVANOVIĆ

Рођена је 23. avgusta 1963. godine u Mariboru. Po obrazovanju је diplomirani inženjer mašinstva, profesor informatike i profesor engleskog jezika i književnosti. Piše pesme, haiku i kratke priče. Autor је sedam samostalnih knjiga (4 zbirke pesama, 1 haiku poezije i 2 pripovedaka). Živi i radi u Banjaluci.

SNEŽANA MARKO – MUSINOV

Slovačke narodnosti, рођена је 1958.god. u Padini, opština Kovačica, od majke Emilije, nastavnice i oca Adama, agronoma. Nesvršeni је filolog (apsolvirala na Filološkom fakultetu u Beogradu davnih dana na grupi za engleski jezik i književnost). Obavlja poslove tehničke sekretarice Laboratorije, a u slobodno vreme ostavlja pesničkog, proznog, satiričnog i kritičarskog traga u Zemunu. Zastupljena је, od 2013. g. kada se pisanim radovima usudila da se oglasi i pribegne javnom sudu, u brojnim časopisima i u preko sto zbornika i antologija: kratkim pričama, pesmama za decu i odrasle, aforizmima, esejima i kritičkim osvrtima. Poeziju povremeno piše i na engleskom jeziku. Prevođena је na arapski i slovački jezik. Višestruko је pohvaljivana i nenovčano nagrađivana u Beogradu, Rožajama, Mrkonjić gradu, Titelu, Sokobanji, Knjaževcu, Kruševcu, Leću-Italija (za foto poeziju), Gornjem Milanovcu, Mladenovcu, Subotici, Nišu I Velikoj Ivanči. Član је beogradskih književnih klubova *Zvez*

dani kolodvor, Kreativna radionica Balkan i Gilgameš. U ediciji Pegaz kod KOS objavljuje prvenac - poetsku zbirku ZAUSTAVLJEN TOK.

TAMARA KUZMANOVIĆ - TAMKUZ

Rođena u Beogradu 11. jula 1973. gde je i odrasla. Od 1996. godine radila kao novinarka reporter prvo na Radiju *Politika* a potom i na istoimenoj televiziji. Nedugo zatim upredo počela da radi za Novinsku agenciju *Beta* i prelazi u pisano novinarstvo. Od 1999. do 2006. izveštavala iz Ženeve iz Ujedinjenih nacija za Agenciju *Beta* i povremeno list *Politika*. Bila i asistent šefa dopisništva japanske novinske agencije *KyodoNews*, a objavila nekoliko tekstova u švajcarskom listu "Gauchebdo". Potom bila saradnik sajta B92. U Beograd se vratila 2011. Tokom novinarske karijere izveštavala uglavnom u oblasti unutrašnje i spoljne politike. Kreativnim pisanjem počela da se bavim kasno. Tek 2016. počinje da piše kratke priče na blogu tamkuz.wordpress.com mada je neke pesme napisala godinama ranije. Govori tečno engleski i francuski jezik, a služi se i ruskim. Završila Visoku strukovnu školu tržišnih komunikacija i trenutno radi za dve marketinške firme u Beogradu.

PETAR JOVANOVIĆ

Rođen 1950. u Leskovcu, psiholog i pedagog. Školovao se u Jagodini i Sarajevu. Objavljivao je aforizme, karikature, pesme, priče i stručno-naučne radove. Dobitnik je II nagrade za poeziju lista *Spektar*, Sarajevo, 1972., I nagrade Radio Beograda za kratku priču 1973., više nagrada Radio Sarajeva za aforizme (emisija „Cik-cak“) 1985-1992., III nagrade za najbolju priču u regionu za 2016. godinu, Rožaje, Crna Gora., Specijalne nagrade „Miodrag Stojanović Dunder“ za aforizam na 2. festivalu humora i satire „SLEM“, Leskovac, 2017., Književne nagrade na XVII konkursu ljubavne „Pjesme nad pjesmama“ u kategoriji Afirmisani pesnici, Mrkonjić grad, 2018., Diplome za osvojeni platinasti aforizam na XVII javnom konkursu humora i satire, Mrkonjić grad, 2018., Diplome za najčititanijeg autora časopisa za humor i satiru „Šipak“, Beograd, maj 2018., Pohvale za aforizme na međunarodnom književnom konkursu „Laza Kostić“, Beč, Austrija, 2018. itd. Zastupljen je u zbornicima, atologijama, leksiko-

nima književnih radova i katalogima karikatura. Objavio je knjige: *Kako vaspitavati dijete* (Sarajevo, 1988.), *Da direktore* (Aforizmi-Sarajevo, 1989.), *Malo caka naših đaka* (Aforizmi-Sarajevo, 1990.), *Kako učiti* (Sarajevo, 1991.), *Roditelji i dete* (Pančevo, 1995., 1996., 1997. i 1998.), *Da pukneš od smeha* (Aforizmi-Novi Sad, 2002.) i *Saveti psihologa* (Beograd, 2006.). Prevođen je na Rumunski jezik. Živi u Beogradu - Srbija .

ALMA BULJUBAŠIĆ MAGLIĆ

Rođena u Travniku gdje je završila školovanje, živjela u sunčanom Trebinju... Zbog nevolje što nam se desila seli se u Dansku 1993.godine.

VERA BOSAZZI

Rođena u Rovinju 1949. godine. Zaposlila se u rovinjskoj Gimnaziji, nakon završetka Pedagoške Akademije u Puli smjer fizika-matematika. Njena prva zbirka *Se ima soje vrime* izašla je 2009. godine. Nakon toga piše knjigu priča *Pričala mi moja nona* koja izlazi 2010. godine. 2011. doživljava tešku prometnu nesreću i nakon liječenja u Puli i Zagrebu piše autobiografsku knjigu *Između trnja i ruža*. 2015. Pod pokroviteljstvom grada Rovinja izlazi njena dvojezična slikovnica *Moj nono, ja i batana – Mio nono, io e la batana*. 2016. u izdanju *Kulture snova* izlazi njena zbirka poezije *Fotografije* i dvojezična zbirka priča *Grickove čarobne kuglice - Le sfere magiche di Rosicchio*. Objavljuje u mnogobrojnim zajedničkim zbirkama (*Svima na zemlji mir veselje*, 2016. i 2017. *Tebi ljubavi za Valentinovo* 2016. *Valentinovo u lepršavim stihovima* 2017. *More na dlanu* 2016, Antologija 2 facebook pjesnika 2016., *Slavonija na dlanu* 2017. *Svi smo mi Božja d(j)eca* 2016, *Savršena igra riječi* 2017., *Slušajte ljudi* 2017. *Ljubav ispisana perom*, zajednička zbirka jedanaest pjesnika 2017., *More na dlanu tijelo od soli* 2017., *Paralelni svjetovi* izbor poetskih i proznih radova 2017. Dugogodišnji je član Društva likovnih stvaratelja Pazin i članica *Kulture snova* Zagreb.

ИЛИНКА МАРКОВИЋ

„Ко зна циљ, пут ће наћи.“

Илинка Марковић живи и ствара у Београду. Објављене збирке песама: „Између јуче и данас” 2014. (III награда на књижевном конкурс „Пегаз”) и „Право на живот” 2016. године - издавач Књижевна омладина Србије.

Добитник неколико награда на књижевним конкурсима.

МЛАДОМИР КНЕЖЕВИЋ

Рођен у Липници код Чачка. Пише поезију и афоризме. Објављивао у домаћим и међународним часописима за књижевност. Превођен на македонски и арапски језик. Заступљен у заједничким књигама, домаћим и међународним зборницима, лексиконима и антологијама. Објавио осам књига поезије.

НАЈРО ИКИЋ

Рођен 1947. године у селу Petrovi у близини Новог Пазара, Србија. У седмој години живота његова породица се преселила у село Slatinu код Sopočana. Основну школу је похађао у Sopočanima, Požegi и Dojeviću. Завршио је Учитељску школу у Новом Пазару 1969. године и Педагошку академију у Svetozarevu 1976. године са највишом оцјеном. Progлашен је за ученика генерације Учитељске школе. Био је један од најбољих учитеља у Sandžaku. Izdao је двије збирке дječјих pjesама под насловима “Pismo učitelju” 2005. године и „Zavičajna surlа na небеском екрану“ 2017.године. Pjesme objavljuje у beogradskom дječјем часопису “Školarac”, часописима “Bošnjačka riječ” (Novi Pazar) и “Almanah” (Podgorica). Poezija Hajra Ikića zastupljena је у antologijама poezije у izdanju Kreativne radionice Balkan у Beogradu: у „Zborniku poezije – stopама Alekse Šantića” у “Zborniku poezije за decу” и у „Zborniku radova KR Balkan 2017“ . Osim у antologijама poezije Kreativne radionice Balkan, poezija Hajra Ikića је zastupljena у antologiji učitelja pjesnika за djecu и mlade под naslovом „Zauvek đaci“ , izdavač KPD Trorečje, Kočane код Niša. Pisac živi и stvara у Novom Pazарu.

NADICA ILIĆ

Rođena 1948. u Pirotu, VSS pravnog smera, posle ovog rata ostala sama i sada živi u Beogradu. Član je Književnog kluba *Mika Antić*, Novi Beograd, saradnik književnih klubova širom bivših republika SFRJ i van nje, nagrađivana više puta i izdaje svoje književne radove sa grupom autora kod nas i u Aziji gde je živela više od 25 godina, sve do ovog rata, jer joj je suprug radio u diplomatiji. Njena samostalna zbirka poezije je u štampi i očekuje se krajem godine.

SANDA RISTIĆ - STOJANOVIĆ

Rođena je u Beogradu 1974. Diplomirala je filozofiju na beogradskom filozofskom fakultetu. Autorka je sedam knjiga poezije čiji su izdavači *Svetovi*, KOV, *Adresa* i *Gramatik* i jedna od četiri autora u zajedničkoj zbirci poezije „Iz senke stiha“. O njenim gimnazijskim pesmama govorio je Oskar Davičo za Treći program radio Beograda, urednik emisije Radmila Gligić. Objavila niz filozofskih eseja u zbornicima Estetičkog društva Srbije. Prevodi poeziju sa engleskog. Piše i objavljuje prikaze poezije (O. Davičo, P. Krdu, B. Miljković, Duško Novaković ...). Podršku daje talentovanim pesnicima mlađe i srednje generacije pišući prikaze njihove poezije. Bila je urednik u izdavačkoj kući „Beletra“ i urednik književnog časopisa „Kovine“ (KOV). Njene pesme i kratke priče objavljene su u brojnim zbornicima savremene književnosti. Član je Srpskog književnog društva, Udruženja književnika Srbije i Estetičkog društva Srbije. Nagrade i priznanja: uži izbor za Nagradu 5. Evropskog *Fejsbuk* pesničkog festivala (zbornik izabranih autora – *Višeglasje 5.*) – 2014; uži izbor za Nagradu 8. Evropskog *Fejsbuk* pesničkog festivala (zbornik *Višeglasje 8.*) - 2017. Dobitnik povelje Udruženja književnika „Branko Miljković“ za velike zasluge „Miljkovićevih večeri poezije“ na 15. međunarodnom pesničkom konkursu „Između dva sveta 2017“ – Niš.

MATIJA R.DRLJAČA

Rođen 13.decembra 1975 godine u Beogradu. Završio filološku Gimnaziju i Pravni Fakultet u Beogradu. Do sada izdao jednu zbirku lirске poezije, pod nazivom: „Čekajući da prolista“. Izdata maja 2015

godine. Učestvovao na brojnim konkursima, ušao u dosta zbornika i književnih časopisa, kako u Srbiji, tako i u inostranstvu.

СПОМЕНКА ДЕНДА ХАМОВИЋ

Рођена и одрасла у Мостару. Прве песме су јој објављене у мостарском листу Слобода још у основној школи, а онда настаје период писања само за своју душу јер је за њу поезија тихи и поуздани пријатељ, искра душе за све акорде живота. После дугог ћутања прве песме и приче, које такође пише, су јој објављене у књижевном часопису Суштина поетике, а потом и у другим часописима: *Звездани Колодвор*, *Сретања*, *Сизиф*, *Сцена Црњански*, *Ада*, *Космајска вила*, Јесењин, новинама *Српски глас* из Аустралије, заједничким збиркама поезије, поетским сајтовима, порталима, зборницима, лексиконима, двојезичним збиркама где су штампане на српском и преведене на бугарски и енглески језик. Члан је неколико књижевних клубова. Има објављену збирку песама *На крилима лептира* (2015). Од 1992. године живи у Београду.

MARINA RAIČEVIĆ

Рођена је у Pirotu 1968. године. Основну и средњу школу завршила је у Boru. Studirala је на Filozofskom fakultetu u Nišu где је stekla diplomu profesora engleskog jezika i književnosti. Već 23 године ради у Основној школи „Vuk Karadžić“ у Boru. Svoju prvu pesmu napisala је у trećem razredu osnovne škole, а svoj prvi афоризам 1993. Dobitnica је прве награде за најbolju autorsku zagonetku на Susretima Enigmata Srbije у Valjevu 2015. Njena satirična priča „Dobro је“ proglašena је за најbolju priču Satira festa 2017. Radovi су јој objavljeni у неколико zbornika poezije, међу којима су и zbornici radova *Kreativne Radionice Balkan*. Zastupljena је у satiričnom almanahu *Osinjak* и у knjigama *Žena i афоризам* и *Jedan за sve*. Piše афоризме, песме, sastavlja anagrame и palindromske rečenice. Od nedavno piše scenarija за školske predstave. Objavila је две knjige - *Aфоризми и још ponešto* и *Spomenar jedne učiteljice*.

EMIR BAJROVIĆ

Rođen 1988. u Novom Pazaru. Oženjen i otac jednog djeteta. Djetinjstvo proveo na Peštarskoj visoravni gdje je završio i osnovnu školu u Delimeđu. A potom završio Gimnaziju u Novom Pazaru. Sada živi u Danskoj gdje trenutno pohađa školu za Pedagoškog asistenta. Objavljivao na mnogim portalima, časopisima i zajedničkim zbornicima. Na Prvom festivalu zavičajne poezije u organizaciji SSUSO Subotica njegova pjesma "Ponekad" je pohvaljena i uručena mu je *Plava Povelja*, pjesma je kasnije štampana u zborniku. Pjesma "Mome sinu" mu je pohvaljena na 8. KNS Međunarodnim književnim susretima u Sarajevu. Njegove pjesme nalaze se još i u zbornicima *Garavi Sokak* (2016), *Najveće ljubavi 21. veka*, *Poslednji cvetovi zla*, *Sećanja na 1999. godinu*, *Glasovi Melpomene*, *Zemlja slavnih predaka*, *Zbornik poezije za decu* (KRB), *Zbornik radova KR Balkan 2017* i još nekim zbornicima. Neke od njegovih pjesama bile su objavljene u časopisu "Avlija" i drugim časopisima. Uglavnom piše kratke priče i poeziju a od skora i bajke za djecu.

ZORANA GAVRILOVIĆ

Rođena 07.07.1967. godine u Leskovcu. Živi u Beogradu i u Leskovcu. Diplomirani pravnik. Objavljene knjige; *Kestenova fuga* u izdanju IP Alma 2009.godine; Elektronska knjiga *Badnji dan* u izdanju IA Nova Poetika 2013.godine; Elektronska knjiga *Diplomci* u izdanju IA Nova Poetika 2013.godine; Elektronska knjiga *Sudbine dvojice Jovana* u izdanju IA Nova poetika 2014.godine I Elektronska knjiga *Stablo* u izdanju IA Nova Poetika i Argus books magazines 2015.godine. Radovi su joj zastupljeni u više poetskih zbornika i na internet portalima forum Nova poetika-Argus books magazines, www.pra-vac.com i www.slovoslovlje.com.

SAŠA MILIVOJEV

Rođen 8.1.1974. u mestu Melenci pokraj Zrenjanina. Poeziju za decu piše od 2011. godine. Štampao tri knjige poezije za decu: "Privatnelji moga detinjstva", "Vetrovita kiša" i "Pesma i stih". Član: K.K. "Branko Radicevic" - Zitiste, - Književne zajednice Jugoslavije status knjizevnika, "KR Balkan" Beograd, udruženja slobodnih umetnika

Australije, K.K. "Zlatno pero" Knjaževac. Učesnik mnogih literarnih konkursa. Nagrađivan: "Klub umetničkih duša" Mrkonjić Grad: najduhovitija satirična pesma i najemotivnija ljubavna pesma, Udruženje slobodnih umetnika Australije: najlepša ljubavna pesma, K.K. "Zlatno pero": najbolja pesma o zimi, udruženje "Peskara" Melenci: najbolja pesma o vinogradima, Galerija "Global art" Bari, Italija: najbolja rodoljubiva pesma.

ГОРДАНА ВЛАДИСАВЉЕВИЋ

Рођена у Нишу, 1961.године, где и сада живи. По образовању дипломирани правник. Бави се писањем пезије и прозе, претежно за децу. Члан Удружења писаца „Чегар“ у Нишу. До сада су јој песме објављиване у оквиру антологије поезије за децу под називом „Осмехни се“ у издању Дејана Богојевића, затим у два Зборника поезије у издању Креативне радионице Балкан, Зборнику Кутија Љубави, Зборнику радова X међународне уметничке колоније „Панонски бисери“ инспирисане стваралаштвом Душка Трифуновић, Зборнику поезије у издању Златног пера из Књажевца, Зборнику поезије у издању Удружења Мокрањац и другим. А објавила је и прву самосталну збирка поезије за децу под називом „Шишање једног лава“.

ДРАГИЦА БЕКА САВИЋ

Драгица Бека Савић, рођ. Слијепчевић, рођена је 1958. године у банатском месту Сечањ, где је завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је на правном факултету Универзитета у Београду. По занимању је дипломирани правник, а по вокацији песникиња. До сада је објавила три збирке песама. Као аутор заступљена је у више десетина Зборника поезије у Србији и региону. Добитник је више похвала и награда. Члан је Савеза књижевника у отаџбини и расејању и Креативне радионице Балкан. Живи и ствара у Бачкој Паланци.

ОЛИВЕРА ШЕСТАКОВ

Рођена је 19.09.1963. године у Панчеву, у Војводини. Завршила је Девету београдску гимназију и дипломирала на Гра-

Ђевинском факултету у Београду – одсек хидротехника. Живи у Београду и ради као грађевински инжењер. Од 2017. године је сертифицирани инструктор јоге, члан Јога савеза Србије. Објавила је до сада четири збирке песама: „У МОМ ПОГЛЕДУ“, 2014. године (Издавач: СВЕН, Ниш), „МОЈЕ ДУШЕ РИМЕ“, 2015. године (Издавач: Удружење писаца ПОЕТА, Београд), „НА ТРАГУ СВЕТЛОСТИ“, 2016. године (Издавач: Удружење писаца ПОЕТА) и „ТЕЧЕМ КАО РЕКА“, 2017. године (Издавач: Креативна радионица Балкан, Београд). У књигама је заступљена поезија широког дијапазона, од љубавних и мисаоних песама, које преовлађују, до дескриптивних, родољубивих и духовних песама. Члан је Савеза књижевника у отаџбини и расејању (СКОР – огранак у Београду), Креативне радионице Балкан, Књижевне заједнице Југославије, Књижевног клуба „Иво Андрић“ из Земуна, Удружења писаца „ПОЕТА“ и Књижевног клуба „ГИЛГАМЕШ“ из Београда. Песме су јој објављене у преко 90 међународних и домаћих зборника поезије, антологија и лексикона савремених песника, од којих су многе похваљене и награђиване на књижевним конкурсима. Превођене су на: руски, енглески, немачки, италијански и арапски језик.

СЛОБОДАН ЦВИТКОВИЋ

Рођен 8. 5. (на Марков дан) 1950 године у селу Батровци у Срему. Живи у Шиду са супругом Радом. На њихову велику жалост немају деце. Грешком лекара у 9 – тој години живота остао без слуха. Поезију пише од детињства, али је тек са одласком у пензију стекао могућност да се више посвети тој својој љубави. Песме су му објављиване у више часописа за књижевност. Заступљен је у преко 40 Зборника поезије. Аутор је две самосталне збирке песама; „Босут Сремом тече“ 2015. год. и „Дах узоране земље“ 2017 год. У припреми су, први роман овог аутора, и још једна самостална збирка песама.

BILJANA HUKIĆ

Рођена је 23.10.1965 у Kikindi. Члан је *Kлуба писца Ćukarica, Kњижевног salona Libero Markoni, Udруženje писца Poeta*, члан је и

Međunarodnog udruženja književnih stvaralaca i umetnika *Nekazano* – Bar, član je *Saveza književnika u otadžbini i rasejanju* –SKOR. Ima objavljenu jednu knjigu poezije *Oda Anđelu* (2017). Svoju poeziju je objavljivala u mnogim zbornicima, antologijama i u časopisu za umetnost i kulturu *Zvezdani kolodvor*, u pripremi je druga knjiga. Majka i supruga, pisanjem poezije se bavi poslednjih par godina, živi u Beogradu.

ЗОРАН ТАНКОСИЋ

Рођен 5.8.1981 у Сомбору, већ од раних школских дана пише поезију, налазећи међу стиховима сигурно окриље под притиском опште ситуације која влада у друштву. Како одраста, расту и његове песме. Основну и средњу школу завршава у Апатину као осредњи ђак. Озбиљније прилази поезији у зрелијој доби, учествује на разним конкурсима и бива објављиван у многим зборницима. Поред поезије за одрасле бави се и дечијом. Отац двоје деце. Живи, ствара и ради у Апатину.

ВЕРИЦА МИЛОСАВЉЕВИЋ

Верица Милосављевић(Спасић) рођена је 14.6.1950. године у Смедереву. Као београдски студент на Вишој школи за спољну трговину активно је својим појављивањем узимала учешће на књижевним вечерима. Мада више деценија живи у свету поезије и књижевности, повремено се оглашавајући поезијом у зборницима и антологијама, за сада има објављену само једну збирку песама - „Београдске зоре“, али је њоме скренула пажњу на себе као врсног песника.

MIRJANA ĐAPO

Рођена 1950. у Смедереву. Завршила Филолошки факултет у Београду, група за српско-хрватски језик и књижевност. Живи у Брчком као професор у пензији. Објављена дела: збирке поезије „У бунилу“; „Тумарање по егу“; „Графити по засторима душе“; збирка прича: „Клура за тihu рају“; „Уздизање властитог неба“; романи „ElySION“; „Сећање – наслеђе прошлости“ приче за децу „Put у средиште bajke“ и „Лепо и рузне речи“; књиге афоризама: „Таласање по сувом“; „I vi ste tu“;

„Otvori oči – zaudara“ i knjigu prikaza - „U potrazi za lepotom i smislom pisane reči“. Dobila više prestižnih nagrada i priznanja; Zastupljena u antologijama i zajedničkim zbirkami; Prevođena na više jezika; Nosilac Zlatne značke Kulturno prosvetne zajednice Srbije; Član Udruženja književnika Srbije; Književnica godine -2017. Izdavačke kuće ARTE.

ЈОВАН БАЈЦ

Рођен је 13. јула 1976. год. у Аранђеловцу. У родном граду завршио је основну, а у Младеновцу Техничку школу. Од ране младости бави се писањем поезије, коју и објављује по школским и локалним књижевним часописима. Осликавајући реалну слику Србије кроз сва времена, ствара поетски роман *Ватрено оружје* (2003), чиме је доказао да поседује изузетан таленат за приповедање. Савременим романом *Распеће* (2005) потврђује своје књижевне способности, што му отвара многа врата у свету културе и уметности. Активно учествује на књижевној манифестацији *Инспирација Дунав*, презентујући своје литерарно стваралаштво по европским дестинацијама. По многобројним зборницима објављене су његове одабране песме, приче и афоризми. Из штампе излазе и збирке афоризама *Лет беле врале* (2014) и *Земља шарених лажа* (2017), где се истиче бритким, сатиричним хумором. Наступа на многим књижевним манифестацијама, презентацијама књига и књижевним вечерима, укључујући и гостовања по иностранству. Добитник је дипломе на Фестивалу сатире у Мркоњић-граду (2014), златног одличја на Фестивалу љубавне поезије у Барајеву (2014) и златног одличја на Фестивалу Поетска харфа у Скопљу (2015), као и дипломе на Фестивалу љубавне поезије у Мркоњић-граду (2015) и (2016), те диплома похвала на два Фестивала љубавне поезије у Београду (2015) и друго. Уважени је члан књижевног клуба *Аранђеловци* у истоименом граду, где иначе живи и ствара.

AVDULAH RAMČILOVIĆ

Pesnik, učitelj i magistar pedagoških nauka. Rođen 1945. godine u Petnjici/Berane. Završio najbolju školu - Učiteljsku u Novom Pazaru.

ru u trajanju od 5 godina, zatim Pedagošku akademiju u Užicu, Filozofski fakultet i postdiplomske studije pedagogije u Zagrebu. Radio kao učitelj, direktor i školski pedagog u Osnovnoj školi Delimeđe, Tutin, i u Linzu, Austrija, kao nastavnik maternjeg i nemačkog jezika i školski pedagog. Objavio je knjige: *Poslovice i izreke iz celog sveta*, 2008; *Putevi života*, poezija, 2011, *Osmjehni se suncu*, poezija, 2013; *Najlepša je ljubav tvoja*, poezija, 2014; *Još jedan krug*, poezija, 2016. Njegove pesme su objavljene u 82 zajedničke knjige, zbirki poezije. U izdanju *Kreativne radionice Balkan*, Beograd: *Zbornik svaremene ljubavne poezije*, 2014; *Zbornik poezije stopama Alekse Šantića*, 2015; *Zbornik poezije za decu*, 2016; *Zbornik radova KRB*, 2017. Član je nekoliko književnih klubova i udruženja. Pohvaljivan i nagrađivan.

JASMINA ĆIRKOVIĆ

Rođena 14.11.1958. u Pančevu. Osnovnu školu završila u Nemačkoj. Srednju u Pančevu i započela fakultet u Beogradu kada se seli u Pulu. Živela i radila u Puli, Nacionalni Park Brioni. Sada živi i radi u Pančevu. Objavila sedam knjiga; tri zbirke poezije *Islandske hladnoće* za koju je dobila Specijalno priznanje Akademije Ivo Andrić UKS, *Nema zaborava*, *Čuvam od zaborava* prevedene na rumonsko-srpski. Romani *Gospođino ludilo*, *Euridikine pomisli poezija i impresije*, *Provejavanje sećanja Impresije i aforizmi*, *Kristalisanje srca poezija*. Učesnik na mnogim konkursima.

JELENA JEKA KOČOVIĆ

Rođena je 26. avgusta 1984. godine u Kragujevcu sa prezime-
nom Stepanović.

Živi i radi u Kragujevcu. Od malena piše i do sada je napisala oko trista pesama, jednu kratku priču i jednu zbirku priča "Sasvim obična priča" (još u rukopisu).

Dobila je nekoliko priznanja za učešća na konkursima za poezi-
ju i kratke priče.

Njene radove redovno objavljuje časopis *Avlija* iz Rožaja na
svom portalu.

Njena priča i poezija zastupljene su u zbornicima *Kreativne Ra-
dionice Balkan*. Član je *Kreativne Radionice Balkan*.

НАДА РАНКОВИЋ

Рођена 1964. године у малом месту у Лици као шесто по реду од осморо деце својих родитеља. Ту је савладала прва слова, а потом се пресељава у Панчево где наставља даље школовање. У Панчеву ствара породицу. Поносна мајка две кћерке и новопечена бака девојчице и дечака. Писањем се бави из хобија. Објавила самосталне збирке песама ИЗДАНЦИ РАСПЕВАНЕ ДУШЕ и ОНАКО УСПУТ, а песме објављивала у више Зборника и Новинама Јужно Банатског округа СТАРТ 013. Члан је КК Прота Васа Живковић из Панчева.

SUADA SULJIĆ SOKOLOVIĆ

Рођена је 22.08.1955. године у Тузли. Основну школу завршила је у Киселјаку код Тузле, а средње образовање у Тузли. Године 1976. добила је Диплomu о завршеној Новинарској школи коју је похађала при Југословенском институту за новинарство у Београду. Пише још од ране младости и објављује на Radio Сарајеву, Radio Београду и у разним новинама и часописима. По лијепој поезији и прози, била је запажена још као ученица, па су већ тада о њој писане репортаже, објављиване у београдском листу "Раd" и тузланском "Front Слободе". Била је члан књижевног Клуба у Тузли, дописник сарајевских листова "Ослобођење" и "Свијет", те тузланског листа "Front Слободе". Објављивала је осврте, критике, репортаже. Њени текстови и поезија, објављивани су и у другим mnogobројним часописима, међу којима су београдска "Дуга", београдски часопис "Двоје", зајечарски "Тимок", београдски "Раd", "Male Новине", "Кекеc", а и у листу "Nova Bosna", штампаном у Hanau, у Нјемачкој. Њена дјела су уvrштена у mnogобројне Almanahe и Zbornike. Уvrштена је, биографијом и фотографијом, у Биографски Лексикон "КО ЈЕ КО у БиH", који је штампaо Planjax 2018. Добитница је више књижевних награда. Аутор је шест објављених књига. То су: PUT У НЕИЗВИЈЕСНОСТ (поезија), НА КРИЛИМА ВЈЕТРА (поезија), СУДБИНА (тројезична, прозно-poetsка), НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ (прозно-poetsка), ЧОВЈЕК КОЈИ ЈЕ ИЗГУБИО ИДЕНТИТЕТ (проза, поезија и pjesме за komponовање, у духу sevdaha) и ИСКУШЕЊЕ (прозно-poetsка).

Живи и ствара у Melburnu, Australija.

TATJANA TOMIĆ

Diplomirani bibliotekar-komparativista, rođena je 1966. godine u Gradačcu, Bosna i Hercegovina, gdje je i zaposlena kao bibliotekar. Predsjednica je Skupštine Društva bibliotekara Tuzlanskog kantona. Objavljivala poeziju, kratku priču i književnu kritiku u časopisima: „Naši dani“, „Nada“, „Hrvatska misao“, „Avlija“ „Književni pregled“, „Zvezdani kolodvor“. Zastupljena u više od četrdeset međunarodnih zbornika i antologija poezije i kratke priče. Dobitnica je sljedećih nagrada: Treće nagrade na Međunarodnom pjesničkom konkursu «Osvjetljavanje 2013» (Niš), Treće nagrade na pjesničkom konkursu „Mesopotamija 2014 – Međunarodni dan poezije“ (Beograd) „za najbolju pesmu pesnika iz EX YU bez Srbije“ Treće nagrade na međunarodnom konkursu „Velimir Rajić“ (Aleksinac) u kategoriji „najbolja pjesma na slobodnu temu za 2014. godinu“ i Treće nagrade za haiku ciklus na međunarodnom konkursu „Pesnik i zemljotres“ u povodu književne manifestacije „Momini dani“ (Beograd, 2017). Njena pjesma „Oda“ je pohvaljena na konkursu časopisa „Avlija“ za najbolju pjesmu u regionu za 2014. godinu. Za istu pjesmu primila je Pohvalu za inostranstvo (Plava povelja) na Međunarodnom festivalu poezije „Panonski galeb 2017“ (Subotica). Na 5. Međunarodnim susretima „Orfej na Dunavu 2017“ (Kostolac) dobila je Plaketu za snagu lirskog iskaza u pjesmi „Ta ljubav“. Bila u užem izboru za nagradu 7. Evropskog fejsbuk pesničkog festivala (Novi, 2016.)

ČEDNA RADINOVIĆ LUKIĆ LALIĆ

Dalmatinka, član *Hrvatskog književnog društva*, član *Kluba pisaca Čukarica*, *Udruženja pisaca Poeta*, *Skadarlijske boemije*, *Književnog salona Libero Markoni*, *Društva Dr Saša Božović*, *Poeta Dunavski venac*, Međunarodnog književnog društva *Nekazano*, *Udruženja slobodnih umetnika Australije USUA*, *Unije Vlaho Bukovac - Split*, i kluba *Riječ iznad svega - Zadar*. Svoju prvu zbirku objavila decembra 2016 godine pod nazivom *Refleksija jednog tanga*. Drugu zbirku objavila krajem 2017 godine pod nazivom *Raspletivi versi*, koja je nominovana za izdanje godine kod Hrvatskog književnog društva u novembru 2017. Veliki broj pesama objavljuvan je po raznim zbornicima i antologijama, a neke od njih su prevedene i na bugarski jezik.

Živi i radi na Bežanijskoj kosi u Beogradu. Majka troje odrasle dece, supruga pomorca.

МИЛАН С. КОСОВИЋ

Доктор економских наука, Милан С. Косовић, рођен 10. јануара 1955. године у Београду од оца mr. ph. Слободана и мајке Данице, рођене Недељковић. Објавио је до сада осам књига поезије међу којима је приредио и једну антологију. Заступљен је у многобројним антологијама, зборницима и часописима. Бави се књижевном и ликовном критиком. Преводи поезију са италијанског и на италијански језик. Објављује стручне и научне радове из области заштите вода и екологије. Велики је заљубљеник животиња, спашава псе луталице и мачке са београдских улица и брине се о њима.

TANJA AJTIĆ

Рођена 8. oktobra 1964. godine u Beogradu u kome je odrasla i školovala se. Radila u Saveznom sudu kao sekretarica Građansko-privrednog odeljenja. Bila je tamo zaposlena više od šesnaest godina. Otišla sa suprugom i psom u Kanadu, Vankuver, 2002. godine u jesen. Radila drugorazredne poslove za mnoge firme u Vankuveru. Od malena je bila zainteresovana za pisanje poezije, kratkih priča i likovne umetnosti. Dobijala u detinjstvu nagrade za književnost i umetnost. Već desetak godina ide na kurseve umetnosti pa ih završila dosta. Objavljivane su joj pesme i priče, sa drugim učesnicima, u pet knjiga kao i mnogim zbornicima i e-knjigama. Očekuje još objavljenih pesama i priča u 2018. godini. Trenutno se bavi grafikom. Ima malu firmu koja se zove T-Ray studio za umetnost i kraft. Zainteresovana još i za jogu i tai-chi koje vežba kao i duge šetnje sa psom Atosom.

JELISAVETA POPOVIĆ

Jelisaveta Popović rođena 30.06.2006. u Beogradu. Učenica je petog razreda O.Š. "Braća Baruh" u Beogradu. Voli da piše pesme, da crta, odličan je đak. Sportista plivač - takmičar. Do sada je ostvarila zapažen uspeh na raznim takmičenjima iz matematike, biologije i

crtanja. Učestvovala je na brojnim plivačkim mitinzima u Srbiji. Na likovnom konkursu “Uskršnje jaje” - crtež 2017. godine osvojila je II mesto na opštini Stari Grad za crtež uskršnjeg jajeta. Na likovnom konkursu “Uskršnje jaje” 2017. godine I mesto na opštini Stari Grad za oslikano uskršnje jaje. Na likovnom konkursu “Dečija nedelja 2017.” 2017. godine osvojila je I mesto crtežom “Deca u igri” na opštini Stari Grad. Na likovnom konkursu karikatura “Mali Pjer” osvojila je I mesto na opštini Stari Grad 2017. godine sa karikaturom “Ajnštajn” i I mesto 2018. godine. sa karikaturom “Mužičar”. Na likovnom konkursu “Zaštitimo ptice Beograda” 2018. godine osvojila je II mesto crtežom “Sova” na opštini Stari Grad.

MILAN MARJANOVIĆ

Rođen 09.12.1978. godine u Beogradu, gde je završio osnovnu i srednju školu. Prve radove objavljivao u časopisu “Mladi ugostitelj” - Ugostiteljsko-turističke škole - Beograd. Prva objavljena pesma: “Vrt divljih ruža”, u zbirci radova “Oblaci, tragovi krila”. Autor zbirke pesama “Ružičnjak” i član Udruženja Pisaca ”Poeta-Dunavski venac”.

OGNJENKA KALAJDŽIĆ

Rodena je 1949. u gradu sunca i pjesnika, Mostaru. Završila je elektrotehničku školu i radila kao elektrotehničar u Mostaru do 1993. godine, kada je ratni vihor donjeo u Švedsku. Uvijek se isticala sa svojim sastavima i bila nagrađivana, ali zvanično piše nakon zaslužene penzije. Pomalo se bavi slikarstvom, a u zadnje vrijeme mnogo se posvetila poeziji. Učestvovala je u mnogim zbornicima, a u pripremi joj je prva zbirka poezije. Nije joj cilj postizanje nekog priznanja kao pisca, za to je zakasnila u životu (kako sama sa žaljenjem konstatuje), nego da svoje stihove nastale iz bola, nostalgije, zahvalnosti, a najviše ljubavi skupi na jedno mjesto. Želi da se ne zaborave i da ih njeni najbliži, kao i prijatelji imaju, kao simbol njene ljubavi prema njima. Nada se da će realizovati mnoge napisane stihove i njoj veoma drage istinite priče. Voljeni grad, mir, ljubav i porodica su joj omiljene teme. 2018. godine, objavila prvu knjigu poezije “Dunjaluk u fildžanu”.

DUŠAN KOSTADINOV

Rođen 2.7.2010. u Novom Sadu gde pohađa OŠ „Žarko Zrenjanin“. Hobi mu je crtanje voštanim i drvenim bojicama na temu dinosaurususa. Omiljeni sport košarka a super junak Munja.

СЛАЂАНА БАЈЧИЋ

Рођена у Београду 1975. Завршила Филолошки факултет у Београду, група Општа књижевност и теорија књижевности. Пише за децу и одрасле.

SVETLANA MITIĆ

Rođena je 1955. godine u Beogradu. Odrasla u Prizrenu na Kosovu i Metohiji jer su roditelji tamo bili u radnom odnosu. Nakon završetka gimnazije, kao dete prosvetnih radnika i veliki ljubitelj književnosti diplomira na Filozofskom fakultetu u Prištini, na odseku Jugoslovenska književnost i srpski jezik 1978. godine. Radila je na Pedagoškoj akademiji u Prizrenu, zatim u gimnaziji u Kosovskoj Mitrovici. Nakon preseljenja u Beograd je više od decenije radila van struke kao službenik SO Palilula, a zatim se vraća u svoju struku i do penzije 2012. godine, radi u osnovnoj školi u Borči. Još kao student je pisala pesme, eseje, pripovetke i druge kraće forme. Iz ljubavi prema najmlađima je 2014. godine počela da piše priče za decu sa akcentom na univerzalnim poukama o dobroti, skromnosti, ljubavi, međusobnom poštovanju i prijateljstvu. Član je društva pisaca „Poeta - Dunavski venac“ od 2017. godine, a prve priče su joj objavljene u elektronskom časopisu „Suština poetike“. Veoma uspešno saraduje i sa el. časopisom „Pokazivač“, a njena „Pesma za Aleksu“ je izazvala i veliku pažnju štampe i šire javnosti.

NADA PANIĆ

Rođena je u Adaševcima (ustaničkom mestu u zapadnom Sremu sa spomen obeležjem „Sremski front“) kod Šida. Živi u Šidu. Diplomirani je biolog-profesor biologije. Oduvek nije mogla odoljeti lepoj pisanoj reči poeziji i prozi. U KK „Društvo živih pesnika“ objavljene su njene dve pesme. Trebalo je poslati tri pesme, kako su

propozicije nalagale, a objavljivanje dve pesme je bio propozicioni maksimum. Konkursom su obuhvaćene sve zemlje bivše Jugoslavije i dijaspore. Oko 200 kandidata se prijavilo, a nas 80 je dobilo prostor u tome digitalizovanom Zborniku u kome su pesme jednog autora na istoj stranici štampane na srpskom i engleskom jeziku. Ove godine konkurisala je sa svojom pesmom na konkurs KK „Scena Crnjanski“. Prijavilo se 86 kandidata, bila je u širem izboru (tako su sporadično obavestavali), pa u užem izboru, i na kraju našla se među 6 najboljih. Dobila je pohvalu LXIII MAJSKIH SUSRETA. U pripremi je štampa-nje njene prve zbirke pesama.

МИЛОШ МАРЈАНОВИЋ

Пише поезију од своје петнаесте године. Члан је Књижевног салона „Слободан Марковић-Либеро Маркони“ и Књижевног клуба „Мала птица“ из Београда. Његове песме имале су јавна извођења на песничким вечерима, добијале су награде на књижевним конкурсима и ушле су у више зборника изабраних радова . У припреми му је прва збирка песама.

IRENA VUČKOVIĆ

Član je ULU „Vane Živadinović“ u Boru, živi i stvara na Borskom jezeru.

Učestvovala je na izložbama:

- „13 majski salon“ , ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2018.
- Učesnik radionice “ Otisak” , galerija *Bakar* u Boru 2018.
- „24 Oktobarska izložba“ , ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2017.
- Učesnik likovnog susreta slikara na Borskom jezeru, 2017.
- „12 majski salon“, ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2017.
- Prva samostalna izložba „Za jedan dan“, gal. „Božidarac“ u Beogradu, 2016.
- Druga samostalna izložba „Moji snovi“, gal. „Božidarac“ u Beogradu, 2017.
- „23 Oktobarska izložba“ , ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2016.
- Međunarodna izložba „Žene slikari“ u Majdanpeku, 2016.

- „11 majski salon“, ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2016.
- „22 Oktobarska izložba“, ULU *Vane Živadinović*, muzej u Boru 2015.
- „Umetnici okruga Bor i Zaječar“, galerija muzeja u Sokobanji, 1994.
- Humanitarna izložba, galerija Muzeja u Boru, 1987.

MARGITA ZMIJANOVIĆ

Margita (Stokić) Zmijanović, rođena u Beogradu, 20.05.1959. godine. Od 1999 god. živi u Pragu, Češka Republika. Osnovna škola: „Svetolik Ranković“, Arandelovac. Srednja: „Škola za dizajn – odsek dizajn tekstila“, Beograd. Studije: „Akademija Primenjenih Umetnosti – odsek kostimografija“, Beograd. Diplomirala 1985. Od 1994. član ULUPUDUS-a, samostalna umetnička delatnost. Preko 45 kolektivnih izložbi, 5 samostalnih, 4 nominacije za nagradu, jedna bonzana- treća nagrada za kompjutersku grafiku. Poezija: 2015, 6 *Fejsbuk festivalu poezije*, pesma: „Bes“; KR Balkan, *Zbornik poezije Stopama Alekse Šantića* 4 pesme: „Bdim“, „Kosovo“, „San“, „Ljubiš me“; *Srpsko Bugarskog prijateljstva*, dvojezično izdanje – pesma „Kрила“. Proleće 2016, *Srpsko Bugarskog prijateljstva*, dvojezično izdanje – pesma „Letnji san jedne noći“. 2016, 7 *Fejsbuk festivalu poezije*, pesma: „Maštale su zvezde o jesenjem lišću“. *Zbornik poezije*, jesenji 2016, *Srpsko Bugarskog prijateljstva*, dvojezično, pesma „Tmino“. Niš – 2016; *Zbornik Kaži mi ko si*: pesme „Videh“, „Pehar“; Međunarodni zbornik *Topla reč* 3,– 2016- izdato. 2017, *Udruženje slobodnih umetnika Australije*, pesme: „Put“, „Snoviđenja između dva sveta“, „Večeras sam sa tobom“. *Zbornik radova KR Balkan 2017*, uvršteno: „Aforizmi“, pesma „Loš film“ i „Slepa tkalja tkaje“ kao i crteži.

MIRJANA MAGURA

Rođena 02.06.1961 u Vršcu – Vojvodina – Srbija. Kao dete od pet godina roditelji su je odveli u Beč, glavni grad Austrije, gde se školovala, gde i dan danas radi i živi. Po profesiji je frizerka, zatim

sestra za gerijatriju i Dipl. Socijalni pratilac. Piše od jedanaeste godine života.

GORDANA ŽAKIĆ

Rođena u Beogradu 1964. godine. Diplomirani inženjer poljoprivrede i slikar.

Pre dve godine počela da piše haiku poeziju. Ilustrovala par knjiga poezije. Nekoliko haiku pesama objavljenih u zbornicima.

NINA NOVAK OISEAU

Pjesnikinja, spisateljica, kantautorica, kritičarka i glazbena novinarka koja piše na slovenskom i hrvatskom jeziku. Autorica je dviju pjesničkih zbirka (*Drevo življenja*, 2009, iste godine izašla i na hrvatskome pod naslovom *Drvo života*; *Balada za lastovke* (Balada za lastavice), 2013), zbirke priča (*Skozi polje cvetočega maka smo ošli v iskanje ...* (Kroz polje procvalog maka otišli smo u traženje...), 2012), romana (*Kjer morje poljublja nebo* (Gdje more ljubi nebo), 2017) i vizualne zbirke poetičnih misli (*V šepetu trepet* (U šapatu titraj, 2015). Njena priča *Negotovi koraki* (Nesigurni koraci) bila je izabrana na natječaju izdavačke kuće *ENO* i izašla je kao e-knjiga na slovenskome (2012) te na engleskome (2015), dok su njene pjesme objavljene u zbornicima *Paralele* (Javni sklad Republike Slovenije za kulturne djelatnosti, 2009), *V barvah utripajo bližine* (U bojama treperu blizine, Celovec, Austrija, 2015) i *4. Gornjogradski književni festival* (Zagreb, Hrvatska, 2016). Nastupila je na većini slovenskih književnih festivala (*Mlade rime*, *Mavrica neba*, *Sosed tvojega brega*, *Teden kultur*, *Noč knjige*, *Slovenski knjižni sejem*, *Desetnica* idr.), a njezino djelo postaje sve vidljivo i širom Balkana. Kao glazbena novinarka napisala je preko četiri stotine članaka i urednica je te autorica *Jazzopisa*, osnivačica portala *Jazzetna* i suradnica mnogih kulturnih institucija te glazbenika (*Festival slovenskega jazza*, *Jazz Ravne*, *SIGIC*, *Nina Strnad*, *Jaka Kopač* i dr.). U *Gradskoj knjižnici Ljubljana* vodi autorske večeri *Nova frekvenca: jazz intervju u živo*, a na *ETV* svoju emisiju *Jazz z Nino* (Jazz s Ninom). Uvrštena je u *Leksikon bitnih osobnosti Celjsko-Zasavskog područja* te je u Mini-

starstvu za kulturu Republike Slovenije registrirana kao samostalna umjetnica (kritičarka/recenzentica, književnica).

VIOLETA MARIĆ PENIĆ

Rođena 22.11.1974. u Vršcu ali je život odveo u mačvansko selo Dublje gde živi i radi. Veliki humanista i borac za ljudska prava. Njene pesme su našle svoja mesta po raznim Zbornicima, a iza sebe ima knjigu pesama SRCE JEDNOG PESNIKA i roman VRISAK UMRLOG DETINJSTVA. Piše i objavljuje i pesme namenjene deci. Pesme su joj prevedene i na strane jezike. Dobitnica tri književne nagrade. Član KREATIVNE RADIONICE BALKAN i SKOR-a.

MIRJANA MILAČIĆ – BAJIĆ

Rođena u Beogradu 1945, gde je završila gimnaziju jezičkog usmerenja, osnovne i specijalističke studije na Stomatološkom fakultetu kao i magistarske na Medicinskom fakultetu. Paralelno studirala i svetsku književnost sa nemačkim i italijanskim jezikom na Filološkom fakultetu. Živela i radila u Beogradu i u Švajcarskoj. Pisanjem se bavi još od ranih školskih dana pa nadalje. Piše poeziju i kratke priče. Dobila više Nagrada za poeziju (*Zmajevu*, *Andrićevu* i dr). Objavljivala u mnogim zajedničkim izdanjima - Zbornicima, Almanasima, književnim novinama ... i učestvovala u mnogim književnim večerima i mitinzima poezije. Njena poetika je zaokupljena prirodom i čovekom. Član više književnih klubova. Ima u pripremi za publikovanje: dve knjige poezije i jednu krakih priča.

MARIJANA MAJA JOTIĆ

Rođena i živi u Boru. Potiče iz porodice sportista. Aktivno i uspešno se bavila plivanjem desetak godina. Od rane mladosti nakhlonjena umetničkom izrazu. Poeziju piše 20 i više godina. Njena prva zbirka pesama „Da sam lala“ objavljena je 2017. godine. Pesme su joj objavljene u dva Zbornika poezije (2015 i 2017 god.), a njena zbirka pesama je u slobodnoj prodaji i na sajtu Amazon. Zadržanih nekoliko godina, pored poezije, aktivno se bavi drugim vidom umetnosti, tačnije reljefnim dekupažom (kombinovana tehnika na iverici) i kolažom-takođe na iverici. Većinu radova se može videti na

instagram profilu „art_by_Marijana“ i fb stranici „Kolaž - Art by M.“. Imala je nekoliko izložbi (od toga dve humanitarne) u Boru i Zaječaru. Inspiraciju nalazi u ljudima, ljubavi, knjigama i muzici.

MILICA OPAČIĆ

Rođena 16.02.1994. u Beogradu. Kao mala pisala stihove. Završila nižu muzičku školu u Beogradu – odsek violina i solo pevanje. Pevala u muzičkom Ansamblu za šta je i dobijala zahvalnice. Prvi put se oprobala u osnovnoj školi kao pisac sa pesmom „Tuga“. Nakon tog takmičenja, odlučila je da piše i dalje. Završila je srednju ekonomsku školu u Beogradu, gde se kreativno oprobala napisavši pesmu „Ljubavi moja“. Na takmičenju je dobila dosta pozitivnih kritika koje su joj kasnije koristile u pisanju, ali najvažnije je bilo da se družila sa pozitivnim ljudima. Studira Visoku školu za Informacione i komunikacione tehnologije na smerovima *Poštanskim i bankarskim tehnologijama* i *Internet tehnologije* gde se oprobala i kao novinar. Zahvaljujući projektu „Mladi dolaze“, pružena joj je šansa da se pokaže na Prvom književnom maratonu manifestacije “Beogradski čitač”. Bavi se i humanitarnim radom. Cilj svakog takmičenja ili nastupa joj je da se usavršava i da stiče nova iskustva i poznanstva. 2017. godine u izdanju *Kreativne radionice Balkan* objavila je knjigu: “Izgubljeni komadić sreće”. Aktivan je član *Kreativne radionice Balkan* i član *Kreativnog tima KR Balkan*. Živi, radi i stvara u Beogradu.

ПЛАМЕНКА ЂОГО ВУЛИЋ

Професор српског језика и књижевности. Рођена је у Мостару, а живи и ради у Београду као професор у школи. Пише од тринаесте године и на разним књижевним конкурсима добијала је више награда. У бујици живота привремено је „ли-терарно“ заћутала, али источник речи поново је зајуборио. Члан је више клубова и удружења књижевника. Збирку песама Огрлица од сећања објавила је 2014. У 2016. објављује другу збирку песама Гласно ћутање. Године 2017. добија две прве награде – за поезију и за прозу. У 2018. години као награду за освојено прво место на „Јесењем песничком маратону 2017“ добија штампање збирке песама Капљице светлости. У 2018.

објавила је и збирку кратких прича Небо из мог видокруга. Дуго година уређивала је лист Пламичак. Активна је у очувању српског језика и писма. Књижевне прилоге је објављивала у многим листовима и часописима. Њене кратке приче и песме налазе се у многим антологијама и зборницима. Поред поезије и прозе пише рецензије и бави се лектуром.

ZADA ŠAHĐANOVIĆ

Rođena u Tuzli 26.10.1959. Radi u JUOŠ “Dr.Safvet-beg Bašagić” u Gradačcu. Bavi se pisanjem i slikanjem. Jedna od njenih pjesama uvrštena je u “Zbornik savremene ljubavne poezije” u izdanju *Kreativne radionice Balkan*.

ĐORĐE SIMIĆ

Rođen 05.06.1956.godine u Sremskoj Mitrovici, gde je završio srednju školu. U Beogradu završio Višu brodograđevinsku, radio u Brodograđilištu u Mačvanskoj Mitrovici gde i živi.

ЦВИЈА АШЋЕРИЋ-МИТРОВИЋ

Рођена је у једном планинском селу недалеко од Зворника, Република Српска (БиХ) 1954. Одрасла је у Тузли, где је завршила Основну школу, Гимназију и Педагошку Академију. Српски језик и књижевност је дипломирала на Филолошком факултету у Београду, као и Градуате Диплома ин Едуцатион Тхе Университи оф Аделаиде - 2006. – Аустралија (Graduate Diploma in Education - the University of Adelaide- Australia).. Радилa је као професор српског језика у Тузли и Зворнику. Тренутно живи и ради као професор српскога језика у Аустралији. Првим стиховима и литерарним саставима огласила се још у Основној школи и као гимназијалка. За књижевне радове је награђивана. Објавила је пет збирки песама: “*Испод забрањеног неба*” – издавач „Просвјета”, Зворник, 1996., “*Расути драгуљи*” – издавач “ПОЕТА” Београд, 2010., “*Откуцаји из светлосних груди*” - издавач “ПОЕТА” Београд, 2011., “*Цвијино вино*” - издавач “ПОЕТА” Београд, 2012., “Сан ушушкан у жеље” - Хаику песме; - издавач “ПОЕТА” Београд, 2013. Песме су јој објављиване у многим ча-

сописима у Србији, Републици Српској- Босна и Херцеговина, Немачкој, Бугарској, Аустралији,...као и на многобројним електронским песничким сајтовима. Уврштена је у више зборника и лексилкона поезије. Члан је Удружења књижевника Србије и многих других књижевних удружења широм света.

HARIS BUKARIĆ

Рођен је у Травнику 2003. године. Живи у Гornјем Вакуфу – Ускопљу (Босна и Херцеговина). Пohaђа Гимназију у истом граду. Завршио је и основну музичку школу, Оdsјек Клавир у Гornјем Вакуфу – Ускопљу. Друштвено је ангажован.

Заступљен је у неколико зборника и алманаха. Дјела су му објављивана у БиХ и Хрватској. Нема самосталне збирке. Највише пише поезију, али и приче. На школским конкурсима више пута је награђиван првим мјестима. Члан је театра FEDRA из Бугојна гдје глуми, слика, свира и recитује.

ENSAR BUKARIĆ

Рођен је у Бугојну (1968). Живи и ради у Гornјем Вакуфу – Ускопљу (Босна и Херцеговина). Дипломирани је инжењер машинства. Сарађује са часописима, заступљен је у зборnicима и антологијama. Дјела су му објављивана у БиХ, Србији, Хрватској, Црној Гори и САД-у. Нема самосталне збирке. Највише пише кратке приче и pjesме од којих су неке и награђиване. Посебно воли да пише за djecu.

MEVLIDA KECAP

Mevlida Kecap, рођена је 12. јануара, 2003. године у Новом Пару. Завршила је ОШ *Stefan Nemanja*, као одлична ученица. Учествовала на више песничких конкурса, pjesме су јој награђиване више пута и објављиване у више децијих часописа.

ROKSANDA KOVAČEVIĆ

Рођена у Пећи, 11.04.1975. године. Књиге, писање и recитовање су њене љубави још из раних школских дана. Пише поезију и прозу. Радове је објављивала у *Zborniku savremene ljubavne poezije*, *Zborniku*

poezije stopama Alekse Šantića, Zborniku radova KR Balkan 2017, sve to u izdanju KR Balkan. Kao i u zbornicima Vršачka poetska susretanja 2015. u izdanju Udruženja Vršачki književni klub i „Miloš Crnjanski” - Austrija 2017. u organizaciji Kulturnog društva „Zlatna reč“ – „Srpska kruna“ - Austrije i Srpsko slovenačkog kulturno humanitarnog društva „Sretenje“ iz Slovenije. Živi u Kovinu sa svoja dva sina.

JASMINA VALENTIĆ

Jasmina Valentić rođ. Batalo - rođena na Vidovdan 1966.god. u Slušnici, Opština Slunj. Po zanimanju - Pravni tehničar, zaposlena u kompaniji IGB-Automotive u Indiji. Udata, majka dva sina i baka tri mala anđela. Živi u Indiji.

Porodica i poezija su ljubavi koje neguje. Ima objavljene pesme u Zborniku „Garavi sokak“ - Književni klub „Miroslav Mika Antić“ iz Indije.

ВЕСНА ЂУКАНОВИЋ

Рођена 16.02.1963. До сада објавила две књиге кратких прича, у издању Креативне радионице Балкан: Радост жуте лубенице, (за коју, је добила престижну Чучкову награду у Хан Пијеску) и Одсјај свилених нити. Живи у Кикинди.

ЧИКА ПЕЦА

Чика Пеца, љубимац деце - слушалаца Студија Б, пријатељ најпознатијих спортиста и стваралаца у области културе, човек непознатог лика, а препознатљивог гласа. Пеца Петровић-Марш је један од оснивача Студија Б. Осим познате дечје емисије „Пеца и деца“ уређивао је и водио емисију из области културе „ОГЛЕДАЛО“, као и врло слушани недељни спортски програм „СОС - СВЕ О СПОРТУ“, у којима су гости били наши најеминентнији ствараоци и домаћи и светски асови у скоро свим спортовима... Написао је велики број песама за децу, које је пуних 5 година свакога јутра „саопштавао“ слушаоцима Студија Б. 1979. НИГП „Јеж“ му је штампао књигу песама „Слатка азбука“ и ангажовао га као уредника едиције „РЗР -

Романи за радознале“ 1997. уређивао је месечни илустровани часопис за децу „Хоћу – Нећу“. 2000. године композитор Данило Даниловић Данилушка на Пецине текстове о словима наше азбуке компонује мјузикл „Музичка азбука“, а 2008. заједнички реализују пројекте навијачке химне „Напред, Србија!“ и прелепе баладе „Заљубљен у Србију“. По његовом сценарију, аниматор Влада Маринковић урадио је цртани филм „Чудна шума“ и петнаест епизода „Соскових чаролија“ за ТВ „СОС канал“. 2007. освојио је престижну књижевну награду „Доситејево перо“ за књигу песама „Срећна Нова година“. 2016. угледала је светлост дана његова збирка песама о зубима „Зубологија“ у издању предузећа „Керама плус“. 2017. Године у издању КР Балкан објављује књигу ПЕЦИЛИН. Члан је Креативног тима Креативне радионице Балкан. Рођен је у Крагујевцу 1940., тренутно живи и ствара у Београду, и путује белим светом уз помоћ интернета.

ALBINA PRAMENKOVIĆ

Рођена је 30. јула 1997. године у Tutinu. Дјетинство је провела у Šipчу (Opština Tutin) где је завршила основну школу. Školovanje nastavlja u Tutinu. Trenutno pohađa основне studije. Piše поезију и прозу. Pohađa Školu kreativnog pisanja i brisanja "Sent". 2018. objavila prvu knjigu поезије KATALOG MISLI u izdanju *Kreativne radionice Balkan i Narodne biblioteke dr Ejup Mušović*. Živi i stvara u Tutinu.

SONJA PADROV TEŠANOVIĆ

Пјесник за дјecu, рођена је 1967 године. Живи и ствара у Herceg Novom, иза себе има збирку поезије за малишане. Trenutno radi на припреми и објављивању своје друге збирке и учествује на сајмовима књига, дјечјим фестивалима, школама, библиотекама и разним сличним манифестацијама. Већину својих пјесама посветила је својој и свој другој доброј дјeci (а сва су дјeca добра).

RAMIZ ŠAĆIROVIĆ

Rođen 11. 07. 1949.g. u selu Ruđa. Radio u selima Koniče i Melaje, u osnovnoj školi kao profesor srpskog jezika i književnosti. Od rane mladosti pisao pjesme, a u zadnje vrijeme piše i prozu u čemu ga podržava većina prijatelja. Pored književnog rada bavi se sakupljanjem narodne baštine, etnologijom, etnogenezom, bilježnjem historijskih dogodovština, toponimijom i sinonimijom svojega kraja. Objavio do sada: dječiju ilustrovanu priču "Zečija dolina", 2005. g. samostalno izdanje: "Plavetnilo u poznom svitanju", 2011. g., "Kletva", 2012. g. izdavač *Beoknjiga*, "Ispiću nebo u svitanju", 2013. g. izdavač *IP Jovan*, roman "Krvavi trag" 2015. godine, izdavači *KR Balkan* i *NB* "dr Ejup Mušović", Tutin, zbirka pripovjedaka "Vasika i druge priče Koštampolja" 2017. g. izdavači *KR Balkan* i *NB* "dr Ejup Mušović", Tutin, "Šaljanske legende i druge priče", 2017. g. izdavači *KR Balkan* i *NB* "dr Ejup Mušović", Tutin. "Kletva" II izdanje, 2017, izdavač *KR Balkan*. "Trojan", 2018. g. izdavači: *KR Balkan*, *NB* "dr Ejup Mušović" - *Tutiin* i *Bošnjačko nacionalno vijeće*. Objavljuje po časopisima i zajedničkim zbornicima.

NEVENKA BOŠNJAK – ČOLIĆ

Profesor srpskog jezika i lektor, živi i radi u Beogradu. Pretežno se bavi pisanjem kratkih priča, ali neguje i poeziju, kao i stvaralaštvo za decu. Objavila je tri knjige pripovedne proze: „Sofkine unuke“, „Čovek koji je dvaput živeo“ i „Plave oči trave“ (priče za decu). Pjesme i priče su joj više puta na književnim konkursima objavljivane, nagrađivane i pohvaljivane.

НЕБОЈША СТОЈОСКИ

Рођен 12.08.1981. године у Београду. Објављивао у зборницима Сцене Црњански бр 20, 22 и 23. На Видовданским песничким сусретима 2017 сабор Свете Петке у Овчи, Видовдански сусрети 2018, Мозаик Лирике Саше Мићковића ући ће у „Поетин лексикон савремених писаца“. Члан је Удружења писаца Поета - Дунавски Венац из Борче и особа са инвалидитетом.

НИКОЛА ДРАГАШ

Рођен 5.09.1981. у Панчеву, где и данас живи. Дипломирао 2004. године на Вишој политехничкој школи у Београду на смеру за графички дизајн. Запослен као графички дизајнер у Пошти Србије у Београду. Члан је УЛУПУДС-а и Удружења карикатуриста Србије – ФЕЦО. Бави се карикатуром, дечјом илустрацијом и графичким дизајном. Илуструје дечје књиге и уџбенике. Своје илустрације и карикатуре објављује у новинским листовима: „Вечерње Новости“, „Политика“, „Јеж“. Редован је учесник домаћих и међународних салона и изложби карикатуре и илустрација као што су: „Пјер“, „Златна Кацига“, „Златни осмех“, „Златно перо“, „Мајски салон УЛУПУДС-а“, „Остен“, „Балканска смотра младих стрип аутора – Лесковац“, „Бијенале Еколошке карикатуре Сокобања“, „Крајишки салон“... Поред свог посла посвећен је књигама, породици, а посебно својој деци Дуњи, Страхињи и Сташи.

VIOLETA ALEKSIĆ

Рођена 01.01.1974. године у Левчу пише од своје 15 године. Своју прву збирку песама “Negde u mojoj pesmi” са уредником *Slavkom Ćelapom* издала је 2011 године. Исте године у штампа другу збирку песама “Život je čudan momak” коју објављује у БЕОКНЈИ-ЗИ, уредник *Stevan Krstec*. Трећа, збирка песама “Nisi ti meni bilo ko”, настала је 2012. године, издавачка кућа “IP Jovan”. Четврта збирка поезије “Kada se hrabrost odrobija” (IP Jovan) и роман “U tvojim godinama” (Beoknjiga), излазе 2013. Године 2014., књига “Nisi ti meni bio ko” штампа се на ромском језику у ИК *Prom produkcija* Београд. На књизи су радили *Zlatimir Jovanović* и *Bajram Haliti*. Исте године настаје и књига “Ako me razumes” коју објављује у ИК АРТЕ. Књига “Dan kada se bre vratilo kući”, прва књига кратких прича излази из штампе 2016. године у *Kreativnoj radionici Balkan*, исте године излази још једна збирка поезије “Kompas” коју издаје ИК *Prom produkcija* Београд. Пето, допуњено издање збирке песама “Nisi ti meni bilo ko” у сарадњи са *Kreativnom radionicom Balkan* излази 2016. године. Године 2013. постаје члан *Uдруženja književnika Srbije* а 2014. године и члан *Uдруženja srpskih pisaca Švajcarske*, године 2015. Члан

je mnogih književnih klubova u matici, dijaspori i regionu, iza sebe broji mnoge medijske nastupe kao i promocije u zemlji, regionu i raseljanju. Dopisnik je Radio Beograda, svake srede ima svoju rubriku u emisiji "VEČERAS ZAJEDNO". Kao kolumnista Violeta Aleksić je pisala i za nekoliko naših novina. Dopisnik je i RTK2, srpske televizije na Kosovu i RTS-a. Od septembra 2018. je urednik i voditelj radio emisije "Krug", srpskog radija koji se emituje sa "Kanala K" iz švajcarskog grada Araua. Već 24 godine živi i stvara u Švajcarskoj i aktivno saraduje sa kolegama u matici i dijaspori...

ГОРДАНА М. ЈОВАНОВИЋ

Рођена у Приштини, где је завршила Прву приштинску гимназију, друштвено језички смер. Одрасала и сневала у маленој Кишници на Косову. Последња завршена школа: мастер на клиничкој психологији у Београду. Прву збирку поезије „Пустиња“ објавила 2003. године у издавачкој кући „Пунто“ из Ниша. Поезију пише од раног детињства, а до сада је објављивала радове у школском листу „Гимназијалац“, у „Јединству“, предратном приштинском магазину „Копча“, послератном „K4“ листу... По вокацији психолог, због околности преводилац енглеског језика. Њене су песме заступљене у зборнику „Између два света“ 2013., похваљена је на манифестацији „Сија књига мати Ангелине“ 2014. Живи и ствара на Косову и Метохији.

KOSTA KOSOVAC

Iz Beograda je, student druge godine prava, član više književnih udruženja, dobitnik prve nagrade konkursa "Laza Kostic" u Beču, zastupljen u više zbornika poezije...

VESNA OBORINA

Prim mr sci med. dr Vesna Oborina rođena je u Mostaru, BiH. Studij medicine završila u Beogradu, a postdiplomsko usavršavanje u Sarajevu. Radila kao ljekar. Mostar napustila 1992.ratne godine. Živi i u Podgorici, Crna Gora. Piše, uglavnom poeziju i slika. Slike izlagala 32 puta samostalno, u Crnoj Gori, Bosni i Hercegovini i Sr-

biji, a kolektivno mnogo puta. Objavila dvanaest zbirki poezije, od toga 4 Haiku, te jedan roman. Zastupljena i u tri zbirke haiku poezije, Grupe autora, te u više grupnih zbornika poezije. Pjesme su joj objavljivane u više književnih časopisa – “Most”, časopis za kulturu, obrazovanje i umjetnost, Mostar, “Književni zapis”, list za književnost i kulturu, Podgorica, časopis za haiku poeziju “Osvit”, “Vesnik” - bilten haiku udruženja SCG-e, Haiku festival Odžaci.... Zastupljena je u više monografija, zbornika i antologija. 2012. godine dodijeljena joj je nagrada IP Unireks “Dušan Kostić” za knjigu pjesama “Na mostu”.

ANA ŽIGIĆ

Ana Žigić, rođena u Apatinu 1951. Sada živi u Novom Beogradu. Radila u Kliničkom centru Srbije, sada u penziji. Objavila četiri knjige, učesnik je u mnogim Zbornicima i pesničkim manifestacijama.

RAMONA ŽUGIĆ

Rođena u Novom Sadu 1981. godine. Odrasla u petočlanoj porodici u malom mestu Temerin, nadomak Novog Sada. Udata za Vladimira Žugića i imaju tri kćerke Anđelinu, Milijanu i Helenu na koje je neizmenno ponosna.

РУЖЕНА КРАЂИЦА

Рођена 29.2.1948. у Белом Блату код Зрењанина, где је завршила средњу школу, а Филозофски факултет у Новом Саду. Пише од студентских дана, поезију за одрасле и децу а у последње време и кратке приче. Објавила две књиге поезије. Почела на српском језику, касније и на словачком (матерњем) а сада на оба језика. Добитница више награда. Бави се и новинарством, писањем афиша, каталога за потребе сликара.

SVETLANA PANTOVIĆ ŽILO

Piše poeziju od 12.godine, ali je počela iste objavljivati tek prošle godine na društvenim mrežama. Do danas su joj pjesme objavljene u *Almanahu 3 - Poezije Stenka „Magija reči“*. U Zborniku grupe autora „Snovi sjećanja“(Split,2017.) i u Zborniku „Topla reč 4“(Gentle Word), *Udruženja Slobodnih umetnika Australije*. Rođena je u Prokuplju, odrastala u Travniku, Zenici i Sarajevu, gdje je završila Filozofski fakultet, odsjek orijentalistika(arapski jezik i književnost i engleski jezik i književnost). Živjela u Puli 22 godine, a trenutno živi u Županji i radi u srednjoj školi kao profesor engleskog jezika. Majka je troje djece. Pisanje pjesama je njen ventil i bijeg od stvarnosti.

MERIMA MUSTAFIĆ

Rođena u Tuzli 1997. godine, učestvovala je na velikom broju književnih natječaja, gdje je njena poezija i proza višestruko nagrađivana i objavljivana. Za uspjeh na međunarodnim književnim natječajima u 2015. godini, dodijeljena joj je nagrada za natprosječan uspjeh učenika, studenata i sportista sa područja Grada Tuzla. Prva zbirka radova „*Duše moje vrt*“ objavljena je 2016. godine.

AMINA MUSTAFIĆ

Rođena u Tuzli 2000. godine. Piše poeziju i prozu. Učenica je III razreda Gimnazije „Meša Selimović“ u Tuzli.

РУЖИЦА ГОЛУБОВИЋ

Рођена 20.02.1967.године у Врању, а живи и ради у Београду. Професор разредне наставе у ОШ „Владислав Петковић Дис“ у Београду. Љубитељ лепе писане речи, а писањем се интензивно бави на наговор пријатеља. Пише песме и приче инспирисане животом и осећањима. Свака има лични печат.

МАРКО МАРИНКОВИЋ

Рођен је 18. новембра 1991. године у Ѓњилану. Потиче из косовске породице у којој је одрастао, школовао се и формирао као личност. Након ратних дешавања 1999. године интерно је расељен у околном селу Горњем Кусцу, где и завршава О.Ш. „Петар Петровић Његош“, у селу у којем и даље живи у својој четворочланој породици. Завршио је гњиланску гимназију, друштвено-језички смер, привремено измештену у оближњем селу Шилову. Члан је „Књижевне омладине Србије“, једне од најбољих издавачких кућа у Србији са -46годишњом традицијом. Дипломирани је правник, незапослен, а своје високо образовање стиче на Универзитету у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици. Добар је син, брат, узоран грађанин своје земље, омиљен у друштву својих пријатеља. Неожећен. Збирка поезије „Хроника једне младости“ објављена заједно са братом Сашом, његов је књижевни првенац.

САША МАРИНКОВИЋ

Рођен је 1989. у Ѓњилану. Од 1999. године интерно је расељен у селу надомак свог родног града. У селу Горњем Кусцу завршава осмогодишње школовање, док у суседном селу Шилову, где је привремено измештена Гимназија-Ѓњилане, наставља и завршава и своје средњошколско образовање. Високо образовање стиче на Правном факултету Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици. Након своје објављене прве збирке песама „Исповест хартији“, и феноменалне сарадње са издавачком кућом „Књижевна омладина Србије“, одлучује се да не мења тим који побеђује и настави на обострано задовољство сарадњу, при чему објављује своју другу збирку поезије под називом „Хроника једне младости“, коју овог пута потписује као коаутор са рођеним братом, Марком Маринковићем, са жељом да му се понови успех његовог књижевног првенца „Исповест хартији“, који је распродат у целом тиражу. Ведро је духа, увек радо виђен и

прихваћен у друштву, незапослен је, неожењен, живи и ствара и даље на свом родном Косову и Метохији.

SLAVICA KLEIN

Rođena 8.11.1968. godine u Vratarnici kod Zaječara. Živela je školovala se i radila u Boru i Knjaževcu. Duže vreme živi i stvara u Austriji. Osnivač je i predsednik kulturnog društva Kultur Werein "Goldenes Wort" – "ZLATNA REČ" u Austriji. Zastupljena je u preko 70. zbornika poezije. Pesme su joj objavljivane u književnim i literarnim časopisima po celom svetu i prevedene su na više jezika! Autor je knjige pesama - *Živi ako smeš*. Direktor je za kulturu i umetnost Kulturno Istorijskog Centra "SRPSKA KRUNA" za Austriju i prva žena sa zvanjem Srpskog Viteza koja je odlikovana ORDENOM "KRUNA" - prvog reda. Nagrade: - Srebrna plaketa za pesmu godine na nivou Akademskih kriterija "ZLATNO PERO", Ljubljana - Slovenija 2016"; - Hristodarje - za poeziju 2016.; - Majstorsko pismo 2016. leta Gospodnjeg; - Srpski Vitez 2016. leta Gospodnjeg; - Davidova Harfa 2015. god.; - Sveti ratnici 2015. god; - Za građanske zasluge 2014 god.; - Svaslovenska nit -2014 god.; - Svetotrifunsko uzdarje 2013 god; - III. nagrada 2013. god i II. nagrada 2014. god za najbolju pesmu dijaspore dodeljena od Iračkog kulturnog centara "Mesopotanija" iz Beograda.

LUZ

Luz - Selvija Ferizović, rođena je 20.jula 1991.godine u Novom Pazaru. Detinjstvo je provela u Delimeđu (Opština Tutin), gde je i završila Osnovnu školu. Školovanje nastavlja u Novom Pazaru, na državnom univerzitetu završava Ekonomiju. Prvo objavljeno delo joj je roman "Sebi Stranac" u izdanju *Kreativne Radionice Balkan*, godine 2015. Osim proze piše i poeziju. Pesme su joj nagrađivane više puta i objavljivane u više zbornika. Još kao devojčica pisala je za tadašnji dečiji časopis *Kolibri*. Od nedavno se oprobala i kao režiser, režirala je kratkometražni film "Peron" kojim je na SILA festivalu 2016. godine osvojila dve nagrade: plaketu THE BLUE DANUBE (Za najbolju poruku u filmu) i priznanje studenata VTŠ Beograd.

Pesma "SAMO UBISTVO" nagrađena prvom nagradom na 8.međunarodnom festivalu "Janoš Siveri".

МАЈА ГРЧИЋ САРА

Рођена у Београду не тако давне 1970. године увек на граници између маште и јаве са отвореним погледом на свет и неизмерним разумевањем свега што је окружује. Од малих ногу навикнута да слуша и ослушкује све оно што јесте и оно што би могло бити, жудећи да трагове уметности коју осећа у себи пренесе другима на неки свој чудан начин. Заљубљена у филозофију, књижевност и филм годинама је трагала начин на који може показати свет очима којим она сама види. Пише поезију о спољашњем и унутрашњем свету, плеше и фотографише тај свет око себе који је неретко пун боја, неретко одевен у црно беле скуте. Власница књиге поезије „Свемир опасан чежњом“ издате у магичним рукама Креативне радионице Балкан, девојчица оног свемира који ће заувек да плови над небом тихог белог града Београда.

САДРЖАЈ/SADRŽAJ

ЗРНО СЛОБОДЕ – Небојша Ђурђевић	5
KIKICE – Gordana Radovanović.....	6
ČERGARSKA – Gordana Radovanović	7
KIŠA – Gordana Radovanović.....	8
ZAVEŠTANJE – Gordana Radovanović.....	9
*** – Gordana Radovanović.....	10
ZABORAVLJENA MISIJA – Snežana Marko - Musinov	11
ISPOD POVRŠINE – Snežana Marko - Musinov	12
OSLUŠKIVANJE – Snežana Marko - Musinov	13
OPROŠTAJ – Tamara Kuzmanović – Tamkuz	14
PRELJUBA (I RASKID) – Tamara Kuzmanović – Tamkuz...	15
NEMAM DEČKA – Tamara Kuzmanović – Tamkuz.....	16
AVANTURA – Tamara Kuzmanović - Tamkuz	17
OSEĆAM – Tamara Kuzmanović –Tamkuz	18
NAŠ DOM JE DALEKO – Petar Jovanović.....	19
MOJ LET SA VAMA – Alma Buljubašić Maglić.....	20
TEBI MAJKO – Alma Buljubašić Maglić	21
TRAŽILA SAM TE – Vera Bosazzi.....	22
PROLJEĆE U NAMA – Vera Bosazzi.....	23
SANJAR – Vera Bosazzi	24
KAD TIŠINA GOVORI – Vera Bosazzi	25
НАИВНО БУДАЛАСТА – Илинка Марковић	26
КАО ВЕТАР – Илинка Марковић.....	27
СЛИКА СЕЛА – Младомир Кнежевић	28
ФИГУРА – Младомир Кнежевић	29

ИСХОД – Младомир Кнежевић	30
ТЕБЕ ХОЋУ – Младомир Кнежевић.....	31
PROLJETNI PROGRAM – Hajro Ikić	32
JESEN – Hajro Ikić.....	33
GRADSKE MAKAZE – Hajro Ikić.....	34
HIMNA ZAVIČAJU – Hajro Ikić	35
SINE, PODIGNI RUČNU – Hajro Ikić.....	36
PISMO DOKTORU – Hajro Ikić	37
I KADA ĆUTIM – Nadica Ilić.....	38
REVOLUCIJA – Sanda Ristić – Stojanović.....	39
U SNU – Matija R. Drljača.....	40
ВИРНА – Споменка Денда Хамовић	41
PROLEĆE JEDNE ZIME – Marina Raičević.....	42
ČUVARI – Marina Raičević.....	43
CRTEŽI – Emir Bajrović	44
SVJEDOCI – Emir Bajrović.....	45
NEVINI DJEČAK – Emir Bajrović.....	46
MATI – Zorana Gavrilović	47
BANATSKE BULKE – Saša Milivojev	48
ZVUK SLOBODE – Saša Milivojev	49
ШЕМА – Гордана Владисављевић	50
КИТИЋИ – Гордана Владисављевић.....	51
ПЕСНИК – Гордана Владисављевић.....	52
НЕ ВЕРУЈ – Гордана Владисављевић	53
НЕКОМ – Драгица Бека Савић.....	54
МЕРЕ И ДУЖИНЕ – Оливера Шестаков	55
БУЂЕЊЕ СВИТАЦА – Оливера Шестаков.....	56
НЕ ДАМ ЈУТРУ – Слободан Цвитковић.....	57
BUDNA SAM – Biljana Nukić	58
СЛОМ – Зоран Танкосић	59
МАЈЦИ – Зоран Танкосић	60

ФАНТОМ – Зоран Танкосић.....	61
НЕИЗБЕЖНОСТ – Верица Милосављевић	62
SVEDOČANSTVO RAJA I PAKLA – Mirjana Đapo.....	63
ЗАБРАЊЕНО ВОЋЕ – Јован Бајц.....	64
OTVORENO SRCE – Avdulah Ramčilović.....	65
PUT KROZ ŽIVOT – Avdulah Ramčilović.....	66
МАЈКА – Avdulah Ramčilović.....	67
U KRILU LASTE – Jasmina Ćirković.....	68
ZRENJE – Jasmina Ćirković	69
МОЈ ПЕСНИК – Jelena Jeka Kočović	70
PRATNJA – Nada Ranković	71
БАКА I DEKA – Nada Ranković.....	72
RIJEČI – Suada Suljić Sokolović.....	73
ZMIJA – Tatjana Tomić.....	74
OPSTOJNOST BAJKE – Tatjana Tomić.....	75
UČMALOST – Čedna Radinović Lukić Lalić	76
АТЛАС У КОЖНОМ ПОВЕЗУ – Милан С. Косовић	77
MALECKA – Tanja Ajtić.....	78
IGRA – Tanja Ajtić	79
TIŠINA – Tanja Ajtić.....	80
CRTEŽI – Jelisaveta Popović	81
PERSEFONA – Milan Marjanović.....	84
KAMENOREZAC – Milan Marjanović	85
MOŽDA JE MJESEC KRIV – Ognjenka Kalajdžić.....	86
ŽENA I IGRAČKA – Ognjenka Kalajdžić	87
USPORI MALO – Ognjenka Kalajdžić	88
MOJA SAMOĆA – Ognjenka Kalajdžić	89
CRTEŽI – Dušan Kostadinov	90
КАДА СПАВАМ – Слађана Бајчић.....	92
АКО ПОКЛЕКНЕМ – Svetlana Mitić	93
AMFORA – Nada Panić	94

IZGOVOR – Nada Panić.....	95
LAHOR – Nada Panić.....	96
NAR – Nada Panić	97
ODA PROLEĆU – Nada Panić.....	98
ORHIDEJE – Nada Panić.....	99
OSTANI – Nada Panić.....	100
ПРОЗОР – Милош Марјановић	101
МИНУТ ЂУТАЊА – Милош Марјановић	102
КАД ПРОЛЕЋЕ КАСНИ – Милош Марјановић	103
ЖАЛОСНИ ДУД – Милош Марјановић	104
ДЕЧАК И МОРЕ – Милош Марјановић.....	105
SLIKE – Irena Vučković.....	106
JER – Margita Zmijanović.....	107
RANA – Margita Zmijanović.....	108
U KAPIMA KIŠE – Margita Zmijanović	109
SVE MOJE JUČE I SVE MOJE SUTRA	
– Margita Zmijanović	110
MORE – Margita Zmijanović	111
КАКАВ ЈЕ ОВО ДАН – Margiza Zmijanović.....	112
BEŠE SE DESILO – Mirjana Magura.....	113
ПОБЕЂЕНИ – Gordana Žakić.....	114
ŽIVOT – Nina Novak Oiseau	115
TRAŽENJE – Nina Novak Oiseau	116
U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM VREMENOM	
– Nina Novak Oiseau	117
BLAGOSLOV NOĆI – Violeta Marić Penić.....	118
ČOVEK – Mirjana Milačić - Bajić	119
PALAC NA KALENDARU – Mirjana Milačić - Bajić.....	120
PESMA BEZ REČI – Mirjana Milačić - Bajić.....	121
KOLAŽI – Marijana Maja Jotić	122
ZVEZDA MALA – Marijana Maja Jotić	124

VUK – Marijana Maja Jotić.....	125
PLAMEN KAMINA – Milica Opačić.....	126
SELFI – Milica Opačić.....	127
MOJA PEKA – Пламенка Ђоро Вулић.....	128
MJESEC I JA – Zada Šahdanović.....	129
STARI NOVČIĆ – Zada Šahdanović.....	130
LEK – Đorđe Simić	131
ZAGRLJAJ No.16 – Đorđe Simić	132
TRI REČI – Đorđe Simić.....	133
SLIKE - Haris Bukarić	134
STOTI STIH – Haris Bukarić	135
DA SU DJECI KRILA – Ensar Bukarić	136
MOJ SVIJET – Ensar Bukarić.....	137
MOJA PESMA – Mevlida Kecap.....	138
SADE SATI – Roksenda Kovačević	139
DANAS TE NE VOLIM II – Roksenda Kovačević.....	140
NENAPISANA PESMA – Roksenda Kovačević	141
ISTINA – Jasmina Valentić	142
TREN – Jasmina Valentić.....	143
СЛИКА – Весна Ђукановић.....	144
NEĆU DA TE POKLANJAM – Vesna Đukanović.....	145
ПЕСМА О РАШИ ПОПОВУ – Чика Пеца.....	146
KIČ – Albina Pramenković.....	147
ČOVJEK – Sonja Padrov Tešanović.....	148
DA TE PITAM – Sonja Padrov Tešanović	149
ELEKTRIČNA ENERGIJA – Sonja Padrov Tešanović.....	150
JEDINICA – Sonja Padrov Tešanović.....	151
NAREDBA – Sonja Padrov Tešanović.....	152
PALAC – Sonja Padrov Tešanović.....	153
TO JE ZATO ŠTO SI MALI – Sonja Padrov Tešanović	154
ZNAŠ TO JE ONO – Sonja Padrov Tešanović	155

TRAG U STOPAMA – Ramiz Šaćirović	156
PROLJEĆNA SNOHVATICA – Ramiz Šaćirović	157
PTICE KOJE KRUŽE – Nevenka Bošnjak - Čolić	158
ПРОДАВНИЦА СНОВА – Небојша Стојоски.....	159
КАРИКАТУРА – Никола Драгаш.....	160
PREKASNO IZGOVORENO SLOVO – Violeta Aleksić....	161
ZVEZDO SJAJNA – Violeta Aleksić.....	162
ЧИТАЧИ СНОВА – Гордана М. Јовановић.....	163
ФОТОГРАФИЈЕ – Гордана М Јовановић.....	164
ВИСОКИ ДЕЧАНИ – Гордана М. Јовановић	169
KRAJ VAJRAKLI DŽAMIJE – Gordana M. Jovanović	170
KAD BUDEMO STARI – Kosta Kosovac	171
GLAD – Kosta Kosovac.....	172
НОЋНОМ РЕШАКУ – Kosta Kosovac.....	173
POEZIJA – Kosta Kosovac.....	174
MIRIS LIPE – Vesna Oborina	175
DA SAM JA – Vesna Oborina.....	176
DALJINA – Ana Žigić	177
IGRA ZAVOĐENJA – Ramona Žugić	178
RAĐANJE VENERE – Ramona Žugić.....	179
ВИОЛИНСКИ КЉУЧЕВИ – Ружена Краћица.....	180
KAPLJICA KIŠE – Svetlana Pantović Žilo.....	181
MAIL – Svetlana Pantović Žilo.....	182
MALO – Svetlana Pantović Žilo.....	183
NIŠTA TE NEĆU PITATI – Svetlana Pantović Žilo.....	184
PLIMA – Svetlana Pantović Žilo	185
MJESTO JEDNO ČUVAM ZA TE – Merima Mustafić	186
NAJLJEPŠA MISAO – Merima Mustafić	187
RIJEČ O NAMJERI – Amina Mustafić.....	188
DRUGAČIJA ISTINA – Amina Mustafić	189
ON – Ružica Golubović.....	190

ONA – Ružica Golubović.....	191
ПИТАМ СЕ – Ружица Голубовић.....	192
НОЋАС И ЗАУВЕК – Ружица Голубовић.....	193
ЦРВЕНА КОЧИЈА – Марко Маринковић.....	194
РАМЕНА – Саша Маринковић.....	195
PREDSKAZANJE – Slavica Klein.....	196
TI SI NEKA DRUGA – Luz.....	197
EGO – Luz.....	198
LAŽ – Maja Grčić Sara.....	199
ИМЕНА МИРА – Цвија Ашћерић - Митровић.....	200

АУТОРИ/AUTORI

Albina Pramenković.....	147, 226
Alma Buljubašić Maglić.....	20, 21, 203
Ana Žigić.....	177, 230
Amina Mustafić.....	188, 189, 231
Avdulah Ramčilović.....	65, 66, 67, 211
Biljana Hukić.....	58, 209
Čedna Radinović Lukić Lalić.....	76, 214
Чика Пеца.....	146, 225
Цвија Ашћерић - Митровић.....	200, 223
Đorđe Simić.....	131, 132, 133, 223
Драгица Бека Савић.....	54, 208
Dušan Kostadinov.....	90, 91, 217
Emir Bajrović.....	44, 45, 46, 207
Ensar Bukarić.....	136, 137, 224
Gordana Radovanović.....	6, 7, 8, 9, 10, 201
Gordana Žakić.....	114, 220
Гордана Владисављевић.....	50, 51, 52, 53, 208

Гордана М. Јовановић.....	163, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 229
Најро Ђкић.....	32, 33, 34, 35, 36, 37, 204
Нарис Букарић	134, 135, 224
Ирена Вучковић.....	106, 218
Илинка Марковић.....	26, 27, 204
Јасмина Ћирковић.....	68, 69, 212
Јасмина Валентић	142, 143, 225
Јелена Јека Коковић.....	70, 212
Јелисавета Поповић	81, 82, 83, 215
Јован Бајц	64, 211
Коста Косовач.....	171, 172, 173, 174, 229
Луз.....	197, 198, 233
Маја Грчић Сара.....	199, 234
Маргита Змијановић.....	107, 108, 109, 110, 111, 112, 219
Маријана Маја Јотић.....	122, 123, 124, 125, 221
Марина Раичевић.....	42, 43, 206
Матија Р. Дрлјача.....	40, 205
Мерима Мустафић	186, 187, 231
Мевлида Кесар.....	138, 224
Милан Марјановић.....	84, 85, 216
Милица Орачић.....	126, 127, 222
Марко Маринковић	194, 232
Милан С. Косовић.....	77, 215
Милош Марјановић.....	101, 102, 103, 104, 105, 218
Младомир Кнежевић	28, 29, 30, 31, 204
Мирјана Ђаро.....	63, 210
Мирјана Магара.....	113, 219
Мирјана Милачић - Вајић	119, 120, 121, 221
Ната Панић.....	94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 217
Ната Ранковић.....	71, 72, 213

Nadica Ilić.....	38, 205
Nevenka Bošnjak - Čolić	158, 227
Небојша Ђурђевић.....	5, 6, 7, 8, 9, 10, 201
Небојша Стојоски.....	159, 227
Никола Драгаш	160, 228
Nina Novak Oiseau	115, 116, 117, 220
Ognjenka Kalajdžić	86, 87, 88, 89, 216
Оливера Шестаков.....	55, 56, 208
Пламенка Ђого Вулић	128, 222
Petar Jovanović	19, 202
Ramiz Šaćirović	156, 157, 227
Ramona Žugić.....	178, 179, 230
Ружена Краћица	180, 230
Ružica Golubović.....	190, 191, 192, 193, 231
Roksanda Kovačević	139, 140, 141, 224
Sanda Ristić – Stojanović.....	39, 205
Saša Milivojević	48, 49, 207
Саша Маринковић	195, 232
Слађана Бајчић	92, 217
Слободан Цвитковић	57, 209
Споменка Денда Хамовић	41, 206
Slavica Klein	196, 233
Snežana Marko - Musinov	11,12,13, 201
Sonja Padrov Tešanović	148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 226
Suada Suljić Sokolović	73, 213
Svetlana Mitić.....	93, 217
Svetlana Pantović Žilo.....	181, 182, 183, 184, 185, 231
Tamara Kuzmanović – Tamkuz	14, 15, 16, 17, 18, 202
Tanja Ajtić.....	78, 79, 80, 215
Tatjana Tomić.....	74, 75, 214

Vera Bosazzi	22, 23, 24, 25, 203
Верица Милосављевић.....	62, 210
Весна Ђукановић.....	144, 145, 225
Vesna Oborina	175, 176, 229
Violeta Aleksić	161, 162, 228
Violeta Marić Penić.....	118, 221
Zada Šahdanović	129, 130, 223
Zorana Gavrilović.....	47, 207
Зоран Танкосић.....	59, 60, 61, 210

DONATORI/ ПРЕНУМЕРАНТИ

Небојша Ђурђевић, Владимирци, Србија – 1 примерак
Gordana Radovanović, Banjaluka, RS – 5 primeraka
Snežana Marko – Musinov, Zemun, Srbija – 3 primerka
Tamara Kuzmanović – Tamkuz, Beograd, Srbija – 5 primeraka
Petar Jovanović, Beograd, Srbija – 1 primerak
Alma Buljubašić Maglić, Kalundborg, Danska – 2 primerka
Vera Bosazzi – Rovinj, Hrvatska – 4 primerka
Илинка Марковић, Београд, Србија – 2 примерка
Младомир Кнежевић, Липница, Србија – 3 примерка
Најро Ђкић, Нови Пазар, Србија – 6 primeraka
Nadica Ilić, Beograd, Srbija – 1 primerak
Sanda Ristić – Stojanović, Zemun, Srbija – 1 primerak
Matija R Drljača, Beograd, Srbija – 1 primerak
Споменка Денда Хамовић, Београд, Србија – 1 примерак
Marina Raičević, Beor, Srbija – 2 primerka
Emir Bajrović, Nakskov, Danska – 3 primerka
Zorana Gavrilović, Leskovac, Srbija – 1 primerak
Saša Milivojević, Zrenjanin, Srbija – 2 primerka
Гордана Владисављевић, Ниш, Србија – 4 примерка
Драгица Бека Савић, Бачка Паланка, Србија – 1 примерак
Оливера Шестаков, Београд, Србија – 1 примерак
Слободан Цвитковић, Шид, Србија – 1 примерак
Biljana Hukić, Beograd, Srbija - 1 primerak
Зоран Танкосић, Апатин, Србија – 3 примерка
Верива Милосављевић, Јагодина, Србија – 1 примерак
Mirjana Đapo, Brčko distrikt, BiH – 1 primerak
Јован Бајц, Аранђеловац, Србија - 1 примерак
Avdulah Ramčilović, Linz, Austrija – 3 primerka
Jasmina Ćirković, Pančevo, Srbija – 2 primerka

Jelena Jeka Kočović, Kragujevac, Srbija – 1 primerak
Nada Ranković, Pančevo, Srbija – 2 primerka
Suada Suljić Sokolović, Melburn, Australija – 1 primerak
Tatjana Tomić, Gradačac, BiH – 2 primerka
Čedna Radinović Lukić Lalić, Beograd, Srbija – 1 primerak
Милан С. Косовић, Београд, Србија – 1 примерак
Tanja Ajtić, Vankuver, Kanada – 3 primerka
Jelisaveta Popović, Beograd, Srbija – 3 primerka
Milan Marjanović, Beograd, Srbija – 2 primerka
Ognjenka Kalajdžić, Växjö, Švedska – 4 primerka
Dušan Kostadinov, Novi Sad, Srbija – 2 primerka
Слађана Бајчић, Београд, Србија – 1 примерак
Svetlana Mitić, Beograd, Srbija – 1 primerak
Nada Panić, Šid, Srbija – 7 primeraka
Милош Марјановић, Београд, Србија – 5 примерака
Irena Vučković, Bor, Srbija – 1 primerak
Margita Zmijanović, Prag, Češka – 6 primeraka
Mirjana Magura, Beč, Austrija – 1 primerak
Gordana Žakić, Zemun, Srbija – 1 primerak
Nina Novak Oiseau, Ljubljana, Slovenija – 3 primerka
Violeta Marić Penić, Dublje, Srbija – 1 primerak
Mirjana Milačić – Bajić, Beograd, Srbija – 3 primerka
Marijana Maja Jotić, Bor, Srbija – 4 primerka
Milica Oračić, Beograd, Srbija – 2 primerka
Пламенка Ђоро Вулић, Београд, Србија – 1 примерак
Zada Šahdanović, Gradačac, BiH – 2 primerka
Đorđe Simić, Mačvanska Mitrovica, Srbija – 3 primerka
Цвија Ашћерић – Митровић, Аделаида, Аустралија – 1
primerak
Haris Bukarić, Gornji Vakuf - Uskoplje, BiH – 2 primerka

Ensar Bukarić, Gornji Vakuf- Uskoplje, BiH – 2 primerka
Mevlida Keca, Novi Pazar, Srbija – 1 primerak
Roksanda Kovačević, Kovin, Srbija – 3 primerka
Jasmina Valentić, Inđija, Srbija – 2 primerka
Весна Ђукановић, Кикинда, Србија – 1 примерак
Чика Пеца, Београд, Србија – 1 примерак
Albina Pramenković, Tutin, Srbija – 1 primerak
Sonja Padrov Tešanović, Herceg Novi, Crna Gora – 8 primeraka
Ramiz Šaćirović, Melaje, Srbija – 1 primerak
Nevenska Vošnjak – Čolić, Beograd, Srbija – 1 primerak
Небојша Стојоски, Београд, Србија – 1 примерак
Никола Драгаш, Панчево, Србија – 1 примерак
Violeta Aleksić, Deitikon, Švajcarska – 2 primerka
Гордана М Јовановић, Грачаница, КИМ – 8 примерака
Kosta Kosovac, Beograd, Srbija – 4 primerka
Vesna Oborina, Podgorica, Crna Gora – 2 primerka
Ana Žigić, Beograd, Srbija – 1 primerak
Ramona Žugić, Futog, Srbija – 2 primerka
Ружена Краћица, Падина, Србија – 1 примерак
Svetlana Pantović Žilo, Županja Hrvatska – 5 primeraka
Merima Mustafić, Tuzla, BiH – 2 primerka
Amina Mustafić, Tuzla, BiH – 2 primerka
Ружица Голубовић, Београд, Србија – 4 примерка
Марко Маринковић, Горње Кусце, КИМ – 1 примерак
Саша Маринковић, Горње Кусце, КИМ – 1 примерак
Slavica Klein, Lasse, Austrija – 1 primerak
Selvija Ferizović, Novi Pazar, Srbija – 2 primerka
Маја Грчић Сара, Београд, Србија – 1 примерак

